

kıbrıslı gençlik

Üç Aylık Kıbrıslı Türk Gençlik Dergisi

Sayı: 5 KGP Ağustos 2008 5 YTL (KDV Dahil)

HER ZAMAN YANINIZDA OLAN SİGORTA

HERŞEY DAHİL KASKO SİGORTA

Full sigorta / Kasko poliçesi alırken, Herşey Dahil bir hizmeti tercih edin, 'Yolda kalırım', 'Arabasız Kalırım' derdinden arının, çekici lazım olduğunda panik yaşamayın..

SEKER ASSISTANCE 7 Gün 24 Saat
Sizin Emrinizdeki Kişisel Asistanınız..

Yolda Giderken Motor Arıza Yaparsa Ne Olur?

Diyelim ki arabanızda mekanik arıza meydana geldi, yolda kaldınız. Ücretsiz çekici hizmetiyle aracınızı istediğiniz yere güven içinde çekelim.

Kaza Yaptım, Arabam Yolun Ortasında mı Kalsın?

Allah korusun başınıza bir kaza geldi ve arabanız hareket edemez duruma geldi. Ücretsiz çekici hizmetimizle aracınızı tamir edileceği servise çekelim.

Arabam Tamirdeyken Otostop mu Çekeyim?

24 saati aşan tamiratlarda, konforlu ve güvenilir bir araba verelim; hayatınızda hiç birşey aksamasin.

Yurt Dışındayken Başıma Birşey Gelirse?

Sakin endişelenmeyin, Kasko Sigortanız sadece KKTC'de değil Güney Kıbrıs ve Türkiye'de de geçerlidir.

Şiddetli Yağan Dolu Aracınıza Zarar mı Verdi?

Başınıza gelebilecek doğal afet riskleri yanında terör ve sabotaj olaylarında da aracınız poliçemiz kapsamında.

Arabanızda Küçük Bir Çizik mi Var?

Aracınızdaki en küçük hasar bile poliçe kapsamında, hiçbir hasar için tek kuruş ekstra ödeme yapmanıza gerek yok. "0 Muafiyet"

 SEKER
ASSISTANCE

 SEKER SİGORTA
(KIBRIS) LTD.

www.sekersigorta-kibris.com

İlhan Savut Sokak No:7 Kuşklüçiftlik Lefkoşa / KKTC
tel: 0.392.444 0 404 - faks: 0.392.227 40 74

İçindekiler

- Barış İçin İki toplumlu İnsiyatif s. 4 - 5
- Aktiviteler s. 6 - 13
- Düşünüyorum, o halde varım s. 14
- Kıbrıslıca yazım önerileri s. 16
- Gecenin bir yarısı uyanmak s. 17
- Eşitliğe giden yolda kota uygulaması s. 20 - 21
- Batılı Devletlerin insan hakları ihlalleri s. 22 - 23
- Çalıştay s. 24
- Vurdumduymaz bir gençlik var Kıbrıs'ta s. 25
- Hamburg s. 26
- Erkek ve kadına 8 Mart'tar açık mektup s.27
- Kıbrıslıların Lideri s. 28 - 29
- İnsani güvenlik ve yerleşiklere farklı bir bakış s. 30 - 31
- Meyhaneci s. 32
- Çocuk ihmali ve istismarı s. 33
- Sokrates / Erasmus Programı s. 34
- Karikatür s. 35
- Şiir s. 36
- Vicdani ret s. 37
- Barış hemen şimdi s. 38
- İnernet s. 39
- Çözümün ertesi günü s. 40 - 41
- Katliamın Resmi s. 41
- Kuklasını kaybetmiş çocuk s. 42 - 43
- Herkese merhaba s. 44
- Komedyatik kurmacalar s. 45
- Kıbrıs Kıbrıslılarıdır s. 46 - 47
- Yarına s. 47

künye

Kıbrıslı Gençlik Dergisi Ağustos 2008

Sahibi: Umut Yalınkaya

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Ali Murat

Yayın Kurulu: Mertkan Hamit, Çağrı Coşar, Başak Ekenoğlu, Lisani Kalkanlı, Emrah Günen

İletişim Telefon: 0542 856 30 10 - 0542 859 58 08

e-mail: kibrisligenclikplatformu@gmail.com

web: www.kibrisligenclikplatformu.com

Adres: İhlamurdere Caddesi Altıntaş Sokak
No:12 K:3 Beşiktaş - İstanbul

Grafik Tasarım: Reklam Ajansı / Aydın Doruk
+90 212 210 63 49 reklam@reklamajansi.org

Baskı: Mart Matbaası / Nurtepe Ceylan Sokak No:24
Kağıthane - İstanbul Tel: 0212 321 23 00

merhaba

Kıbrıslı Gençlik Platformu'nun resmi yayın organı olan "Kıbrıslı Gençlik" dergisi 5inci sayısı ile yine sizlerle. Yoğun bir çalışma temposu ile önceki sayılara kıyasla daha geniş bir içerikle oluşturulan dergimizde, Kıbrıslı Gençlik Platformu'nun yapmış olduğu etkinliklerin yanında üyelerimizce yazılmış yazıları okuyabileceksiniz. Genişleyerek kitlesel bir hale gelen, Kıbrıslı Gençlik Platformu bu yıl aktivitelerinin temelini kitleselleşmek ve öğrenci haklarının genişletilmesi noktasından hareketle başlatarak, Yüksek Öğrenim Hareketine yeni bir soluk getirmiştir.

Kıbrıslı Gençlik Platformu İstanbul ve Ankara'nın ardından, İzmir'de de faaliyetlerine aktif bir şekilde başlarken, İngiltere, Almanya ve ABD örgütlenmeleri ve Fransa, Ukrayna, Yunanistan da temsilciliklerinin de oluşturulmasıyla gücüne güç katmıştır. Genişleyen yapısıyla Kıbrıslı Gençlik Platformu, adamızın geleceği için gençliğe verilmesi gereken önemin farkına varılması adına, kitlesel eylemler yaparken bir diğer taraftan da günümüz popüler kültürünün getirdiği apolitik ve yozlaşmış düzenine karşı alternatif bir gençlik hareketi olma yolunda emin adımlarla ilerlemektedir.

Bundan önceki kuşaklarda toplumsal ihtiyaçların da etkisiyle birlikte yaşamak, ortak hareket ve entelektüel birikim çok daha etkin bir yaklaşım iken, bugünün yalnızlaşan insanları, kariyer gelişim merkezi haline getirilen üniversitelerde bireyci ve aydınlanmadan oldukça uzak bir halde yaşamaktadır. Bu durumun farkında olan ilerici aydın Kıbrıslılar, Kıbrıslı Gençlik Platformu çatısı altında daha güzel bir Kıbrıs ve daha güzel bir dünya hedefiyle yıl boyunca etkinliklerini sürdürmüşlerdir.

Son sözlerimizi söylerken, yıl boyunca yaptığımız etkinliklerde bizlere yardımcı olan İSTANBUL KIBES'e sonsuz teşekkürlerimizi bir borç bilirken dergimizi okuyacağınız bu sıcak yaz günlerinde, Kıbrıs'ta ısınan politik atmosferin de etkisiyle, içeriğimizle içinizi serinletmeye, genç kuşağın ilerici hareketi Kıbrıslı Gençlik Platformu'nun üyelerinin oluşturduğu karma yazıları okumaya ve sizi bizleri daha yakından tanımaya davet ediyoruz.

Barış Dolu Günler Dileriz

KIBRISLI GENÇLİK PLATFORMU

BARIŞ İÇİN İKİ TOPLUMLU İNSİYATİF

(İki Kıbrıslı toplumun birbirine yakınlaşması için sivil toplum örgütü ve hareketlerin adada uzun dönemli sürdürülebilir barış için oluşturduğu koordinasyon)

13-16 Haziran tarihleri arasında yapılan "Barış Kültürü Formu", 13 Haziran Cuma akşamı ara bölgedeki Full Bright Merkezi'nde açılış kokteyli' ile başlamış, ardından katılımcı gruplar tarafından Cumartesi günü yurt içinde ve dışındaki deneyimler ve teknolojiler paylaşılmış; Pazar günü ise her iki toplumdaki 11 yurt dışında yaşayan Kıbrıslıların kurduğu örgütlerin temsilcileri ile 10 yerel örgüt temsilcileri arasında kalıcı barış için birlikte ortak hareket ve koordinasyon konularını görüşmüştür.

13-16 Haziran 2008 tarihleri arasında Kıbrıs'ta yapılan "Barış Kültürü Formu" konferansında alınan kararlar doğrultusunda, katılımcı örgüt ve grupların ortak hedefi olan adamızda uzun süreli ve sürdürülebilir barış için "Barış için iki toplumlu inisiyatif" oluşturulması yönünde anlaşmışlardır.

ÖNSÖZ

İkitoplumlu gruplar, barış grupları, adanın her iki tarafından da katılan sivil toplum örgütleri ve deniz aşırı Kıbrıs örgütleri olarak Lefkoşa'da 13-16 Haziran 2008 tarihleri arasında gerçekleştirilen toplantıda, Kıbrıs Sorunu için kalıcı ve sürdürülebilir çözümün oluşturulması amacıyla "İkitoplumlu Barış İnsiyatifi'nin" oluşturulmasına karar verilmiştir. Bizler, Kıbrıs sorununa kapsamlı çözüm oluşturulmasını için iki Kıbrıslı toplum liderinin, Birleşmiş Milletler önerileri ve üst düzey anlaşmalar uyarınca ve Birleşmiş Milletler himayesinde oluşturulacağı, ve iki Kıbrıslı toplumun karşılıklı anlaşmaları temelinde mümkün olabileceğini teyit ediyoruz.

Bizler, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi kararları doğrultusunda belirtilen, iki toplumlu iki bölgeyi federasyon ve iki Kıbrıslı toplumunun siyasi eşitliği ile Kıbrıs adasının yeniden birleşmesi için

çalışıyoruz.

Düşlediğimiz barış ve güveni içerisindeki birleşik Kıbrısın geleceği geniş bir Avrupa ailesi içerisinde yer almaktadır ve biliyoruz ki düşlerimizi gerçeğe dönüştürecektir.

- 1) Birleşik Kıbrıs Platformu (BKP) Deniz aşırı Kıbrıslı örgütleri (Kıvanç Diren, Georgios Michaelides)
- 2) Birleşik Kıbrıs Platformu – Gençlik (BKP- Gençlik) Deniz aşırı Kıbrıslı Gençlik örgütleri (Emrah Günen, Stavros Polyviou)
- 3) İkitoplumlu Koro (Costas Christodoulides, Ulviye Arsehit)
- 4) Sınırı Aşan Eller (Sevgül uludağ)
- 5) Kıbrıslı Doktorlar (Andreas Chrysanthou,)
- 6) Savaşta Hayır Koalisyonu (Dinos Ayomammites,)
- 7) Tarihsel Diyalog ve Araştırma Derneği
- 8) İKME / BILBAN (Takis Hadjidemetriou *, Rasih Kessliner)
- 9) İkitoplumlu Öğretmenler Platformu (Costis Ahniotes,)
- 10) Barış örgütleri
 - a. Kıbrıs Barış Platformu (Halil Pasha)
 - b. Barış Merkezi (Costas Shammas)
 - c. Kıbrıs Barış Konseyi (. . . .) *
 - d. Barış Derneği (Huseyin Celal)
- 11) İki Toplumlu Dans Grubu
- 12) Sendikalar
 - a. Peo
 - b. Devis
 - c. Ktos

13) Gençlik Organizasyonları

a. EDON

b. CTP Gençlik

Toplantı Kararları

1. isim: "Barış için iki toplumlu inisiyatif" (İki Kıbrıslı toplumun birbirine yakınlaşması için sivil toplum örgütü ve hareketlerin adada uzun dönemli sürdürülebilir barış için oluşturduğu koordinasyon)

2. Karakter: Varolan örgütlerin yeniden koordinasyonu oluşturuldu, yeni bir örgüt değildir. İnisiyatif daha gevşek bir yapıya sahiptir ve kabul edilen amaçlara uygun olarak hareket eden tüm derneklere açıktır. Ortak amaca yönelik tüm örgütleri bir araya getirme çabasına sahiptir.

3. Yapılacak olan İşler: İnisiyatif belirtilen işleri yapmakla yükümlüdür.

- Buluşmalar: Çalışmak isteyen tüm örgütler davetlidir. Her 4 – 5 ayda bir kez buluşmalar rutin olarak yapılır. Bu buluşmalar sırasında, fikir alışverişi, ortak strateji ve programların oluşturulması tartışılır. Tüm güç katılımcı örgütler tarafından sarfedilir

- Uzlaş: Çalışma biçimi olarak kabul edilmiştir. Karşıtlığa yer yoktur.

- Sivil Toplum: Bir grup STO'nün oluşturduğu inisiyatif "Sivil Toplumu" temsil eder. Çalışmalar sırasında herhangi bir siyasi partiyle yapılan hareketlerde, inisiyatifin sivil toplum karakterini korumalıdır.

- Koordinasyon Komitesi: Her buluşma sonrası oluşan kararların günlük uygulamalarını izlemekle sorumludur. İnisiyatife katılan tüm örgütlerin eşitliği göze alındığından dönüşümlü hareket esastır. Koordinasyon komitesinde, her iki toplumdan da eşit sayıda üyeye sahiptir. Koordinasyon komitesi toplantılarına katılımcı tüm örgütlerin, katılımı serbesttir.

4. İlk Koordinasyon Komitesi

Birinci Koordinasyon Komitesi:

Sarper Ince	Costas Shammas
Salih Oztorpak	Costas Kyranides
Murat Kanatli	Costas Christodoulides
Kivanç Diren	Georgios Michaelides

5.

KISA DÖNEMLİ AMAÇ: İki toplum liderlerinin çabalarını sivil toplum örgütlerinin yapacağı eylemliliklerle desteklemek ve kapsamlı bir sonuca ulaşmak.

UZUN DÖNEMLİ AMAÇ: Kıbrıs'ta yaşayan insanlar arasında "Barış Kültürü" nün oluşturulmasına yardım etmek, sürdürülebilir barışın oluşturulması ve nihai anlaşmanın uygulanmasına yardım etmek.

• Koordinasyon Komitesinde yapılacak olan tüm aktivitelerde örgütler arası istişare geniş bir şekilde yapılacaktır. Tele Konferans ve internet istişareler sırasında kullanılacaktır.

• **İnternet Sitesi:** İnisiyatifin websitesi olacaktır ve başlangıç ta örgütler görüşlerini ve planlarını paylaşabilmeleri için mesaj panosu olarak kullanılacaktır. Uzun vade de toplumdan daha geniş katılımın sağlanabilmesi için websitesi genişletilecektir.

• **Buluşma Yeri:** İnisiyatif lokali, bir sorun olmadığı takdir de Ledra

Palace karşısındaki Tarih Araştırmaları Derneği binasında olacaktır. Burada inisiyatifin toplantılarının ve sekreterlik işlerinin yapılması yanında iki lefkoşa belediyesinin ve Birleşmiş Milletler yetkililerinin de katılımı katkı koyabileceği aktiviteler gerçekleştirilmesi planlanmaktadır.

• **Sivil Toplum Hareketi Çabalarını Genişletme:** Koordinasyon Komitesinin öncelikli görevi sivil toplum hareketlerini genişletme olacaktır. Burdaki amaç milliyetçi örgütlerin barış ve çözüm sürecini engelleme girişimlerini engelleme ve toplumlardaki "sessiz çoğunluğu" uyandırmaktır. Yeni örgüt ve girişimler "İnisiyatife" dahil edilmeye çalışılacaktır. Shall be one of the priorities of the Coordination committee.

• **Yardım Alınabilecek Kaynaklar:** İnisiyatifin projelerini programlarını ve eylemlerini profesyonel bir şekilde organize edebilmesi için gereken kaynak UNDP ACT, Avrupa Birliği ve iki toplum idaresinden sağlanması amaçlanmaktadır. Koordinasyon Komitesinin bu konuda İnisiyatifin içinde olan örgütlerle çatışan bir görüşü olması halinde konu incelenip değerlendirildikten sonra gerekli düzeltmeler ve düzenlemeler yapılacaktır.

• **Görüşmeler:** İki toplum liderleri, görüşmecileri, iki toplumun siyasi partileri, BM özel temsilcisi ve AB ülkeleri ilgili yetkilileriyle görüşmeler ayarlanacaktır.

• **Basın - Yayın:** İnisiyatifin program ve projeleri en geniş kitlelere ulaşabilmesi için basın yayın olanakları kullanılacaktır.

İnisiyatife bağlı grupların örgütsel eylemleri desteklenebilir. Örnek olarak

° İki toplumlu koro konserleri

° Birleşik Kıbrıs Platformunun Kıbrıs Sorunun çözümüne yönelik farklı ülkelerde düzenlediği konferanslar: İstanbul, Athens, Brussels, Strasbourg, London;

° Barış Otobüsü ("Sınırı aşan eller");

° Bilimsel Konferanslar (Doctors for Cyprus), Araştırma Projeleri (BILBAN/İKME, Association for Historical Dialogue and Research);

° Öğrenci Değişimi Projesi (İki Toplumlu Öğretmenler Platformu)

° Şiddete maruz kalam masum insaları uzlaştırma (Savaşa Hayır Komisyonu);

• **İki Toplum Arasında İşbirliği:** İki toplum arasındaki güveni ve birlikte yaşam isteğini artırıcı konular araştırılıp organize edilmesi gerekmektedir Örnek olarak :

° İki toplumun eğitim otoritelerinin Uluslararası Barış İçin Eğitim Enstitüsünün yardımlarını da alarak işbirliği yapmasını sağlamak; ° "Barış Kültürü"nü oluşturmak;

° İnönü meydanından Elefteria meydanına "Barış Yürüyüşü" gerçekleştirmek;

° Geçiş prosedürlerini kolaylaştırarak yeni geçiş kapıları açılmasını talep etmek ;

° Lefkoşa-Surlar içinin askersizleştirilmesi ve kültürel, ticari merkez haline alabilmesi için İki belediyeyi işbirliğine zorlama; Yıkık binaların ve anıtların tamiri ve restorasyonunu gerçekleştirerek Lefkoşa'yı gelecekteki Birleşik Federal Kıbrıs'ın modeli haline getirmek. Bunun sonunda ise benzer tarihi paylaşan şehirler (Berlin, Bağdat, Beyrut, Kudüs, Lefkoşa) konferansı düzenlemek.

Eğlence

Mayıs'ın ilk haftasonu bir araya gelen KGP-Almanya üyeleri Mexican Restorant'ta hep beraber gönüllerince eğlendiler.

KGP Almanya Kurultayı

"KGP Almanya üyeleri 3 Mayıs 2008 tarihinde Leipzig şehrinde biraraya gelerek KGP Almanya Kurultayı ve 2008Yılı Olağan Genel Kurulunu gerçekleştirdiler. Yönetim Kurulu, Birim ve Görevlendirme Kurulu, ve Disiplin Kurulu üyeleri böylece belirlenmiş ve ilerleyen tarihlerde KGP-Almanya'nın tüzüğü de oluşturulmuştur."

Tarımda Çağdaş Çözümler

AKAL TARIM'DA

Yük. Ziraat Müh. Erhuz Akal
 İlker Karter Cad. 44/A MAĞUSA
 Tel: (392) 366 34 44
 Fax: (392) 366 08 77
 Cep: 0533 861 37 73
 Mail: akaltarim@yahoo.com

KGP Ankara Yılbaşı Partisi

Akalın Düğün salonunda düzenlediğimiz yılbaşı partimize yaklaşık olarak 220 kişi katıldı. Kıbrıs'ımızdan uzakta böyle özel bir gecede, Ankara'da ki bir çok Kıbrıslıyı bir araya toplayarak memleketimize olan özlemimizi bir nebze de olsa azaltmaya çalıştık ve yeni yıla hep beraber merhaba dedik. Kıbrıs şarkılarının gecenin ilerleyen vakitlerine hakim olmasıyla eğlencemiz daha da arttı ve hep birlikte eğlendik.

O gece Kıbrıs'tan gelerek bizleri şarkılarıyla coşturan Grup Rötör'a da bir kez daha teşekkür ederiz. Büyük elçiliğimize bizlere sağladıkları maddi kaynaktan dolayı ve o gece bizleri yalnız bırakmayarak partimize katıldıkları için de ayrıca teşekkür ederiz.

Yeni yılda yeniden hep beraber olmak dileğiyle...
KGP - ANKARA

KGP Ankara 3. Geleneksel Bowling Turnuvası

23 Nisan 2008 tarihinde geleneksel olarak düzenlenen bowling turnuvasının 3. sünü gerçekleştirdik. 5 er kişiden oluşan 5 takımın katıldığı turnuvada finale kalan Cavcibav(Kemal Tezay,İsmail Özsoykal, Yusuf Efetürk, İbrahim Aysal, Dinç Önal) ve Diçciler(Aysa Ayalı, Hayriye Tümer, Çise Çağın, Gülizar Büyüktepe, Kani Bilginaylar) takımları arasında yaşanan kıyasıya rekabetten mutlu ayrılan Cavcibav takımı oldu. Turnuvada ayrıca bireysel olarak dereceye girenlere de ödülleri verildi. Bayanlarda 1. Hayriye Tümer, 2. Çise Çağın 3. Gülizar Büyüktepe, Erkeklerde ise 1. İsmail Özsoykal, 2. Kani Bilginaylar, 3. Yusuf Efetürk oldu.

Tanışma Partisi

Her sene olduğu gibi bu sene de Kıbrıslı Gençlik Platformu olarak yeni dönemimizi tanışma partimizle açtık ve diğer partilerimizle devam ettik. Ankara'da yaşayan tüm Kıbrıslı öğrencileri bir araya toplamak, eğlenceli zaman geçirip biraz müzik dinleyerek okul ve derslerin stresinden kurtulmak için düzenlediğimiz partilerde canlı müzik ve disko müzikleri ile eğlendik. Yeni dönemde yeniden buluşmak üzere....

Seyhun İPEKÇİOĞLU / Ahmet TOKATLIOĞLU

KGP Ankara Film Atölyesi

KGP- Ankara Film Atölyesi bu dönem de çeşitli film gösterimleriyle Ankara'daki Kıbrıslı gençlikle buluştu. Mahmut Yıldırım, Hatice Savoğlu ve Zalihe Çetin tarafından yürütülen atölye bu dönem toplamda yedi film gösterimi Bahçelievler'deki Cafe Cafe'de gerçekleştirmiştir.

Türk sinemasının özgün örneklerinden İspanyol sinemasının temel taşlarına kadar birçok farklı film KGP Ankara -Sinema Atölyesi tarafından Ankara'daki Kıbrıslıların beğenisine sunulmuştur. İzlenen filmler sırasıyla şunlardır: Paul Haggis'ten Crash, Marjane Satrapi'den Persepolis, Tassos Boulmetis'ten A Touch Of Spice, Fatih Akın'dan Yaşamın Kıyısında, Abdullah Oğuz'dan Mutluluk, Joe Wright'tan Atonement, ve son olarak Almodovar'dan Volver.

Film seçiminin katılımcıların internet üzerinden gerçekleştirilen anketin sonuçlarına göre belirlendiği KGP Ankara Film Gösterimleri önümüzdeki dönemde de artarak devam edecektir. Zalihe Çetin

Bir mucize eseri rastlaştığımız düşünme. . bir mucizeydi düşünme. .

“Düşünmemiz mucize”

Beş aylık uzun ve zorlu bir çalışma sürecinin ardından, Ankara-Kıbrıslı Gençlik Platformu Tiyatro Atölyesi, “Düşünmemiz Mucize”yi 17 Mayıs akşamı Ankara’daki Kıbrıslılarla buluşturdu.

Beş aylık uzun ve zorlu bir çalışma sürecinin ardından, Ankara-Kıbrıslı Gençlik Platformu Tiyatro Atölyesi, “Düşünmemiz Mucize”yi 17 Mayıs akşamı Ankara’daki Kıbrıslılarla buluşturdu.

İki yüz elli kişinin izlediği oyunda, Oyunun sahnelenmesine katkıda bulunan Kuzey Kıbrıs Ankara Büyükelçisi Tamer Gazioğlu, Eğitim ve Kültür Ateşeleri Güler Fedai ve Raif Yücelten de izleyiciler arasındaydı.

Oyun; geçtiğimiz yıl, on yıl aradan sonra ilk kez Kıbrıslı Yüksek Öğrenim Gençliğinin, KGP çatısı altında, gerçekleştirdiği “Bizi Ne Kurtarır?” oyununun yazarı Nazan ARSAL tarafından kaleme alındı. İki perdelik eleştirel komedi “Düşünmemiz Mucize” yirmi beş kişilik geniş bir kadroyla beş ay boyunca çalışmalarını sürdürdü.

“DÜŞÜNMEMİZ MUCİZE” Ne Diyor?

“Düşünmemiz Mucize” Kıbrıs’ta bireylerin sosyalizasyonunda toplumsal sağırlığa yol açanları küçük detaylarla izleyiciye sunuyor.

Oyun, temelinde, küçük detayların, bireylerin toplumsal sorunlara bakış açısını, tepkilerini yada tepkisizliklerini dönüştürme gücünü ele alıyor.

Oyunda sırasıyla biz henüz doğmadan bize uygun görülenler, ailemiz, çocukluğumuz, komşuluk ilişkilerimiz, ilkokul, lise ve üniversite dönemlerimiz küçük detaylar üzerinden eğlenceli bir dille aktarılıyor. Yalın bir dilin hakim olduğu oyunda müzik ve dans da yer alıyor.

Ekipte Yer Alanlar:

Oyuncular : ayşe ÖZADA, ayşen LİMASOLLU, buse ERZEYBEK, çağla ÖNEREN, gizem KAVAZ, gözde AKYEL, gülsen TERKAN, ibrahim AYSAL, ismail ÖZSOYKAL, kaan ASVAROĞLU,

LU, kemal TEZAY, necdet ARISOY, nurten ÖZÜORÇUN, seyhun İPEKÇİOĞLU, suzan MERTSOYLU, şengül YAZAROĞLU, tezer YAZAROĞLU, tolga FUATLI, tunç BAYRAKTAR, yalınay KARYAL, yusuf EFETÜRK

Sahne Arkası Ekibi : Nurtane KARAGİL, Tunç BAYRAKTAR

Işık - Müzik Koordinasyon : İbrahim KARPAZLI, Ferruh ASVAROĞLU

Yazan : Nazan ARSAL

Rumeli Kavağı Bahar Yemeği

Her yıl sosyal faaliyetler çerçevesinde düzenlediğimiz bahar gezimizi Rumeli Kavağında gerçekleştirdik. İstanbul Boğazının nefis manzarası eşliğinde yediğimiz leziz balıklarla ve yaptığımız doyumsuz sohbetlerle hem derslerimizin stresinden kurtulma şansı bulduk hem de dostluk bağlarımızı daha da pekiştirdik.

Vicdani Ret Sunumu

Bütün bir yıl boyunca farklı alanlarda çeşitli atölye çalışmaları gerçekleştirdik. Atölye çalışmaları sonucunda ortaya çıkanlar geleneksel hale gelmiş cuma toplantılarımızda sunum olarak ortaya kondu. Toplantılarımızdan birinde tüm Avrupa Birliği üyesi ülkelerde bir hak olarak tanınan Vicdani Ret ile ilgili sunum gerçekleştirdik. Vicdani Ret atölyesi adına, Candaş Akal, Kemal Kiraz ve Mustafa Şemi arkadaşlarımızın yaptığı sunum sonrası konu hakkında yararlı tartışmalar yapma fırsatı bulduk.

Demokrasi Şehitlerimizi Anma

Barış, özgürlük ve demokrasi uğrunda mücadele vermiş ve bu uğurda hayatlarını kaybetmiş tüm Demokrasi Şehitlerini dernek binamızda gerçekleştirdiğimiz anma töreni ile andık. Demokrasi şehitlerimizin mücadelelerinde onlarla birlikte omuz omuza mücadele veren KIBES'li büyüklerimiz de gecede aramızda bulundular. Büyüklerimizin bizlerle o döneme ait anılarını paylaşması Demokrasi Şehitlerini anma gecesini daha da anlamlı bir hale getirdi. Bizler Demokrasi şehitlerimizden devraldığımız mücadele ruhunu bu uğurda sürdürme kararlılığımızdayız.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü ve Molehiya Partisi

KGP İstanbul olarak Dünya Kadınlar Günü etkinlikleri çerçevesinde dernek binamızda buluşup adamızın önemli kültürel parçalarından biri olan, o eşsiz lezzetteki geleneksel yemeğinden, molehiyasından, tatma fırsatı bulduk. Günün anlamına ilişkin, tencereler dolusu molehiya, derneğimizdeki erkekler tarafından pişirilip bayanlara ikram edildi. Bunun yanısıra "Kadınların politik yaşamdaki yeri ve önemi" başlıklı verimli bir tartışma da gerçekleştirildi. Günün sonunda herkes güler bir yüz ile etkinlikten ayrıldı.

Başaran Düzgün ile Söyleşi

KGP İstanbul olarak Gazeteci-Yazar Başaran Düzgün'ü İstanbul'da konuk ederek, dernek lokalimizde bir söyleşi gerçekleştirdik. Söyleşide, Başaran Düzgün'den yeni yayımlanan kitabı "Kıbrıs'ta Ümit ve Hüsrân"ın hikayesini dinledik. Bunun yanısıra, KGP'li gençlerin söyleşiye aktif katılımları ile adamızdaki son siyasi gelişmeler hakkında Başaran Düzgün ile görüş alışverişinde bulunduk.

"YouthCAN" Gençlik Kültürel Eylem Ağı

Dünyanın farklı birçok ülkesinden gençlik sivil toplum kuruluşlarının oluşturacağı bir ağ olarak YouthCAN Türkiye'de bir ilki temsil ediyor. Bugüne kadar Türkiye'de kayıtlı herhangi bir uluslararası ağ mevcut değildir. KGP olarak, kültürlerarası diyalogu geliştirme ve kültürlerin birbirini tanımasını sağlayarak kafalardaki önyargılardan kurtulma projesi olarak filizlenen YouthCAN kurulma çalışmaları ve toplantılarına katıldık. Ankara Gordion Otel'de gerçekleştirilen çalışma ve toplantılarda Kıbrıs'ı temsilen yer alan KGP, kurulacak bu ağda etkin rol almayı hedeflemektedir.

8 Temmuz Gambari Sürecine Destek Eylemi

KGP'li gençler olarak 8 Temmuz 2007 tarihinde Lefkoşa Girne Kapısı'nda 8 Temmuz Gambari sürecine destek vermek amacıyla sokaklardaydık. "Sözler askıda, gençler sokakta, liderler nerede?" pankartı ile gerçekleştirdiğimiz eylem basında geniş yer buldu. Kıbrıs'ta iki toplumlu, iki bölge, siyasi eşitliğe dayanan bir federal Birleşik Kıbrıs Devleti için kurulduğumuz günden itibaren mücadele vermekteyiz. Kıbrıslı Gençlik Platformu olarak, 8 Temmuz kararlarının birinci yılında hüküm süren sessizlik ve iki toplum liderlikleri arasında var olan uzlaşmaz tavırın sona erdirilmesi amacıyla gerçekleştirdiğimiz bu eylem ile, iki toplum liderini 8 Temmuz sürecine uymaya çağırdık.

1 Eylül Dünya Barış Günü

Herzaman olduğu gibi 1 Eylül Dünya Barış Gününü'nde Dünya'da barış, Kıbrıs'ta barış sloganları ile sokaklardaydık. Dünya Barış günü etkinlikleri çerçevesinde düzenlenen Kıbrıs'ın Kuzeyinden ve Güneyinden birey ve örgütlerin katılımı ile gerçekleştirilen kortej yürüyüşünde yurtdışındaki yüksek öğrenim gençliği olarak yerimizi aldık. Dereboyu diye anılan caddede, "İnadına Barış", "Kıbrıs'ta Barış Engellenemez" gibi sloganlarla yürüyüşümüzü gerçekleştirdik.

Bahar Partisi

KGP İstanbul olarak, sosyal faaliyetlerimiz çerçevesinde İstanbul'da yaşayan bütün Kıbrıslı gençleri biraraya getiren bir parti düzenledik. Gecede canlı müzik ile eğlenerek İstanbul'un en ünlü bölgesi olan Taksim'in tadını çıkardık.

Bowling Turnuvası

KGP İstanbul bowling turnuvası 23 Ekim 2007 tarihinde Beşiktaş Bowling Salonunda gerçekleştirildi. Dörder kişiden oluşan 8 takımın yarıştığı turnuvada birincilik ödülünü Mertkan Hamit, Uğraş Hüseyin Aslan, Candaş Akal ve Yiğit İşçioğlu'ndan oluşan takım kazanmıştır. Ferdi ödüllerde ise Kazım Öğmen birincilik, Derviş Korkunal ikincilik, Çağrı Coşar üçüncülük elde etti; ayrıca Onur ödülünü Sıla Korun kazandı. Ödüller turnuvanın hemen ardından yapılan ödül töreninde sahiplerine verildi.

Futbol Turnuvası

KGP-İstanbul etkinlikleri çerçevesinde her yıl düzenlenen futbol turnuvası, bu yıl geleneksel şekilden farklı olarak kızların da katılımı ile gerçekleşti. Sınırlı kız sayısına rağmen iki takım çıkarmayı başararak kızlar arası da bir maç yapabildik ve kızların maçı turnuvanın ilgi odağı oldu. Hepimizin çok eğlendiği, zorlu maçların yaşandığı bir turnuva gerçekleştirdik. Kimin kazandığı önemli değildi, önemli olan birlikte güzel zaman geçirmeyi ve bunu her zamanki gibi çok iyi başardık.

Selanik gezisi

7 Kasım tarihinde, Birleşik Kıbrıs Platformu'nun düzenlediği, Avusturalya Barış İnsiyatifi bünyesinde bulunan Afrodit Barış Orkestrası konserine katılmak üzere Selanik'e bir gezi düzenledik. Yunanistan'da konserin ev sahipliğini yapan OKOE temas kurarak ilişkilerimizi ilerletme fırsatı bulduk. Düzenlenen gece,

bizim gibi düşünenleri daha yakından group hislerimizi paylaşmamıza vesile oldu. Bunun yanında, OKOE üyeleri ile birlikte Selanik'te doyasıya gezip keyifli zamanlar geçirdik.

Paintball Turnuvası

KGP İstanbul Paintball turnuvası 15 mart 2008 tarihinde Parkorman paintball sahasında gerçekleştirildi. Onar kişiden oluşan mavi ve kırmızı takım, 10 dakikalık üç periyottan oluşan mücadelesinin sonunda, kırmızı takım 2-1 galip gelerek birinciliği elde etti. Turnuvadan sonra gidilen yemekte katılanlar yorgunluklarını atarken kırmızı takımda birinciliğini kutladı.

Proodeftiki'ye mesaj

KGP İstanbul ile Yunanistan'da Eğitim gören Kıbrıslı-Rum ilerici öğrencilerin örgütü olan Proodeftiki'nin Kavazoğlu ve Mişaulidis'i anma etkinlikleri sırasında, Proodeftiki'ye gönderilen mesaj

Bugün burada hepimiz ortak bir amaç için bulunmaktayız. Kıbrıs'ta barış konusunda birer sembol olan ve bu uğurda canlarını hiçe sayarak mücadele veren Mişaulidis'i ve Kavazoğlu'nu anmak amacıyla burada bulunuyoruz. Kıbrıs'ta barışa olan umutlarımızın tekrardan yeşermeye başladığı bugünlerde, Kavazoğlu ve Mişaulidis'in mücadelesi bizlere her zaman rehber olacaktır. Barış yanlısı ve Kıbrıs'ta federatif çözüme en başından beri inanan iki lider de bugün iktidardadır. Toplumlardaki barış kıvılcımını tekrar alevlendirmenin hepimizin görevi olduğunu hatırlatarak Misaolidis'i ve Kavazoğlu'nu saygıyla anıyor ve selamlıyoruz.

Bizler Kıbrıslı Gençlik Platformu, ırkçılığa ve emperyalizme karşı, her zaman barışı arzulayan bir sivil toplum örgütü olarak, Prodeftiki ile daima sıcak ilişkiler içinde olduk. Şimdi ilişkilerimizi daha çok geliştirmenin ve barışa kenetlenmenin tam zamanıdır. Bu konuda elimizden gelen herşeyi yapmayı, Birleşik Kıbrıs'ı bir hayal olmak yerine gerçeğe dönüştürmeyi, kendimize görev edinmeliyiz.

21 Temmuz'da başlayacak olan görüşmelere kadar içinde bulunduğumuz 3 aylık süreç, toplumdaki barış heyecanını uyandırmak için en önemli fırsattır. Barışı arzulayan tüm grupların birbirleriyle kenetlenerek hep beraber barış için mücadele etmelerinin tam zamanıdır. Bu yüzden bugün için belki de durumumuzu en iyi biçimde özetleyen; 'Biz değilsek, kimler?, şimdi değilse, ne zaman? burada değilse, nerede?', sloganını benimseyerek mücadelimizi sonuna kadar sürdüreceğimize söz veriyoruz. Hepimiz artık tek hedefe kilitlenip bize ilk defa bu kadar yakın olan barışa ulaşmak için çalışmalıyız. Sınırların olmadığı, silahların ortadan kalktığı ve iki toplumun kardeşçe yaşadığı birleşik bir Kıbrıs için her türlü zorluğu göze alarak hep birlikte ve dayanışma içinde mücadelemizi sürdürelim. Zaman barış zamanıdır.

BARIŞ HEMEN ŞİMDİ!

Mişaulidis ve Kavazoğlunu tekrardan saygıyla anıyor, sizleri selamlıyoruz.

Kıbrıslı Gençlik Platformu

KGP Southampton kebab partisinden bir resim, ateşeler ve öğrenciler beraber.

KGP Southampton

Kıbrıslı Gençlik Platformu'nun İngiltere örgütlenmesi 2007 yılı Ağustos ayında başlamıştır. O günden sonra bir çok toplantı ve aktiviteler gerçekleştirildi. Ayrıca tüm gençlerin geleceği için oldukça yüksek önem teşkil eden, Yüksek Öğretimde Vizyon Yenileme Çalıştayı'na da aktif bir şekilde katılarak, tüm gençlerin geleceği için önemli bir görevi yerine getirdik.

Bunların dışında İngiltere'de yapılan sayısız toplantı ve çalışmaların yanında herkesin beraberce eğlenip sosyalleşebileceği etkinlikler de düzenledi.

Yemeklerin hazırlanmasını beklerken....

Kebab sonrası rahatlık.

Gençler Rugby oynarken

KGP Kingston

KGP İngiltere yapılanmasında, önemli bir yere sahip olan KGP Kingston, 2007 Eylül ayından itibaren Kingston Üniversitesi'nde yüksek öğrenim gençliğinin buluşma noktasıdır. Kingston olarak bizler, kurulduğumuz günden itibaren, çeşitli sosyal ve kültürel aktiviteler düzenlemekteyiz. Düzenlediğimiz etkinlikler ile ülkemizden uzakta, dayanışma sağlayarak bir arada iyi vakit geçirmekteyiz.

Bu etkinlikler arasında; Bowling turnuvaları, geziler, yemekler vs. vardır. Örneğin, 25 Nisan tarihinde KGP Greenwich ve KGP Surrey'de bulunan arkadaşlarımızın da katılımı ile bir İspanyol restoranı olan 'LA Tasca' da bir yemek düzenledik.

Bunun yanısıra 28-29 Mart tarihlerinde Yüksek Öğretimde Vizyon Yenileme Çalıştayı'nda da yerimizi aldık. Bu çalıştay öncesinde Kingston Üniversitesi'nde bulunan öğrenciler olarak çeşitli komiteler kurarak çalışmalar gerçekleştirdik.

KGP - İZMİR

KGP İzmir 1 Nisan 2008'de resmi olarak kurulmuştur. Etkinliklerine aktif olarak başlayalı 2 aylık bir süre geçmiş olmasına rağmen kurulduğu günden itibaren çok sayıda toplantı ve etkinlik düzenlemiştir. Gün geçtikçe üye sayımız ve etkinliklerimize katılım sayısı artarak devam etmektedir.

Bahar pikniği

3 Mayıs 2008'de KGP İzmir olarak ilk etkinliğimizi bahar pikniği olarak gerçekleştirdik. Pikniğimizi Torbalı'da yaptık. Hep beraber eğlendiğimiz bu etkinlikte, hem sosyalleştik hem de okul stresinden biraz arınmış olduk.

Eski Foça Gezisi

2. etkinliğimiz Eski Foça'ya bir gezi olarak düzenlendik. Diğer etkinliğimiz gibi kalabalık gerçekleşen bu etkinliğimizde de herkes gönüllerince eğlenirler. Eski Foça da şehir turu ardından blaik restaurantında yemek yenilmiş daha sonra da yat gezisi yapılmıştır.

Portakal Kafe Toplantıları

KGP İzmir olarak yönetim kurulunun Portakal Cafe'de gerçekleştirilen periyodik toplantılarından bir görüntü...

KÖGEF ve ÜTK üyeleri biraraya geldi mi, önce bir Kıbrıs sorununu tartışırlar, sonra gençlik anılarını anlatırlar, en sonunda da konuşma; şimdiki gençliği yani bizleri eleştirmeye gelir.

"Biz gençliğimizde neler yaşadık. Şimdikilerin bir eli yağda bir eli balda.

Bir elinde cımbız diğerinde ayna, umurunda mı dünya? " vs. gibi cümlelerle bizleri onların yaşadığı dönemlerin zorluklarını yaşamadığımız için ve daha rahat bir hayatımız olduğu için eleştirirler.

Evet ortam çok farklı, evet biz ne darbe gördük, ne arkadaşlarımızı sağ-sol çatışması yüzünden

aktiviteler

kaybettik, ne de polis tarafından arananlar listesine girdik. Bu dönemde asılmadı Denizler, öldürülmedi Mahirler...

Ama bu dönemde de gençlerin sorunları var. Belki o kadar da çalkantılı değil hayatımız ve böyle olduğu için de minnettarız. Şimdiki gençlerimiz sadece eğlenceye düşkün, gününü gün eden, gelecek kaygısı olmayan, eğitimini en son hedef olarak belirleyen, ülkesi için mücadele etmekten kaçınan kişiler değildiler.

Böyleleri yok mu?? Elbette var. Her toplumda böyle gençlik olduğu gibi bizim ülkemizde de vardır. Bizim de amacımız bu gençleri böyle bir yaşamdan uzak tutmak ve onları gelecekları için gayeleri olan birer gençlik haline getirmektir. Yaşadığımız Kıbrıs sorunu süresince gençlerimiz bir gelecek belirsizliği içerisinde böyle bir yaşam tarzı ile hayatlarını sürdürüyorlar. Kıbrıs sorununun bir çözüme ulaşmamış olması ve bunun belirsizliği içerisinde yaşamaktan gençlerimiz de kendilerini sadece Avrupalı bir yaşama adanmışlardır.

Geleceğiniz olan gençlerin böyle kişiler olması sizi ürkütüyor biliyoruz. Ama bizi de korkutuyor bu gerçek. Bizim savaşımız işte buna karşıdır! Bizler araştıran, düşünen, sorgulayan gençleriz ve tüm gençlerin de böyle olması için kavgamız! Hiç kayıp vermeyelim diye, tüm gençlik birleşsin ve geleceğin bize getireceği sorunları çözsün diye.

Bizim kavgamız gençliğin yozlaşmasına karşı! Bizim kavgamız geleceğini düşünmeyen gençliğe karşı! Bizim kavgamız gelecek için! Hepimizin geleceği için!!

SERCAN GIDA PAZARI

Adres : Öğretmenler Caddesi Kermiya - Lefkoşa

“Düşünüyorum, o halde varım!”

İlkokul yıllarında,Türkçe derslerimizin vazgeçilmeziydi “okuduğumuzu anladık mı?” ödevleri. Bir parça verilirdi,okunurdu ve sonundaki sorular yanıtlanmak üzere ev ödevi olarak öğrencilere bırakılırdı. Çocukların kuşkusuz o sorular arasında en çok sevdikleri sorular, sonu “arkadaşlarınızla tartışınız.” diye biten sorular olurdu. Çünkü yazılı bir cevap vermek üzere çaba harcamak gerekmezdi ve daha da önemlisi “tartışma” kelimesinin o cezbedici özelliği kendini gösterirdi. Biz o soruyu anlamak istediğimiz gibi anlardık ve anında işin kolayına kaçarak “tartıştık biddiiii” demek öyle bir haz verirdi ki çocuk benliklerimize...defteri kitabı bir an evvel kapatıp da “anne ödevlerimi bitirdim” deyip sokağa atardık kendimizi. Ağacın yaş iken eğildiği aklımızın ucundan geçmezdi. Ülkemizin gençliğinin, bugün, böyle bir “okuma-tartışma-yorumlama” yetisinden bu ve bunun gibi geçmişe dayalı etkenlerden dolayı aciz kalacağı ise küçük akıllarımızın

sadece ehliyet alacak yaşa gelmek olduğunu benimsetmişti bir kere günümüz çocuklarına. Kıbrıs'ta büyümek bu demekti artık ve böyle bir yerde “çocuklar artık büyüyorsunuz ve gerek kendi sorunlarınıza gerekse toplumsal sorunlara karşı daha hassas olmanız ve çözüm arayışında bulunmanız gerek. Büyümek aslında bu demek” diyen bir öğretmene karşı yöneltilen anlamsız ve yabancı bakışlar çok da yerinde olurdu. Biz böyle büyütülmemiştik çünkü. Ya da büyümek böyle öğretilmemişti bize.

Nasıl büyüdüğümüzse gayet aşikar. Çocukluğumuzdan beri hazır konularla büyüyoruz. Bu hazır konular bizim hep işimizi kolaylaştıran ama aslında bize toplumsal anlamda çok büyük zararları olan olgulardır. 60 lı yıllardan beri kurtarılmayı bekleyen bir toplum haline geldik ya da getirildik. Böylelikle çoğu kez başkalarına muhtaç olduk,çoğu kez başkalarına şükran duyduk, ve bu sistem benliklerimize öyle

yana yana kurudu bütün düşünmeye ve sorgulamaya biraz olsun meyilli beyinler.

“Düşünüyorum, o halde varım!” sözünün önemini kat kat daha iyi anlar olduk, fakat ne yazık ki düşünemeyip de yok olmaya başladık sonra. Gelecek olan her nesil için daha da bir karamsarlık kaplamaya başladı içimizi. Kendimizden 3-5 yıl sonra gelenlere bile bakıp, “biz bu kadar mı soyutlanmıştık dünyadan,bu derece mi aldırılmaz olmuştuk toplumsal meselelerimize,bizim meselelerimize?” diye sorduğumuza göre,gelecekteki bireylerin düşünsel gelişimleri hakkında endişelenmemek elde mi ? 25 yaşında bir “olgun” bireyle, 15 yaşında bir çocuğun olaylara bakış açıları arasında hiçbir fark olmadığını, bunun nedeninin de aslında 25 yaşına gelenin 10 yıl yerinde sayması olduğunu, (ha pardon!! Bu arada tabii ki boyunun uzadığını,sesinin kalınlaştığını ve cinsel gelişimini tamamladığını yani “büyüdüğünü”) göz önünde bulunduralım. Bu tablo ne kadar trajikomikse bizim halimiz de o derece acınası bir hal işte! “(V)ah kıbrısım kıbrısım” diye şarkılar söylemek düşer bundan sonra bizlere. “Evvel zaman içinde kalbur saman içinde. . bir Kıbrıs vardı. Cennetten bir parçaydı bir zamanlar. Kendi insanıyla,kendi yağında kavranan bir adaydı....” diye

ucundan bile geçmezdi. Ne de olsa 20 yaşına geldiğimizde gökten zembille inerdi bize bu vasıflar diye düşünür, hep ertelenmemesi gerekenleri ertelerdik yarınlara.

Ortaokulun biyoloji derslerine özgü ise aklımızda kalan tek tük cümlelerden biri de şuydu : “İnsanlar doğar,büyür,yaşlanır ve ölür”. Büyüme evresi ise kendini fiziksel değişim ve gelişimlerle gösterirdi. Büyümek sadece bu fiziksel gelişimlerden mi ibaretti peki? Sadece cinsel anlamda olgunlaşmak,sesin kalınlaşması, boyun uzaması mıydı büyümek ? Bizlere okullarda büyümenin sadece somut getirileri öğretildi. Oysa daha mantıklı düşünebilmek,üretebilmek,bir soruna gerektiğinde çözüm getirebilmek gibi soyut getiriler daha önemli olmalıydı. Ama öğretmenlerimizi de bundan dolayı yadırgamamak lazım. Toplumsal arıza, büyümenin

bir işlemiş ki artık aksini düşünemez ve daha da kötüsü topluma kazandırdığımız yeni bireyleri de bu sistem içinde yoğurarak kendimize benzetir olduk. Çeşitli dogmalar ve tabular arasında yetişiyor bugün gençliğimiz. Eline oyuncağı verilip de etliye sütlüye karıştırılmayan,hatta karıştırmamak bir tarafa,etrafında olan biteni takip etmekten bile yoksun bir çocuk gibi çoğumuz. Düşünme güdüsünü çoktan kaybetmiş uyuşturucu bağımlılarından bir farkımız kalmadı. Bunun tek suçlusu bu yaptırımları uygulayanlar da değil elbette. Ne de olsa karşılarında rahatlık düşkünü,tembelleştirmeye dünden razı ve buna fazlasıyla yatkın bir toplum var. Hal böyle olunca da alan razı, satan razı duruma uzun vadede ama hiç de zor olmayan bir şekilde düşürüldük. Kurunun yanında,ne derece çok olduğu tartışılan, yaş da yandı ve

ileride çocuklarımıza anlatacağımız çok malımız birikti,sevinelim. .

Her ne kadar sızlansak,yakınsak da, kendimiz ettik, kendimiz bulduk,bu durumu biz yarattık ve bunun bütün getirilerine de katlanmak zorundayız. Keşke birileri bu gidise dur diyebilse de,Kıbrıs'ının daha fazla “keşke” leri olmasa. Keşke...ama yolun sonunda pek bir ışık yok. Düşünen,sorgulayan insanlara ibretle değil de ne yaptığına anlam verilmeyen büyük bir yabancılıkla bakılıyor sanki artık. Bu da her şeyi anlatıyor bizlere,şevkini kırmaya yetiyordu bir şeyler yapmak için çaba sarf edenlerin. Kıbrıs'ta düşünenler garip,garipirse normal olmuş artık. Ender rastlanan şey, taşlaşmış beyinler değil, çalışan beyinler olmuş. Mucize olmuş sokakta düşünene rastlamak. Düşünmemiz mucize olmuş...

BIOLOGIE **PARIS**
PIERRE BOUTIGNY

PROFESYONEL CİLT BAKIM ÜRÜNLERİ

PROFESYONEL Serilerde tüm ciltlere uygun kabin, serum, maskeler ve ev bakım ürünleri

YENİLİKÇİ En yeni ve sürekli biçimde, bitkisel kompleks destekli formülasyonlar

BİLİMSEL Yıllar süren BPB laboratuvar çalışmalarının estetikle buluşması.

Temel Bakım Serileri ♦ Antiaging ♦ Oksijen-Nem Kazandırma ♦ Hücre Yenileyici
Havyar ♦ Beyazlatıcı ♦ Lipozom Serisi ♦ Vücut Bakımları
BIOLOGIE PIERRE BOUTIGNY'nin eşsiz bakımları ile bugün tanışın!

Türkiye ve Kıbrıs İthalat:

Öngel Ltd.

www.ongel.com.tr • bilgi@ongel.com.tr

Ankara Tel:(312)286 93 96 Faks:(312)284 39 80 • Lefkoşa Tel: (392) 223 77 73 Faks: (392) 220 50 22

Kıprısılıca Yazım Önerileri

Son zamannarda internetin ve internet üsdünden insannar arasında yazışmanın artmasıyan, Kıprıslılar gendi aralarına gonusurkana yapay buldukları standart Türkçenin yerine anadilleri olan Kıprıslıcaı daha çok gullanmaya başladılar. İnsannarın standart lisan yerine anadilleri olan gonusma dilini gullanmak isdemeleri gayet normal bir durumdur.

Kıprıslıların Kıprıslıca yazmaya başlamasıyan, yani bir şekilde gonusduklarını oldukları gibi yazıya dökmeye çalışmalarıyan, ortaya birçok deyişik yazım şekli çıktı. Bu yazı Kıprıslılar'a anadillerini nasıl yazabilecekleri konusunda bir öneridir. Bu yazı Kıprıslıca hakkında yapılmış bilimsel bir araştırma deyildir. Bu dil hakkında daha detaylı ve daha bilimsel araştırmaların yapılması gerekdi vurgulanmalıdır. Vurgulanması gereken çok önemli bir konu, bu önerilerin dışarıdan gelecek olan deyişikliklere açık olmalarıdır. Unutulmamalıdır ki bu yazının amacı kesinlikle Kıprıslılar'a anadillerini nasıl gonusup yazacaklarını dikte etmek deyildir.

Aşıdaki öneriler yapılrkane adadaki herkesin annadığı ve en büyük çounnuk tarahından gonusulan Lefgoşa aazı temel alınmıştır. Başga şeyirlerden gelenlerin burada yazılan "şehirlice"den farklı gonusmaları mümkündür.

Kıprıslıca'yı yazmak için 29 harf gullanılır:

A B C Ç D E F G H I İ J K L M N Ń O Ö P R S ř T U Ü V Y Z

Burada iki açıklama yapmak gerekir. Bunnardan birincisi standart Türkçede gullanılan "Ğ" harfinin yokludur. Ğ harfi günümüzde Kıprıslıcada gendine has sesi olmayan bir harfdir ve iki şekilde okunur. Birinci okunma şeklinde "ağaç" kelimesindeki gibi gendi başına ses vermeyip ünlüleri uzatmaya yarar. Bu durumda "ağaç" kelimesi "aaş" olarak okunur. İkinci okunma şeklinde ise /y/ sesine dönüşür. Bu durumda eyer oluş-

durulacak yazım sisdemi tamamen ve yannız gonusulanı yazıya dökmeye amacı daşıyacasa birden fazla okunuşa sebebiyet veren bir harfin gullanılması yannış olur. Bu harf yerine göre yazmamak, ya da /y/ sesiyan garışlamak daha doru olur.

Ör. ağaç > aaş
geldiğinde > geldi(i)nde

* Parantez içindeki harflerin yazılması zorunnu deildir. ** Kıprıslıcadaki uzun ve kısa ünnüler daa detaylı olarak incelenmesi gereken konulardır.

eğer > éyer eğence > eylence

*** Kıprıslıcadaki vurgu hakkında da daa detaylı incelemeler yapılması gerekmektedir.

Ses deyişimi kuralları:

Kıprıslıcaı standart Türkçeden ayıran birçok ses deyişimi vardır. Bu ses deyişimleri bazı araştırmacılar tarahından incelenmişdiler (bk. Erdoğan Saracoğlu, 1980: Kıbrıs Ağzı). Her ne kadar yeterince bilimsel olmasalar da bu araştırmalar Kıprıslıcadaki birçok ses deyişimine ışık du-tallar. Aşadaki iki ses deyişimi (diyerlerinin ses deyişimlerinin aksine, şu sadece belli başlı kelimelerde eşgeriller) Kıprıslıcada evrenseldir.

/n/ ve /l/ sesleri yan yana geldiklerinde /nn/ ye dönüşüller.

Ör. anlamak > annamak /r/ ve /l/ sesleri yan yana geldiklerinde /ll/ye dönüşüller. Ör. gelirler > geliller

Ek 1. Kıprıslıcada Kişi Zamirleri ve Çekimlenmeleri

ben	sen	o	biz	siz	onnar
beni	seni	genni	bizi	sizi	onnarı
ba(ñ)a	sa(ñ)a	genne	bize	size	onnara
bende	sende	genninde/gende	bizde	sizde	onnarda
benden	senden	genninden/genden	bizden	sizden	onnardan

Adres : Vakıflar Çarşısı Ğirne
Telefon : 81 54 039

FİRDEVİS ÇANLİA

Gecenin bir yarısı uyanmak

Gecenin bir yarısı uyanmak... Bilincin bilinçaltıyla kavgası... Bilinçaltı için belki hiç bitmeyen ama bilinç için sadece bir an süren bir kavga. Galip kim mi? Bilmem galibi olurmu böyle bir savaşın ama benim o anda hissettiğim tek şey korku. Ölüm. Çok sık aklıma gelir oldu. Yalnızlık

böyle birşey galiba.

Bu coğrafyada yaşayan milyonlarca insan için yüzyıllardır var olan bu korkuyu yeni keşfetmek. Hele üstümde sonsuz bir grilik seriliyken. Bu o alışık olduğumuz bulutlara, bizim bulutlarımıza hiç

benzemez. Güneşin her an kendini yeniden göstereceği, umudu hep içinde barındıran, parçalı bulutlar değil bunlar. Sanki bütün karanlık güçler güneşe ve umuda karşı bir şekilde birleşmiş, kol kola girmiş. Burada yalnız olmayan bir onlar galiba.

Doğayla insan, insanla insan hep savaşmış buralarda uzun yıllar. Bu savaş ikisini de yormuş, yıpratmış. Doğa bize gösterdiği cömertliği burdakilerden hep esirgemis. Kimi kaçmayı denemiş her savaşta olduğu gibi. Kimi kalmayı. Açmış yelkenlerini güneşi bulmak umuduyla uzak-

lara. Yanına, nesillerdir süren bu savaşın onlara miras bıraktığı acımasız, kavgacı, huzursuz ruhu da alarak çıkmış yola. Tabi bir de bu ruhun son ürünü olan silahını da vurmuş omzuna. Akıl edememis mi aradığı topraklarda lazım etmeyeceğini silahının. Doğanın kendini bütün renkleriyle insana sunduğu bu uçsuz bucaksız topraklarda hiç ihtiyaç duymamış `barbar` böyle bir alete. Grinin ve siyahin egemen olduğu, `medenî` insana dar gelen bu ufak verimsiz kıtada var olan tekdüzelikle kıyaslanamaz bir çeşitlilik. Sanırım hikayenin bundan sonraki kısmını aşağı yukarı hepimiz biliyoruz.

Bir süredir bu yaşlı kıtada yaşıyorum. Huzur buldu mu bu yorgun kıtanın insanı diye soracak olursanız, cevabım hayır olur. Tam doğayla olan savaşı kazandım derken, dur bakalım daha bitmedi der gibi doğa tekrar sahneye çıktı. Direkt etkilerini yaşamasa da, diğer kıtalardaki felaketlerden kaçan, bir önceki savaşın mağlubu yüz binlerce `barbar` umudu burada aramaya geliyor. Tarihin bir cilvesi. Sanki iki yenik düşman `doğa` ve `barbar` yeni bir savaş için güçlerini birleştirmiş. Yanlarında silah getirmiyorlar belki `medenîler` gibi. Biraz eski alışkanlıkları, inançları ve biraz da özlemleri. Şimdiye kadar ucuz iş gücü olarak bakılan, nasıl olsa çalışırlar sonra geri dönerler diye düşünülen bu insanlar Avrupalı'nın en büyük problemi olmuşlar. Avrupa'nın her yerinde entegrasyondan bahsedilir oldu. Sağcı partile-

rin en önemli propaganda malzemesi yapıldılar. Almanya'nın bir eyaletinde, İspanya ve İtalya'da yapılan son genel seçimlerde hepimiz buna şahit olduk. Bu gerilimi her yerde hissetmek mümkün. Geçen gün yayınlanan bir rapor aşırı sağcı grupların faaliyetlerinin son beş yıl içinde arttığını göstermiştir. Bunda neoliberal politikaların da payı büyük. Almanya'dan bir örnek vermek istiyorum. Politikacılar entegrasyondan bahsederken, eğitimde izlenen politika bunu mümkün kılmıyor. Burdaki göçmen çocukların iyi okullara gitmesi neredeyse imkansız. Çoğunun gittiği okul bizdeki meslek lisesine denk gelen okullar. Bu okulları bitiren birinin üniversite kazanması neredeyse imkansız. Devlet okullarına ve üniversitelerine yapılan yatırımlar giderek kısılmış. Özel ve pahalı okullar giderek yaygınlaşmış. Herhangi bir göçmen çocuğunun buradaki okullardan birine gidebilmesi hayal bile edilemez. Yaratılan bu dünyada birakin üniversite bitirmeyi, `iyi` dedikleri, marka olmuş üniversitelerden birini bitirmeyen bir insanın sınıf atlaması düşünülemez. Hani sınıfsız toplum derdik ya. Kendini yeniden üreten bir fakirlik. Kısır bir döngü. Düşünün bir kere. Biri şehrin eteklerinde, büyük bir evde doğmuş, belki tek çocuk belki bir kardeşi var. Özel okullarda okumuş, daha sonra bu marka dediğimiz `elit` üniversitelerden birini bitirmiş. çevresinde olan, tanıdığı herkes hemen hemen aynı şartlarda yaşamış, aynı sınıftan insanlar.

KALKANLI ŞOFÖR OKULU

Memurlar Kooperatifi Ltd

Vadeli, vadesiz mevduat,
sigortacılık, inşaat, konut ve
araç finansmanlarına kadar uzanan
geniş hizmet yelpazesi ile
çağdaş bankacılık

Memurlar Kooperatifi, kendi buluşu olan “ Ak
Tasarruf” (Aylık Küçük Tasarruf) hesabı ile
memur çocuklarının da hizmetindedir.

- ★ Elektrik Faturaları
- ★ Telsim - Turkcell Faturaları
- ★ Optimum Card ödemeleri
- ★ Optimum Card başvuruları
- ★ Döviz Kredisi

Memurlar Kooperatifi,
memurun bugününü ve yarınını
güvence altına alan tek kooperatiftir.

“Memurun İdeal Kooperatifi”

Aradığınız Herşeyi En uygun Fiyatla Bulabileceğiniz Tek Adres

CEMİLE TİCARET

Adres : Şht Mehmet Recep Sokak
No: 4 Atatürk Parkı Arkası
Telefon : 71 46 856

Halkımızın Öz Kuruluşu

BELÇA

BELÇA, KTÖS, KTAMS, BES, LTB, ORTAK KURULUŞU

GENEL MÜDÜRLÜK: 22 34 066 / 22 34 753 / 22 32 404

MERKEZ BELÇA : 22 87 423 TERMİNAL BELÇA : 22 85 089 MAĞUSA BELÇA : 36 61 101 ÇAĞLAYAN BELÇA : 22 81 076 KERMİYA : 22 35 694

Eşitliğe giden yolda kota uygulaması

İnsan; cinsiyetine, ırkına veya dinine göre değil de yeteneklerine göre değerlendirmeli diyorsanız, kota uygulaması, tartışılması gereken bir konudur. Ülkemizde son zamanlarda kota uygulaması tartışmasının öne çıktığını görmekteyiz. Böyle bir uygulama, toplumun yarısını oluşturan kadınlarımızın, siyasi alanda yeterince yer almamaları nedeniyle, kendilerini temsil edebilmeleri için gereklidir. Günümüzde, geçmişe oranla kadınların daha çok kamusal alanda yer aldığını görmekteyiz. Bu bir anlamda eğitimde fırsat eşitliğinin sağlanması ile gerçekleşmiş bir olgudur. Ancak kamusal alanda yer almalarına rağmen siyasi hayatta kadınları pek fazla görmemekteyiz. İşde bu noktada toplumsal cinsiyet kavramı devreye girmektedir. Toplumsal cinsiyet, toplumun gözünde cinslerin yerini, görevlerini belirten bir takım normlar bütünüdür. Kadın ve erkek arasında doğuştan gelen birtakım biyolojik farklılıklardan çok, toplumların onlara atfettiği kadınlık-erkeklik rolleri eşitsizliğin kaynağını oluşturmaktadır. Bir kadının veya bir erkeğin nasıl davranacağı yaşadığı topluma göre belirlenir. Ülkemizde bazı işlerin cinsiyeti vardır; istatistiksel verilere göre bazı alanlarda erkek bazı alanlarda ise kadın yoğunlaşması çok fazladır. Örneğin genelde sekreterler kadındır, yönetici olmak kadınların işi değildir, siyaset toplumda erkek işi olarak görülmektedir...vs. Şu anda ülkemizde hiçbir partinin karar alma mekanizmasında kadınların etkin rol oynadığını görmeyiz, bu da partilerimizin ne kadar eşitlikçi olurlarsa olsunlar toplumsal cinsiyet rollerinden pek fazla uzaklaşamadıklarını göstermektedir.

Siyasette kadın temsili sadece bizim değil, Dünya'nın bir sorunudur. İsveç, Almanya, Danimarka gibi kadınların temsilinin çok üst noktalara ulaştığı ülkelerde kota uygulamasına rastlamaktayız. Peki, nedir bu kota uygulaması? Kota uygulaması, siyasi karar organlarına seçilecek kişilerin belirlenmesinde uygulanan seçim usullerine, özel hükümler eklenerek kadınlara belli oranda yer ayrılmasıdır. Bunun yanında, kadınların yetersiz temsilini ortadan kaldırmayı ve kadın-erkek eşitliğini sağlamayı amaçlar. Kadınların siyasi yaşama eşit katılma isteklerini gerçekleştirmek için ilk yöneldikleri kurumlar siyasi partiler olduğu için kota uygulamalarının ilk olarak siyasi partilerde başlaması gerekir. Siyasi partiler kotayı nasıl uygulayacaklarını kendi tüzüklerinde tanımlamalıdır. Ancak yöntem ne olursa olsun %30 yada 1/3 "en az temsil oranına" uymaları gerekir. Çünkü gerçekten temsil edilmek, kadınların siyasetin gerçekten içinde olması için 1/3 oranı gereklidir; buna sosyolojide

"kritik temsil eşitliği" deniyor.

Kota uygulamalarına baktığımızda beş çeşit uygulama olduğunu görmekteyiz. Bunlardan ilki "sabit kota" dır. Bu yöntem siyasi partilerin karar organlarında ve milletvekili aday listelerinde uygulanabilir. Üye ya da aday kadın sayısına bakılmaksızın %25, %30, %40 gibi bir oranda her cinsin asgari temsil düzeyini belirtir. İkinci uygulama çeşidi "oranlı kota" dır. Bu yöntem siyasi partilerde kadın üye/aday sayısının ulusal ya da bölgesel düzeyde eşitsiz dağılımı söz konusu olduğunda uygulanır. Bir siyasi partinin herhangi bir bölge teşkilatında yeterli kadın üye yoksa ya da yönetim kuruluna aday olacak kadın sayısı yetersizse bu yöntem uygulanabilir. Üçüncü uygulama çeşidi "milletvekili aday listelerinde kota" yöntemidir. Bu yöntem aday listelerinde oranlı ya da sabit kota olsa bile uygulanır. Bir kadın bir erkek, bir erkek iki kadın şeklindeki sıralamayla kadınların listenin en altına, seçilemeyecek yerlere konulması önlenir. Bir diğer çeşit "seçim çevresi kotası" dır. Bu yöntem ise her seçim çevresinde seçilecek milletvekili sayısına bağlı olarak saptanacak sayıda, kadın adayın seçilmesi ilkesine dayanır. Bu sisteme göre, bir seçim çevresinde kadın adaylardan en çok oy alanlar, bağlı bulunduğu partiye ve diğer erkek adayların aldığı oy oranına bakılmaksızın seçilmiş sayılır. Son uygulama çeşidi ise "delege kotası" dır. Bu yöntem, seçmenler yerine seçilmiş delegeler karar organlarına seçilecek kişileri belirliyorsay, delegelerin seçilmesinde uygulanan usüllere sabit ya da oranlı kota sisteminin uygulanmasıdır.

Kota uygulamaları şu anda Dünya'da yaygın olarak görülmektedir. Gelişmiş ülkelerin yanı sıra gelişmekte olan ülkeler de kota uygulamasına geçerek siyasetteki kadın sayısını artırdılar. Örneğin, Belçika 1994'te yaptığı yasal değişiklik ile her tür seçimde oluşturulacak listelerde bir cinsin oranının 2/3'ü geçemeyeceği ilkesini getirdi. Fransa ise 2000'de anayasada yaptığı değişiklikle yerel ya da ulusal düzeydeki bütün seçimlerde kadınlarla erkeklerin eşit katılımını zorunlu hale getirdi. Bu ülkelerin yanısıra, Avusturya, Finlandiya, İrlanda ve Malta'da genellikle sol tandanslı partilerin tüzüklerinde kadınlara kota, başkanlardan birinin kadın olması... vs. gibi uygulamalar mevcut. Tüm bu ülkelere ek olarak gelişmekte olan yada az gelişmiş ülkelerde de, Arjantin, Brezilya, Uganda, Hindistan, Bangladeş, Tanzanya ve Ekvator gibi, kota yöntemlerinin uygulanarak siyasi alandaki eşitsizliğin giderilmeye çalışıldığını görmekteyiz. Avrupa Birliği'nin 1999'da yürürlüğe koyduğu Amsterdam Anlaşması'nın

141. maddesi: "eşitliğin sağlanması için kadınlara özel avantajlar sağlanması gereklidir ve bu bir ayrımcılık değildir", hem AB'yi hem de üye ülkeleri bağlamaktadır. Bu yasa AB ülkeleri için , kota uygulamasının bir ayrımcılık değil gereklilik olduğunu ortaya koymuştur.

Günümüzde, Dünyada olduğu gibi ülkemizde de kadınlar, eğitim seviyesinin yükselmesi ile kamu alanında daha fazla yer almaya, iş hayatına katılmaya başladılar. Ancak tüm bunlara rağmen kadınların,

siyasette temsil oranları yok denecek kadar azdır. Siyasi partilerin karar alma organlarında kadınların sayısı ya çok az yada hiç yok. Meclisteki 50 milletvekilinin sadece 3'ü kadın! Ayrıca yerel yönetimde de kadınların sayısı çok az. Örneğin Kuzey Kıbrıs'ta şu ana kadar hiç kadın belediye başkanı olmadı. Peki bunun nedeni ne ? Kadınların niteliksiz olması mı? yoksa toplum gözünde kadınların yeri mi? Bu konuda esas olarak sorulması gereken soruların bunlar olduğunu düşünüyorum. Tabiki kadın temsiline, bu kadar az olması erkeklerin bu konuda daha yetenekli

olduğunu göstermez, bu sadece kültürün getirdiği birşeydir. Kuzey Kıbrıs ve Türkiye gibi gelişmekte olan ülkelerde kadın yönetim mekanizmasında yer almaz. Basit olarak, toplumun en küçük birimi olan aile kültürünü örnek alırsak; burada kadının görevi; annelik, çocuklara bakmak, temizlik, yemek gibi işlerken, erkek; çalışan, aileyi geçindiren, aileyi yöneten bir role büründürülmüştür. Aile toplumun aynası gibidir, bu görev dağılımının toplumda da olduğunu görmekteyiz ve ne kadar

çağdaşlaşsak da, kadınlar ne kadar da erkeklerle aynı işleri yapmaya başlasa da bu değişmeden devam etmektedir. Kadınlar aileyi, nasıl yönetmiyorsa, toplumu da yönetmeye yetkin gibi görülüyorlar. Üstelik bu kısıtlama onlara sadece erkekler tarafından değil, hemcinsleri tarafından da getiriliyor. İşde esas kötü olan da bu zaten. Bizim toplumumuzda önemli işlere erkeklerin karar verdiği, bu işleri onların daha iyi yaptığı gibi yargılar var. Bu nedenle ülkeye temsilci seçileceğinde kadınlardan çok erkekler tercih edilir. Bunu başaran kadınlar olduğunda da " erkek gibi kadın " derler mesela. İşte bu, yönetim için normun "erkeklik" olduğundan kaynaklanır. Neden toplumun yönetiminde kadınlar da eşit

yer almasın, neden bu işi yapmak için erkek gibi olalım ki. İşde bunların önüne geçmenin en iyi yolu "EĞİTİM" dir. Küçük yaşlardan başlayarak vatandaşlarımıza eşitlik kavramını, bunu uygulamayı öğretmeliyiz, benimsetmeliyiz. Ancak bu uzun bir süreci gerektirir. Bir yandan böyle bir uygulamaya geçerek gelecek nesillerin daha eşitlikçi olmasını sağlamalıyız; bir yandan da bu kavramı içlerine sindirerek büyümemiş vatandaşlarımızı da eğitmeli, toplumu bu yönde dönüştürerek "toplumsal cinsiyet" farklılıklarını, mümkün olduğu kadar, ortadan kaldırmaya

çalışmalıyız. İşde bu noktada sivil toplum örgütlerimize, özellikle kadın haklarını savunan örgütlerimize büyük görevler düşer. Çünkü bu gibi şeyler üstten dayatmayla başarıya ulaşmaz. Halka ulaşmak onları gerçekten bu konuda bilinçlendirmek, kültürün getirdiklerini yenerek bazı şeyleri benimsemelerini sağlamak gerekir. Alışkanlık kolay vazgeçilen birşeydir. Ancak bunun kalıcı olması için uygulamada da bu şekilde davranılması gerekir. İşde bu da kota uygulaması ile gerçekleşecek birşeydir. Çünkü ilk aşamada insanları eğitmek yetmez, eğitimle paralel olarak birtakım somut uygulamaların olması gerekir, halkı buna alıştırmak gerekir. Kota kadınların kolay yoldan birşey elde etmesi gibi görülmemelidir. İlk aşamada ancak bu yöntemlerle kadınların kendilerini temsil etmeleri sağlanabilir. Daha sonra, bilinç gerçek anlamda kazanıldığında, zaten böyle bir uygulamaya gerek kalmaz. Yani aslında kota amaca giden bir araç olarak görülmelidir. Bizim asıl hedefimiz, gerçek anlamda eşitliği, her alanda eşit temsili ve yönetimde eşit söz sahipliğini sağlamak olmalıdır. Eğer kota uygulaması amacına ulaştığı halde kalıcılaşırsa eşitsizliği kendisi yaratır. Bu anlamda tam eşitliğe ulaşana kadar kota'yı savunuyorum.

Peki ülkemizde nasıl bir kota uygulamasına gidilmelidir? Bence sabit kota uygulaması ile seçimlerde belirli bir yüzdeliğin kadınlara ayrılması gerekir. Böylece en az %30'luk, kadın adayın seçimlere katılımı garantilenir. Ayrıca milletvekili aday listelerinde kota uygulamasıyla, aday listelerinde kadınların liste sonlarına atılması, listede seçilmeyecek yerlere konması önlenemez. Bunlar yanında partiler de kendi içlerinde "delege kotası" uygulamasına geçerek, kadınların daha aktif bir şekilde çalışmasını ve karar alma mekanizmasına katılımlarının artmasını sağlayabilir. Bu çeşit uygulamaların ülkemizde toplumun yarısını oluşturan kadınların siyasi yaşamda söz sahibi olmasını ve temsilde hak ettikleri gibi yer almalarını sağlayacağını düşünüyorum. Ayrıca süreç sonunda, ülke olarak gerçek eşitlik düzeyine eriştiğimizde, Belçika'daki gibi bir uygulamaya giderek " her tür seçimde oluşturulacak listelerde bir cinsin oranının 2/3'ü geçemeyeceği ilkesi" gibi bir maddenin anayasaya eklenmesi gerekir. Böylece hiçbir cinsin, toplum temsiline azınlık olmaması sağlanır.

Kapitalist Dünya Düzeninde Batılı Devletlerin İnsan Hakları İhlalleri

Yıl 1991, Soğuk Savaş sona erdi... İki kutuplu dünya düzeni yerini teksüpergücün hakimiyetine bıraktı...1999'a geldiğinde süper güç önderliğindeki NATO Sırbistan'ı bombalamaya başladı... Tony Blair, "Hattı Yeni Kuşak çiziyor, artık hiçbir etnik grubun zalimce baskılara maruz kalmayacağı, böyle suçlardan sorumlu olanların kaçacak delik bulamayacağı yeni bir enternasyonalizm" den söz ediyor... Amerika etrafına topladığı Avrupalı büyük güçler ile yeni bir dönem başlattı... Bu dönemde standartları duruma göre ayarlanan İnsan Hakları gibi gerekçelerle ülkelerin egemenliği ihlal edilmeye başlandı...

İnsan hakları konusunun ikiye bölünmüşlüğü ele alınacağı bu yazıda, ilk bölümde; insan haklarının beşiği diye bilinen, başta Amerika olmak üzere, Batı devletlerinin insan hakları karşısındaki yaklaşımlarına ve uygulamalarına, ikinci bölümde ise dünyadaki her bireyin evrensel insan haklarından yararlanabilme durumlarının yansıttığı gerçekliğe değinilecektir.

1945 sonrası uluslararası hukukun gelişmesi ve buna bağlı olarak uluslararası insan hakları rejiminin uygulamada karşımıza çıkması, beraberinde birçok sorunu getirmiştir. İkinci dünya savaşı sonrası dönemde, insan hakları konusu sadece bireyleri ve hükümetler-dışı aktörleri ilgilendiren bir konu olmaktan çıktı ve doğrudan devletleri etkileyen, zaman zaman bu devletler üzerinde yaptırım uygulayan bir konu haline geldi.

Bazı akademisyenler tarafından Batı'da 1990'ların sonunda yeni bir kuşağın (aydınlanmış kuşak), yeni bir çağ başlattığı söylendi.Yeni kuşağın yeni enternasyonalizm tanımlaması ise eski İngiltere Başbakanlarından Tony Blair tarafından yapıldı. Bu yeni enternasyonalizme göre, insan hakları ihlallerine karşı uluslararası toplumun birarada, müdahalelerle insan hakları ihlallerine geçit vermeyeceği ortaya kondu. Fakat gerçekte, Batı'nın yeni enternasyonalizmi, Batı'nın değerlerini evrensel değerler olarak kabul edip dünyaya ihraç etmek anlamına gelmektedir. Bahsedilen Batı değerlerinin, ekonomik, coğrafi, askeri ve siyasi çıkarların üzerini örtmek için kullanılan enstrümanlar

olduğunu söylemek yanlış olmaz. Yakın tarihteki Amerikan müdahalelerini incelemek insan haklarının en büyük savunucusu konumundaki Amerika'nın bu konuya yaklaşımını ortaya koyacaktır.

Örneğin, 2003 yılında Irak'a

duyurdu. Daha sonra bombardımanın Sırp ordusunu değil de, daha ziyade sivil halkı hedef aldığını görünce Sırp'ları, bu saldırıyı hak eden ve temizlenmesi gereken, "Miloseviç'in Cellatları" olarak dünya kamuoyuna sundu. İnsani müdahale adı

demokrasigötürmek için yola çıkan Amerika; Ortadoğu'yu karıştırdı, bununla birlikte petrol fiyatları tavan yaptı ve Amerikan sermayesinin karına kar eklendi. Demokrasi götürme kılıfında Büyük Ortadoğu projesi için adımlar atan Amerika ve ittifakları bölge halklarının en temel insan haklarını gasp etmektedirler. Bir diğer örnek ise 1990'ların sonunda Balkanlarda gerçekleşti. Yugoslavya'da, Kosova Arnavutları, Sırp muhafazakar-milliyetçi lider Slobodan Miloseviç tarafından kıyıma uğratılıyorlardı. Kendini, uluslararası topluluk diye niteleyen NATO, Amerika önderliğinde, Sırbistanı havadan bombalamaya başladı. Önceleri Batı medyası Miloseviç'i, uygarlığın geleceğini tehdit eden ikinci Hitler olarak

altında yapılan bu bombardıman, birçok sivilin ölümüne sebep oldu. Yugoslavya'ya insani müdahale yapmak için giden 'Uluslararası Toplum' ciddi boyutlarda kıyımları kendi eliyle gerçekleştirdi. Buna ek olarak, aynı durumdaki Rusya'daki Çeçenlere veya Çin'deki Tibetlilere 'uluslararası toplum' tarafından herhangi bir yardım gitmedi. Bu, bazı akademisyenler tarafından reel-politik diye tanımlanmaktadır. Kısaca güçlü olan Rusya'ya insani müdahale de bulunmak Amerika'yı güç duruma sokacak ve onun çıkarlarına ters düşecek bir durum olacaktır. Reel politik uğruna insan haklarında, çifte standartın uygulandığı bir dünya veya bir sistem kabul edilemez. Ne yazık ki, çoğu zaman insan hakları konusunda Batı'nın

çifte standartı ile karşı karşıya kalıyoruz.

Kimi zaman doğrudan kıyımları gerçekleştiren Amerika, bazı durumlarda da dolaylı olarak insan hakları ihlallerine katkıda bulunmaktadır. Örneğin, 1990'lar boyunca, Batı yarı kürenin insan hakları sicili en kötü ülkesi Kolombiya idi. İlginç olan ve insanı isyan ettiren konu ise, Kolombiya'nın Amerikan askeri eğitimi ve yardımlarından en fazla yararlanan ülke olmasıdır. Kolombiya'nın aldığı Amerikan yardımı, Amerika'nın Latin Amerika ve Karayipler'e yaptığı yardımların toplamından fazladır. Çünkü Kolombiya, Amerika'nın arka bahçesidir ve Amerika Kolombiya'daki kendi yandaşı iktidarın muhalefeti yok etme hareketine destek olmaktadır. Görüleceği gibi Amerika çıkarları doğrultusunda insan yaşamını hiçe saymaktadır. Bu alandaki

örneklerin artırılacağı insan hakları konusu Batı tarafından salt bir kılıf olarak görülmektedir.

İnsan hakları kavramı, Batı'nın liderleri ve siyasilere tarafından sıkça kullanılan ihtişamlı kavramlardan biridir. Bugün, insan haklarını korumak adına yapılan her eylem meşruluk kazanabilir. Kamuoyunu, insan haklarını korumak için eylemlilik gösterdiğine ikna eden bir ülkenin, attığı adımlar meşruluk kazanacaktır. Esas olan, humanist bir birey olmak adına, insanlara tanınacak hakların sonuna kadar arkasında durmaktır. İnsan hakları demokratik toplumların ve özgürlüğün ayrılmaz bir parçasıdır. Fakat, insan hakları konusunun 'yeni kuşak' tarafından isteğe göre kullanılan bir olgu haline gelmesi bugünkü anlamdaki insan haklarını, içi boş fakat gösterişli bir hale getirmiştir. Noam Chomsky'nin dediği gibi yeni bir kuşağın başlattığı yeni çağda, Batı'nın yeni standartları, insan haklarını kullanarak başta Amerika'nın çıkarlarını tüm dünyanın selameti gibi göstermekten başka bir işe yaramıyor.

Sözde insan hakları savunucusu olan batılı devletler, siyasi ve ekonomik çıkarları doğrultusunda hareket ederek, insan hakları konusunda tutarsız ve standart olmayan davranışlar sergilemektedirler. Uluslararası toplum bugün Batılı devletlerin etkisi altındadır. Uluslararası toplumun insan hakları ihlallerine, işine geldiği gibi reaksiyon göstermesi insan hakları konusunu sorgulatan bir durumu ortaya çıkarmaktadır. Görünürde insan haklarının en sıkı savunucusu Amerika, Kolombiya'ya, Pakistan'a ve daha birçok ülkeye sağladığı silah satışıyla birçok kişinin katledilmesinde rol oynamıştır. Bunun yanısıra 2001'de Afganistan'a terörü sona erdirmek adına

saldıran Amerika, binlerce sivilin ölümüne neden olmuştur. Herhangi güçlü bir devlet insan hakları konusundaki ihlali ortadan kaldırmak, bir soykırımı önlemek veya büyük insanlık suçlarının önüne geçmek adına müdahalede bulunması için, müdahale edeceği devletin güçsüz olması, coğrafik bir önemi olması veya ticari anlamda stratejik bir öneme sahip olması gerekir. Bu bağlamda insan haklarının evrenselliğinden değil batılılığından söz etmek doğru olacaktır. Günümüz konjektüründe, başta Amerika ve İngiltere olmak üzere güçlü Batı Devletleri insan haklarına çıkarları ve istekleri doğrultusunda anlamlı yükleyerek hareket etmektedirler.

11 Eylül 2001 terör saldırısı, küreselleşmenin hangi boyutlara ulaştığı konusunda en önemli dönemeçlerden biridir. İnsan haklarının 1945'ten itibaren Batı tarafından evrensel değerler haline getirilme çalışmaları ile birlikte, küreselleşme sürecini sorgulatan, test eden bir konu olarak insan hakları uluslararası gündemdedir. 11 Eylül sonrası Batı devletlerinin güvenlik önlemleri çerçevesinde, insan haklarını

ihlal etmeye başladığını görüyoruz. Vize uygulamalarında ve batı'daki yabancılara karşı polislin yaklaşımlarında temel insan haklarının göz edilmediğine dair örnekler çoktur.

Birçok kültür ve uygarlık insanın öz değeri ve insan olmanın erdemi hakkında fikirler geliştirdi, fakat insanların bazı haklara sahip olduğu fikri batıda gelişti. John Locke, Thomas Hobbes gibi liberal düşünürlerin Liberal literatüre kazandırdığı; her insanın yaşama hakkı, özgürlük hakkı, özel mülkiyet hakkı, ifade özgürlüğü hakkı gibi haklar bazı yönleriyle Hegel ve Marx gibi düşünürler tarafından eleştirildi. Hegel bireyin toplumun önüne geçmesinin getireceği handikaplardan söz ederken, Marx mülkiyet hakkının zengin ve güçlülere avantaj sağlayacağını söylüyordu. Bu dönemlerde haklar yerel siyasi ve hukuksal sistemlerde yer alırken, küreselleşme ile birlikte, İkinci Dünya Savaşı sonrası evrensel bir bakış açısı kazanmıştır.

İnsan hakları konusu uluslararası alanda en fazla tartışılan konuların başında gelir. Bu dönem ile birlikte, insan hakları üzerine yerel ve küresel anlamda birçok antlaşma ve sözleşme imzalandı. İkinci Dünya Savaşı sonrası kurulan ve dünya barışının sürdürülmesi için kritik bir anlam yüklenen Birleşmiş Milletler, 1948 yılında Evrensel İnsan Hakları Sözleşmesi'ni yayımladı. Bu sözleşme sembolik olarak insan hakları konusunun merkezindedir. Evrensel İnsan hakları Sözleşmesi'nde üç kuşak hak tanımlanmıştır. Birinci kuşak haklar; her bireyin parlamentoya seçme ve seçilme hakkı, ifade özgürlüğü gibi politik hakları; ikinci kuşak haklar sosyal, ekonomik ve kültürel haklar; üçüncü kuşak haklar ise kolektif boyutlu olup, halkların haklarının tanımlanmasıdır. Önemli bir ayrıntı unutulmamalıdır ki, 1948 yılında BM'de, çoğunluğu Batılı Devletler oluşturuyordu. Bu yüzden 1948 sözleşmesi, batılı bir sözleşme olarak görülmelidir.

Yukarıda kısaca özetlemeye çalıştığım evrensel insan haklarının gelişimi, kapitalist düzen içinde gerçekleşmiştir. Kapitalist düzen, en kaba tanımla, gücünün güçsüzü sömürdüğü, bu sömürü ile gücünün daha fazla güçlendiği, kaynakların eşit dağılmadığı ve eşitliğin olmadığı bir düzendir. Kapitalist sistemde insan hakları varolabilir mi sorusunun bana göre net bir cevabı vardır: Kapitalist düzende, insan haklarından söz etmek mümkün değildir. BM'nin Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar Bildirgesinde her insanın standart yaşam koşullarında yaşamasını sağlayacak kadar yiyecek, kıyafet ve barınma hakkı vardır. Fakat bu haklar uygulamada sağlanamamaktadır. İnsan haklarının çok önemli bir kısmını oluşturan sosyal, ekonomik ve kültürel hakların sağlanması için dünyadaki kaynakların hem ülkeler arası hem de ülkeler içinde eşit dağılması gerekir. Fakat bugünkü dünya düzeninde bunun imkansızlığı su götürmez bir gerçektir.

Sonuç olarak Batı tarafından dünyaya dikte edilen İnsan hakları, kağıt üzerinde yazılı olduğu gibi uygulamada hayat bulamamaktadır. Bunun en önemli sebebi; kaynakların ve zenginliğin dünya nüfusunun sadece yüzde beşinin elinde olmasından gelir. Evrensel insan haklarını baştan aşağı reddetmek doğru ve tutarlı bir davranış değildir. Ancak, insan haklarının evrenselliğinden söz etmek için, öncelikle her insanın bu haklara ulaşma olanağını sağlamalıyız. Sadece sözde olan; her insanın yaşama hakkı, yiyecek hakkı, giyecek hakkı gibi temel ihtiyaçlarını, kaynakların eşit dağılımını sağlayarak karşılamalıyız. Bunun yolu ise, emeği ve insan değerlerini sömüren kapitalizmin pençesinden, insanlığı kurtarmaktır.

Çalıştay

28-29 Mart 2008 tarihlerinde Kıbrıslı Gençlik Platformu'nun örgütlü olduğu İstanbul, Ankara, İzmir, İngiltere ve Almanya'dan temsilcilerimiz Kıbrıs'ta Milli Eğitim ve Kültür Bakanlığı tarafından düzenlenen ve Açık Öğretim Fakültesi'nde yer alan "Yüksek Öğretimde Vizyon Yenileme Çalıştayı" na yurt dışında okuyan yüksek öğrenim gençliğini temsilen katılmış ve yurt dışında eğitim gören Kıbrıslı öğrencilerin talep ve gereksinimlerini ortaya koymuşlardır. Çalıştay'da yüksek öğrenim gençliğini ilgilendiren 5 ana başlığa değinilmiştir. Başlıklar şu şekilde sıralanabilir:

1-Yüksek öğrenim süreçlerinde öğrenci hak ve güvencelerinin yeri, önemi, yüksek öğrenim bursları ile ilgili araştırma ve geliştirme çalışmaları.

2-Avrupa Birliği ülkeleri ile Türkiye Cumhuriyeti'nin yüksek öğrenim öğrenci hakları ve güvencesine ilişkin yaklaşım ve politikalarının KKTC'deki mevcut yasal haklarla karşılaştırılması.

3-Yüksek öğrenimde nitelikli eleman yetiştirilmesinde mesleki alanları yaratma ve yönlendirme.

4-Yüksek öğrenimde öğrenci hak ve güvenceleri konusunda devletin kurumlar arasındaki paydaşlık ve yasal düzenlemeler.

5-Yurt dışında öğrenim gören yüksek öğrenim gençliği ile ilgili politikaların oluşturulması ve beyin göçünü ön-

leyecek tedbirlerin alınması.

İlgili başlıklar çerçevesinde, her 5 konu ile ilgili görüşlerimizi bildirmek ve taleplerimizi hayata geçirebilmek üzere örgütlü konumda bulunan her bölgede çalışma komiteleri oluşturulmuştu. Yapılan çalışmalar Çalıştay'dan önce komitelerce paylaşılmış ve öne sürülmesi gereken öneriler saptanmıştır. Çalıştay sırasında önerilerimiz katılımcılara aktarılmış ve orada bulunan üst düzey bürokrat ve akademisyenlerden büyük destek görerek öneri taslakları oluşturulmuş ve Milli Eğitim Bakanlığı'na sunulmuştur. Oturumlarda oluşan taslaklar tartışılıp çözüm ühtüva eden konular maddeler halinde sonuç bildirgesinde belirtilmiştir. Maddeler şöyle:

Burslarla ilgili sosyal ve hukuksal açmazların giderilmesi ve burslarla ilgili yeni kaynakların yaratılması.

Üniversite gençliğinin sosyal hak ve güvencelerinin güçlendirilmesi yönünde çalışmaların başlatılması.

Eğitim konusunda kurumlar arası işbirliği ve eşgüdümü geliştirecek, istatistiksel verilerin kayıt altına alınmasını sağlayacak bir merkezin oluşturulması.

Beyin göçünü önlemek ve yurt dışında yaşayan vatandaşların ülkeye dönüşünü sağlayacak tedbirlerin çeşitlendirilmesi ve güçlendirilmesi.

Çeşitli kurum, kuruluş, dernekler ve temsilciliklerle yüksek öğrenim gençliği ilişkilerinin güçlendirilmesi.

İstihdam konusunda vatandaşların hak ve güvencelerinin korunması ve Çalışma Bakanlığı bünyesinde yüksek öğrenim gençliği için özel bir iş bulma birimi oluşturulması.

Dünya ile rekabet edebilmek amacı ile Yüksek Öğrenim Öğrencilerinin kendi uzmanlık alanlarındaki bilimsel araştırma-geliştirme çalışmalarının teşvik

edilmesi ve desteklenmesi için TÜBİTAK benzeri bir Araştırma-Geliştirme yapılımasının sağlanması ve böyle bir yapılanmanın KKTC yüksek öğrenim gençliğinin hizmetine sunulması için adım atılması.

YÖDİD bünyesinde kurulacak bir birim ile profesyonel danışmanlık ve rehberlik hizmetinin sunulması.

Yapılacak olan değişikliklerden doğacak tikanlıklar için ilgili mevzuatlarda yasal düzenlemelerin yapılması.

Yüksek öğrenim öğrencilerinin (zorunlu olup olmadığına bakılmaksızın) kamu-özel sektördeki stajlarının öğrencinin ve okulun gerçek ihtiyaçlarına uygun içerik ve yöntemlerle hayata geçirilmesinin sağlanması ve denetlenmesi için kurumlararası işbirliğinin geliştirilmesi ve bununla ilgili yasal mevzuatta düzenlemelerin yapılması.

Beyin göçünü önlemek için askerlik ile ilgili düzenlemelerin yeniden gözden geçirilmesi.

Bu aşamadan sonra Haziran ayında oluşturulacak izleme komiteleri çıkan sonuçların takibini gerçekleştirecektir. Bu komitelerde yurt dışında okuyan yüksek öğrenim gençliğini temsilen Kıbrıslı Gençlik Platformu, Kıbrıslı öğrenci haklarını koruma ve ilerletme, ondan da önemlisi toplumun sorunlarına kalıcı ve demokratik çözümler bulunmasına katkı koyarak daha aydınlık günlere hep birlikte varabilmek adına yerini alacaktır. Bizler yeni yetişen kuşakların eğitiminin toplumu dönüştüreceği inancındayız. Bu yüzden her türlü gelişmeyi takip edip eski çalıştay ve şura kararlarından farklı olarak bu çalıştay sonucunda ortaya çıkan ortak taleplerinin hayata geçirilmesine yönelik adımlar atacak ve sürecin takipçisi olmaya devam edeceğiz.

Kıbrıslı Gençlik Platformu

Vurdumduymaz bir gençlik var Kıbrıs'ta

Düşünen gençlik yok diyorlar Kıbrıs'ta..Düşünen, sorgulayan, okuyan, öğrenen gençlik yok!.. Gençlik artık toplum sorunlarını, memleket gerçeklerini, ülkelere geleceğini tartışmıyor, merak etmiyor, aramıyor sormuyor, umursamıyor! Vurdumduymaz bir gençlik var Kıbrıs'ta diyorlar!.. Bunları diyorlar, diyebiliyorlar da... Biz gençlik olarak ne diyoruz bu duruma!? Biz gençlik olarak ne yaşıyoruz bu toplumda!?

Biz, uzun yıllar savaş yaşamış; savaşla, insanlık ayıplarıyla, haksızlıklarla boğuşmuş bir kuşağın çocuklarıyız. Ne yazık ki biz, ateşkes anlaşması eşliğinde, umutsuzluğun eşliğinde, çözümsüzlüğün karamsarlığında ve tükenmişliğin yankısında büyütülmüş bireyleriyiz bu toplumun!

Bizler yetiştirilirken, o yaşanmış sıkıntılı dönemlerden ailelerimizin anladıklarıyla ve çıkarımsadıklarıyla yetiştirildik. Ailelerimiz savaş yıllarında yaşadıkları yoklukları bizlere hiç göstermek istemedi... Kendileri çok büyük zorluk yaşadılarsa da, bizlere hiçbir zorluk yaşatmamak için çok çabaladılar... Ailelerimiz biz okuyalım, toplumda iyi bir yerlere gelelim diye didindiler durdular... Ailelerimiz bizim için çok fedakarlıklar yaptılar... Kendilerinin yaşayamadığı güzellikleri bize yaşatmaya çalıştılar... Ve ailelerimiz şu savaş yıllarından yaptıkları belki de en önemli çıkarımla yetiştirdiler bizi; "hayat kısadır, insanın hayatta ne olacağı hiç belli değildir, hayatı kafana sorunları takmadan, seni en rahat tutacak en mutlu şekilde yaşa!" felsefesiyle yani... Onlar tüm bunlara inanmışlardı... Çünkü daha sabah hiç bişey yokken evden çıkan babalarının bir daha eve gelememesini yaşadılar...Çünkü onlar daha hayatlarının

çok başlarındaiken yetim kaldılar; ölümle, savaşla tanıştılar... Ve belki de sorguladılar babalarıyla, arkadaşlarıyla, abileri-ablalarıyla yaptıkları gereksiz tartışmaları...Belki de sorguladılar hiç beklenmedik bir şekilde hayatını kaybeden insanların ne için öldüğünü, hayattan ne aldığını; alabildiğini... Belki gördüler hayatın acımasız olabildiğini ama yine de devam ettiğini... Ve belki de öğrendiler ki, tüm o büyük acılara rağmen insan hayattan zevk alabilmeyi öğrenebilir... Ve belki de istediler ki, kendilerinin yaşadığı bu kötü durumları onların çocukları yaşamasın, onların çocukları hep hayatın güzel ve rahat yönleriyle büyüsün...

Bunların hepsi anlaşılabilir gibi görünüyor... İyi de bu zihniyetle: üzülmesin, kafaya takmasın diye toplumsal sorunlara hiç yönlendirilmemiş, hep "boşverme mantığı"yla avutulmuş, zorluklar yaşamsın diye hak etmeden hak verilmiş, daha hayatı anlamadan, tanımadan kendisine son model arabalar alınmış, hep onun yerine düşünülmüş ve kararlar verilmiş, okusa da okumasa da, sevse de sevmese de, "onun iyiliği için"(!?) okumaya zorlanmış... bir gençlik şimdi nasıl düşünsün? Nasıl üretsün? Nasıl çalışsın, çabalasın? Nasıl sorumluluk alsın?!... Gençlik umursamaz! Gençlik vurdumduymaz! Gençlik duyarsız!.. İyi de nasıl umursasın bu gençlik!? 34 yıldır umursandığında da, umursanmadığında da değişmeyen Kıbrıs sorunuyla, bir taraftan bu sorununun çözümü için neredeyse hayatını adanmış kişileriyle, diğer taraftan da "bana ne!?" diyen abilerimiz-ablalarımızla... yani ne yapılırsa yapılsın değiştirilememiş ve "kaderleştirilmiş" bir halde sürdürülen Kıbrıs sorunuyla... nasıl inançlı kalsın bu gençlik!? Nasıl umursasın? Nasıl düşünsün, okusun, üretsün!? Vurdumduymaz bir gençlik var Kıbrıs'ta diyorlar!.. Peki biz gençlik olarak ne diyoruz bu duruma!? Biz gençlik olarak ne yaşıyoruz bu toplumda!?

Kıbrıs insanının belki de en sık karşılaştığımız özelliğidir bu: eleştiri!. Kendi başına, amaçsızca, çözümsüzce bir eleştiridir bu!.. Bu eleştirinin neden yapıldığı, sorunun neden kaynaklandığı, sorunu çözmek için neler yapılabileceği gibi "detay"larda yoksun, hiçbir zaman kendimize yöneltmediğimiz, hep dış faktörlere atfettiğimiz, kuru bir eleştiri! Vurdumduymaz

bir gençlik var diyorlar Kıbrıs'ta! Peki gençlik ne yaşıyor bu toplumda!?

Biz, uzun yıllar savaş yaşamış; savaşla, insanlık ayıplarıyla, haksızlıklarla boğuşmuş bir kuşağın çocuklarıyız. Ne yazık ki biz, ateşkes anlaşması eşliğinde, umutsuzluğun eşliğinde, çözümsüzlüğün karamsarlığında ve tükenmişliğin yankısında büyütülmüş bireyleriyiz bu toplumun!

Tabii, gençliği de sadece anlamak, gerçekten okumayan, üretmeyen, sorgulamayan, ve umursamayan bir gençliğin Kıbrıs'ta var olduğu gerçeğini değiştiremeyecek!.. Bunu değiştirecek olan şey, belki de en temel anlamda bireysel olarak duruma katkımızı fark etmek ve bunu kendi adımıza düzeltmek!Evet kendi adımıza..Gözümüze küçük de görünse değişimi detaylardan başlayarak getirmek... Yani bir genç olarak ülkemizin şu "kaderleştirilmiş" durumunu değiştirmeye, bunun için mücadeleler vermeye, sesimizi çıkarmaya, ülkemizin ve kendi gelişimimizin sorumluluğunu üzerimize almaya başlayarak...Gazetelerin sadece spor sayfalarını değil, aynı gazetelerdeki ülkemiz yazarlarının makalelerini de okumaya, düşünmeye, sorgulamaya, başlayarak...İnancak! Bu memleketi bizim kurtarabileceğimizi fark ederek...Kendi öz eleştirimizi yapıp, kendimizi geliştirmeye çalışarak... Bir aile büyüğü olarak çocuklarımıza memleket konusunda inanç ve sorumluluk yükleyerek... Onlara hayatın zor taraflarını yaşamaları için fırsatlar vererek, onlara hak ettikleri kadarını verip gerisi ve daha fazlası için çabalamalarını destekleyerek...Onlarla konuşup, onları anlamaya çalışarak... Ve siyasetler olarak artık Kıbrıs insanının yıllardır arzuladığı ve hak ettiği, hayatlarının kalitesini ve gidişatını etkileyecek türden değişimleri Kıbrıs'a getirerek...

20359 Hamburg

,Hamburg; Tor zur Welt'..

Türkçesi, Hamburg; Almanya'nın dünyaya açılan kapısı. Avrupa Birliği'nin en büyük yedinci metropolü olan Hamburg kentinin en ünlü semti ise hiç şüphesiz birçoğunuzun ününü duymuş olduğu St. Pauli'dir.

Eskiden sadece erotik işletmelerin adresi olan St. Pauli' de bugün alternatif bir kültür ortamı oluştu. St. Pauli, içinde barındırdığı genelevleri, striptiz şovları, erotik marketleri, barları, diskoları yanısıra müzikalleri ve tiyatroları ile de her haftasonu dünyanın her tarafından gelen ziyaretçilerle dolup taşmakta. St. Pauli'de yok yok. Erotizm, dönerciler, punk diskoları, travestiler, yerleşikler ve kiracılar, moda uyanlar ve topluma aykırıları, FC St. Pauli Futbol Klubü, Astra birası. İçinde öğrencisinden, sanatçısına, sağcısından solcusuna, gencinden yaşlısına farklı hayatların birbirine paralel yaşandığı, 24 saat uyanık semt.

St. Pauli'deki en ünlü sokaklar Reeperbahn, Spielbudenplatz, Hans-Albers-Platz, Herbertstraße ve Große Freiheit' dir .

Reeperbahn St. Pauli'nin 930m uzunluğundaki merkez sokağıdır. Eskiden gemici halatı yapmak için ipleri yol boyunca dizelemiş. Daha sonra da bükmeye başlarmış. Bu yola da, Reeperbahn' denirmiş. İsmi buradan alıyor Hamburg'un en renkli sokağı. Reeperbahn'in adına şarkılar yazılmış, Beatles 1960'ların başında, henüz ünlü değilken, burada sahneye çıkmıştır. Günah yolu da denilen bu sokak boyunca erotik marketler, erotik sinemalar, striptiz klüpleri ve restoranlar bulunur.

Yolun sonunda, Bismarck heykelinin karşısında, Heiligengeistfeld'te de FC St. Pauli von 1910'un stadyumu ve festivallerin yapıldığı alan vardır. FC St. Pauli 2. Ligte oynayan bir futbol takımı olmasına rağmen Hamburger SV'den daha çok taraftara sahiptir. Sembolü siyah üzerine beyaz kurukafa olan, kahverengi beyaz renklere sahip bu takımın maçları çok eğlenceli geçer, taraftarları maçlarda Che bayrakları açmaları ve politik tezahüratlar yapmalarıyla ünlüdürler.

Resim: FC St. Pauli taraftarları ve Astra birası

Reeperbahn'in iki yakasını birbirinden ayıran yolun ortasında bulunan kocaman iki sahne ise Spielbudenplatz'i oluşturur. Spielbudenplatz St. Pauli ve Schmidt Tiyatroları, mumdan ünlüler müzesi Panoptikum, kabareleri, operetleri ve canlı konserleri ile az da olsa masumiyet katar bu günah yoluna.

Bu sokakta dikkat çeken bir başka bina ise Spielbudenplatz'in köşesindeki, Davidwache'dir. Davidwache Hamburg'un en ünlü polis karakoludur. 1914 yılından kalma bu bina ve sayesinde St. Pauli'de asayiş her zaman berkemal.

Davidwache'nin köşesinden içeriye doğru girerseniz St. Pauli'deki en özel sokak olan Herbertstraße'ye ulaşırsınız. 1900 yılından beri Herbertstraße'ye girmek 18 yaşından küçükler ve bayanlara yasak. Bu nedenle sokağın başı ve sonu kapılarla kapatılmıştır. Sokağın kendisi ise Hamburg'un Red Light District'i. Yol boyunca camekanlar ve de başka sokaklarda durmayacak kadar güzel kızlar.

Herbertstraße'ye gitmeden karşınıza ortasında bir elinde akordiyon tutan, diğer eliyle de selam veren bir heykel çıkar. Bu heykel 1891-1960 yılları arasında yaşamış olan ünlü Alman oyuncu ve şarkıcı Hans Albers'e aittir. Albers aşık olduğu bu semti en ünlü şarkısı ,gece saat yarımında Reeperbahn'da ile onurlandırmıştır. St. Pauli ise pubların ve barların bulunduğu en işlek meydana Hans-Albers-Platz ismini vermiş ve bu meydanı Albers'in heykeliyle süslemiştir.

Hans-Albers-Platz'ın karşısında, Reeperbahn'in diğer yakasındadır, Große Freiheit'. Türkçe tercümesi, büyük özgürlük. Tıkış tıkışlığı, diskoları ile bütünleştirir St. Pauli'yi. Salambo, Safari, Große Freiheit 36, Halo, Kaiser Keller, Grünspan, Dollhouse, Lucky Strike ve niceleri. Girişler perşembe geceleri öğrencilere, cuma geceleri ise bayanlara bedava. Bu klüplerde eğlence dilerse sabah 10'a kadar devam edebiliyor.

Resim1: Große Freiheit

Resim2: Herbertstraße

Reeperbahn'in yorgunluğunu atmanın en güzel yolunu ise Pazar sabahları yine St. Pauli sunar. Her Pazar sabah 5'te limanda kurulan balık pazarında (Hamburger Fischmarkt) canlı müzik eşliğinde, dalga sesleri ile kahvaltınızı yapıp, evinize uyumaya gidebilirsiniz. Hatta dilerse uyumaya gitmeden önce sebze, meyve ve balık alışverişinizi bile yapabilirsiniz.

St. Pauli'nin sundukları bu kadarla bitmiyor elbette. Her yıl düzenlenen festivaller, özel günlerde farklı eğlenceler arayanlar için büyük fırsat. 2003 yılından bu yana her yıl Reeperbahn'da Hamburg Harley Günleri düzenlenir. Geçen yıl 60000 motorlunun katıldığı bu festivali yarım milyon insan ziyaret etmiştir. Yine her yıl mayıs ayında Hamburg Limanı'nın dünyaya açılması kutlanır (Hafengeburtstag). Love Parade'in Hamburg versiyonu olan Schlagermove ise yine yaz aylarına düşer. Partiyle başlayan bu festivalin ikinci gününde binlerce insan hipi kılığında Reeperbahn'da toplanır ve müzikle beraber yürümeye başlar, aşkı kutlar. Festival yine aynı günün gecesinde bir partiyle son bulur. Senede üç kez ise Hamburger Dom kurulur. Hamburger Dom aslında kocaman bir lunaparktan başka bir şey değildir. Ben çocuk değilim diyenleri ise bira çadırlarına davet ediyoruz.

Merak edenler için bu yıl:
9-12 Mayıs: Hafengeburtstag
20-22 Haziran: Hamburger Harley Days
4-5 Temmuz: Schlagermove
Dedik ya, St. Pauli'de yok yok. Gelenler, görenler bilirler. Kimine göre günahkar, kimine göre eğlence, kimine göre gereksiz, kimine göre cennet. Hamburg'a gelip te görmek isteyenlere ise şimdiden iyi eğlenceler. Gelene kadarsa, www.balconytv.de den St. Pauli'yi canlı izleyebilirsiniz.

Erkek ve Kadına 8 Mart'tan Açık Mektup

Kadınların erkeklerle eşit haklara sahip olmak için verdikleri savaşın, sahici bir temsilcisidir 8 Mart Dünya Kadınlar Günü. 1857 yılında 40.000 "zavallı" kadının, erkeklerle eşit çalışma koşullarına sahip olmak,

düşük maaşlarını ve uzun çalışma saatlerini protesto etmek için o ince, çelimsiz sesleriyle, korkuyla ve titreyerek bağırarak gündür. Bardağı taşıran son damlanın ıslaklığı yüreklerinde, minicik ellerini yumruk yapıp havaya kaldırarak haykırdıkları gündür. Ki bu kadınlar, çalıştıkları tekstil fabrikasının sahibi tarafından daha fazla "gereksiz gürültü" yapmamaları için kilitlenirler. Aniden çıkan yangın ve polisin saldırısıyla da kadın bedenleri kendileri gibi "kırık" kahverengi elbiselerini yakalayan bir ateşle, bir avuç küle dönüşürler. Fakat geriye kalan bir avuç külden çok daha fazlasını bırakmıştır bu cesur kadınlar.

Tam 52 yıl sonra, Amerika'dan esen bu rüzgar, Danimarka'nın Kopenhag şehrinde yine haklı davasını savunan Sosyal Demokrat bir kadın olan Clara Zetkin'in yüzüne küçük bir tebessüm bırakır. Ve işte o gün, her yıl 8 Mart'ın Dünya Kadınlar Günü olarak kutlanılmasına karar verilir. 129 cesur kadının öyküsü orda bitse de, dünyada reform yeni başlamıştır. Şu anda laik şartlarda yaşayan her kadının biraz da onlara borcu vardır. Modern, ilerikçi bir toplumda yaşayan ben, "amatör" bir feminist olarak; bugünü yüzümden buruk bir sevinçle karşılarım. Yıllar önce bu kadınların uğruna canlarını verdikleri bugünde, kafalardan geçen düşünceleri hayal eder durum. Öncelikle günümüz erkeklerinin bazılarının kafasından geçen; "Banane Kadınlar gününden, niye erkekler günü yok ki? Şimdi işin yoksa birde çiçek al!" cümlesi aklıma gelir. Bencede, niye erkekler günü olmasın arkadaşlar? Olsun, ama sanırım bu durumda bazı zorluklara katlanmanız gerekecek. Mesela dünyadaki işlerin şu anda %66'sını kadınlar görürken, yükümüzü biraz hafifletmeniz gerekecek. Ancak, unutmayın dünyadaki gelirin sadece %10'una sahip olabileceksiniz. Tıpkı kadınlar gibi. Eğer şehirde yaşıyorsanız, mutlaka %18'iniz kadınlar tarafından şiddet göreceksiniz, köyde ise %76'nız. Aile içi yaşanan suçların %90'ı ise hemcinslerim tarafından size karşı işlenecektir. Haa... Birde en azından 129'unuzun yanarak can vermesi şart. Bütün bunlar kaçınılmazdır arkadaşlar. Birde, en acısı ne biliyorsunuz? Hemcinslerimin bugüne olan kayıtsızlığı... Erkek 8 Mart'dan

anlamaz da, kadın anlar mı sanıyorsunuz? Modern ve ilerikçi bir toplumda yaşayan kadın, Türkiye'nin Güneydoğu'sunda yaşayan Ayşe'nin hayatını bilemez. Ayşe'de onları bilemez zaten. Zavallı, köyünün son çitinin dünyanın sonu olduğuna inanır da ondan... Bu durumda suçlu kim? Okuyup, gezip bilmeyenin mi? Yoksa, dünyanın bir avuç topraktan ibaret olduğuna, kendisinin bir çanta gibi satılabileceğine inandırılan, Ayşe mi? Ahmet Kaya'nın da dediği gibi; "Bu ne yaman çelişki dostum". Sayın hemcinslerim, sesinizi burdan duyar gibiyim. "Peki biz ne yapabiliriz diye?" Eğitim şart arkadaşlar. Ayşe'ye dünyayı öğretmek lazım. Bak, bu dünya, bu da sen. Sen aslında bu koskoca dünyada küçücük

bir noktasın. Ama biliyor musun? Belkide en önemli cümlenin sonundasın.

Amacım kimseyi kızdırmak değil, sözüm meclisten dışarı. Bütün bunlarda benimle aynı fikirdeyseniz, erkeğiyle, kadınıyla, sizi feminizmin en saf haline çağırıyorum. Kısacası kadın ve erkeğin aynı etten kemikten yapıldığı, eşit ve özgür yaşamına bir davet bu. Yapılacak çok şey var artık. Bir sürü kadın derneği var yardım edilecek, evinizde bilgisayarlarınız var dünyanın bir ucuna yardım gönderebilecek. Son olarak; karşı cinsim için, tüm iyi dileklerle bizim yaşadığımız sorunları yaşamadan, kazanabilecekleri özel bir Erkekler Günü diliyorum.

Kıbrıslılar'ın lideri

Bu yazıyı yazmaktaki amacım, hayatı boyunca iki toplumun (Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Rum) barış içinde kardeşçe yaşaması için çalışan bu büyük şahsı tanıyıp da unutanlara hatırlatmak ve hiç tanıyamayanlara tanıtmaktır. Bu büyük şahıs tabii ki Özker Hoca'dır.

-Özgeçmişi-

1940 yılında Baf'ın Vretça köyünde doğan Özker Özgür, 1961-1975 yılları arasında ortaöğretim okullarında İngilizce öğretmenliği yaptı. Özgür, öğretmenlerin oyuyla 1975 Kıbrıs Türk Federe Devleti Kurucu Meclisi üyesi yaptı. 1976-1996 yıllarında Cumhuriyetçi Türk Partisi'nin başkanlığını yürüttü. 1993 Erken Genel seçimlerinde Cumhuriyetçi Türk Partisi Lefkoşa Milletvekili seçildi ve 11 Aralık 1995 tarihine kadar Devlet Bakanı ve Başbakan yardımcılığı görevinde bulundu.

1997 yılında Cumhuriyetçi Türk Partisi ile yaşadığı çelişkiler nedeniyle Yeni Kıbrıs Partisi'ne katıldı ve bu süreçte arkadaşlarıyla Yurtsever Birlik Hareketi'ni, ardından da Birleşik Kıbrıs Partisi'ni kurdu.

Özker Özgür, 22 Kasım 2005'te hayata gözlerini yumduğunda halen Birleşik Kıbrıs Partisi Dış İlişkiler Sekreterliği görevini yürütmektedir.

Yazının başlığını belirlerken özellikle 'Kıbrıslılar'ın Lideri sözünü kullanmamın nedeni; bir Kıbrıslı Türk olmasına rağmen kendini en az Kıbrıslı Türkler kadar Kıbrıslı Rumlara da sevdirmesi, sadece Kıbrıslı Türklerin geleceği için değil bir o kadar Kıbrıslı Rumların geleceği için de çalışması, çalışmaları ve yarattıkları ile Kıbrıslı Türklere olduğu kadar Kıbrıslı Rumlara da örnek teşkil etmesidir. İşte bu sebeplerden dolayı Kıbrıslı Türklerin Lideri başlığı yerine Kıbrıslıların Lideri başlığını kullanmayı kendime görev bildim.

Asıl mesleği öğretmenlik olan Özker Özgür, aktif bir şekilde sendikacılık ve siyasetle de uğraşmıştır. Mesleğinin öğretmenlik olması yanı sıra çevresine devamlı bilgi aktaran ve çevresini devamlı olarak aydınlatan özelliğinden dolayı onu tanıyanlar 'hoca' sıfatıyla tanımış ve ona öyle de hitap etmişlerdir. Örneğin bugün iki lider dostane bir şekilde Kıbrıs sorununu çözmek için toplanabiliyorlarsa, bu liderlerin gelişimindeki Özker Özgür etkisi inkar edilemez.

İki toplumun da geleceğinin çözüm ve barışla şekillenmesi gerekliliğini bilen Özker Hoca, hayatı boyunca

bu fikri savunmuş, bu fikrinden dolayı da birçok kesim tarafından düşman ilan edilmiş ve bir çok haksızlığa mahkum edilmiştir. Haksızca, insafsızca kendisine vatan haini sıfatı yakıştırılmıştır. Bunu yapanlar böylece kendi günahlarını örtmeye çalışmışlardır. Vatan haini sıfatı hocaya hiç yakışmayan bir sıfattır çünkü onun vatan anlayışı faşist ve milliyetçi grupların vatan anlayışından farklıdır. O vatan olarak tek bir tarafı değil tüm Kıbrıs'ı benimsemiştir. Buna bağlı olarak fikir ve çalışmalarına bakıldığında belki de içimizdeki en büyük yurtsever, vatanperver odur. Buna kanıt sayılacak bir olay da Rum komünist partisi AKEL'in hocamızı 80.yıl nişanıyla onurlandırmasıydı.

Birleşik ve yaşanılabilir bir Kıbrıs için mücadelesi yanı sıra, Kıbrıslı Türklerin Kıbrıs Cumhuriyeti'nden ayrıldıktan sonra kurdukları yönetimlerde işçi ve emekçi sınıfını hak ve özgürlükleri için, kapitalist, faşist grup ve yöneticilerle mücadele etmiştir. Bu mücadelesi sırasında da bir çok haksızlığa maruz kalmış, gazetesine haciz getirtil-

miş, gözaltına alınmış, tehditler almıştır. Tüm bunlara rağmen hayatının sonuna kadar gerek bir milletvekili, gerek bir sendikacı, gerek bir yazar, gerekse bir vatandaş olarak her zaman haksızlıklara karşı koymuş ve işçi-emekçinin hakkını savunmuştur.

Yaşamı boyunca her zaman egemen güçlerin hedefi olan hocaların, bir dönem Türkiye'ye girişi bile vizeye bağlanmış, Rauf Bey'e mahkeme kararı ile tazminat ödemek zorunda kalmış, üstüne üstlük kendi mücadele arkadaşları tarafından 20 yıllık genel başkanlığını yaptığı Cumhuriyetçi Türk Partisi'nden ihraç edilmiştir. (Çok geç de olsa ölümünden sonra 16 Ocak 2008 de CTP bu kararı iptal etmiştir). Bu kadar haksızlığa rağmen, hatta belki de siyasi tarihimizde en çok haksızlığa uğrayan kişi olmasına rağmen, her zaman çözüm yanlısı olarak uysalca davranmış ve öfkeye kapılmamıştır.

Çözüm yanlısı güçlerin ve emekçi örgütlerin birlikte mücadele etmesi gerektiğini savunan Hoca buna bağlı olarak hayatının sonuna kadar bu çağrışı yapmış,

hem Kıbrıslı Rum hem Kıbrıslı Türk siyasi partileri birlikte mücadele konusunda uyarılmıştır.

Barışı ve çözümü kendisine hayat felsefesi edinen Özker Özgür kimseyi kırmak istemeyen, sözcükleri özenle seçen, Türkçe'yi en anlaşılır bir şekilde kullanan üslubuyla bir çok yazı ve kitaplar yaratmıştır. Kitapları; Kıbrıs Kazanı, Yarın Çok Geç Kalabiliriz, Yanılmayı Çok İsterdim ve Kıbrıs'ta Demokrasi Bunalımları'dır.

Özker Özgür siyasette toplumsal değerleri hep ön planda tuttu. O'nun için önemli olan doğru bildiklerini toplumla paylaşmak ve kendi değerleri ölçütünde toplumsal ilerlemeye katkı koymaktı. Kıbrıs'ta toplumlar arasında karşılıklı saygı, hoşgörü ve güvenin kurulabilmesi için eğitimin önemini her fırsatta vurguladı.

Çok zor ve yorucu bir şekilde geçen hayatı boyunca Demokrasi Mücadelesi ve Birleşik Kıbrıs Mücadelesini sürdüren Özker Özgür'ü sadece kanser illeti durdurabilirdi. 65 yaşında mide kanserine yakalanan Özgül hastalığa karşı da sonuna kadar mücadele etti. Bunu kendisinin ağızından duymak gerekirse hoca Londra'da tedavisi sırasında halkına şu sözlerle sesleniyordu:

"19 Mart'ta Kıbrıs'tan ayrıldığımızı yazmıştım. Londra'da mide kanseri tedavim devam ediyor. 29 Nisan'da ikinci seans kemoterapi uyguladılar. Üçüncüsü 20 Mayıs'ta yapılacak. Sonra ameliyata sıra gelecek. Kıbrıs'ın bölünmüşlüğüne karşı nasıl inatla mücadele ediyorsam kansere karşı da aynı şekilde mücadele ediyorum. Kıbrıs'ın bölünmüşlüğüne karşı mücadelede olduğu gibi kansere karşı mücadelede de yalnız değilim. Başta en yakınlarım olmak üzere Kıbrıslı Türk, Kıbrıslı Rum, Maronit, Ermeni ve Latin birçok Kıbrıslı yurtseverin benimle olduğunu biliyorum. Yazılarımı Rumcaya çeviren Constatia'dan iyi dilek haberlerini alıyorum. Yurdumuzun gün gele mutlaka bütünleşeceğine inanıyorum. Toplumlarımızın kardeşçe tam bir dayanışma içine gireceklerinden kuşku yoktur.Yurdumuza döneceğim günü ipe çekiyorum. Tanıdık tanımadık, köşemi okuyan herkese selam ve sevgilerimi iletiyorum."

Son ana kadar direnen Hoca'nın hastalığı gittikçe ağırlaşmıştı. Yatağında gözleri kapalı, acılar içinde yatıyordu...Durumu gittikçe kötüleşiyordu. Bir gün öncesi ise Dimitris Hristofiyas kendisini ziyaret etmiş ve onunla konuşmuştu. Bilinci yerindeydi ve Hristofyas'a AKEL'in 20. Kongresi için başarılar dilemişti.

22 Kasım 2005 saat 16:20'de o büyük adam gözlerini sonsuza kadar açmamakla beraber kapattı.Kıbrıs Türk solunun bu büyük kaybı yanında Kıbrıs Türk sağıda büyük

bir kayıp yaşıyordu.Çünkü uzun yıllar UBP milletvekilliği yapmış olan Salih Miroğlu'nu da aynı anda kaybetmiştik.Kıbrıs Türkleri sadece çok sevdikleri bu iki büyük adamı kaybetmedi,onlarla birlikte hem sağ, hemde sol, ileriki yıllarda yaşanacak olan hareketliliği ve dönüşümde kaybetti.

Salih Miroğlu sol tabanında yetişmiş ve kendini geliştirmiş önemli bir siyaset adamıydı.Ama daha sonra sağa kaymıştı.Onu bekleyen ve ona ihtiyacı olan bir göreve hazırlanıyordu.UBP Genel Başkanı Eroğlu kısa bir süre önce istifa etmiş ve varisi olarak da Salih Miroğlu'nu göstermişti.Çünkü Miroğlu parti içinde büyük saygı gören ve nüfuzu olan biriydi.Bunun yanında Kıbrıs Türk sağının, metdana gelen süreçlerde pasif kalması nedeniyle büyük bir değişim ve gelişime olan ihtiyacı herkesce biliniyordu.Bunu yapacak tek adam ise Salih Miroğlu idi.Buna en büyük kanıt ise UBP'de bugün yaşanan liderlik kavgalarıdır.

Özetle ileriki yıllarda Kıbrıs Türküne büyük açılımlar getirecek ve toplumsal uzlaşının temeli olacak insanların kaybı hem sağ hem de sol tabanları oldukça üzümüştür.

Solun ve sağın bu önemli şahsiyetleri meclis bahçesindeki törende yan yana konulmuşlar ve son yolculuklarında yine buluşmuşlardı. AKM ve meclis bahçesinde yapılan törenler Rum-Türk siyasetçiler ve onları sevenlerce dolmuştu. Son kez dostlarına saygı ile eğiliyorlardı.

Özker Özgür'ün ölümünden sonra anısını ve görüşlerini yaşatmak, gelecek kuşaklara aktarmak için Özker Özgür Barış ve Demokrasi Vakfı (BADEV-www.badev.org) kurulmuştur.

Hayatı boyunca bizlerin geleceği için uğraşan Hocamıza borcumuz büyüktür. Bu borcu ödemek için bizlere düşen görev Hoca'nın hayalini gerçeğe dönüştürmektir.Yani demokrasi ve barışla gülen Birleşik Kıbrıs'ı oluşturmak ve Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk çocukların birlikte büyümesini sağlamaktır.

Özker Özgür'den seçmeler:

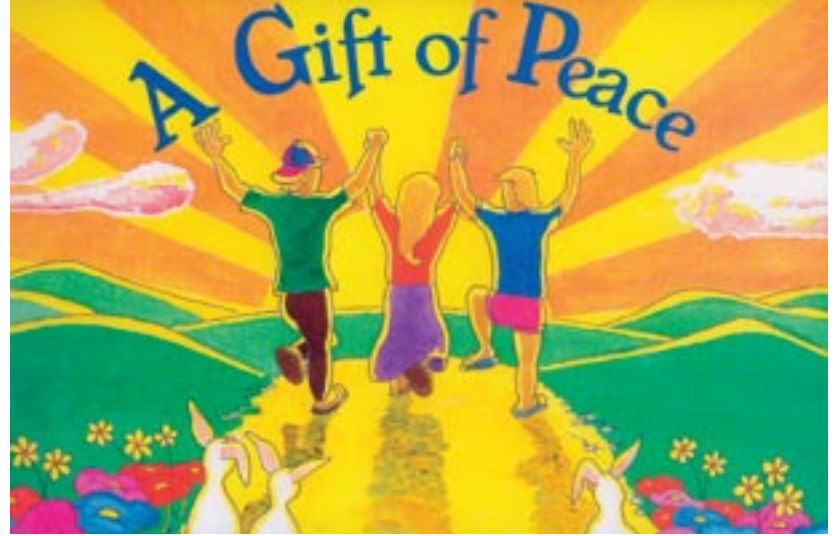
* "Kıbrıs Kıbrıslılarındır" diyerek yola çıkabilir ve siyasal eşitlik temelinde insan

haklarına dayalı federal bir ortaklık kurabilirsek yurdumuzu bütünleştirip huzura kavuşturabileceğiz."

* "Kıbrıslı Türkler olarak yurdumuzu bütünleştirecek bir çözüm için yollara düştük. Meydanları doldurduk. Kıbrıs Rum tarafı Annan Planı'na "hayır" dedi diye yurdumuzu bütünleştirmekten vazgeçemeyiz."

* Dimitris Hristofyas'a: "AKEL'i güçlü ve birlik içerisinde tutun. İşçi sınıfının birliği için mücadele edin. Birleşik bir Kıbrıs için mücadeleye devam edin. Size yürekten başarılar diliyorum"

* "Yerel seçimlerde bile bütünlük içinde, "Bu memleket bizim" diyemedik. Kendi aramızda yarışmasaydık, tam bir bütünlük içinde toplumsal muhalefet olarak sürerdurumcuların karşısına çıksaydık ve tüm yerel yönetimleri sürerdurumcuların elinden alsaydık, Denктаş, belki de çoktan pes ederdi."

* "Aklımızı başımıza toplamalıyız. Tarihsel bir süreçten geçiyoruz. Halk, parti gözetmeden, çözüm noktasında buluşmuş, bütünleşmiştir."

* "Kıbrıslı Türkler ve Kıbrıslı Rumlar olarak Kıbrıs'ımıza uygun en iyi planı biz kendimiz yapabiliriz. Bu anlayış ve bilinçle yola çıkmalıyız."

"SALYANGOZ BİLE ARKASINDA BİR İZ BIRAKIR..."

Bu yazının hazırlanması esnasında, verdiği destek ve bilgiden dolayı sevgili Birikim Özgür'e sonsuz teşekkürlerimi sunarım...

İnsani Güvenlik ve Yerleşiklere farklı bir bakış

Güvenlik kavramı dünya siyasi tarihinde birçok şekil değiştirmiştir. Özellikle aydınlanma çağından günümüze kadar geçen sürede, küreselleşmenin de etkisiyle birlikte devletler arası bağın artması güvenlik kavramının gelenekselden geleneksel olmaya doğru bir rota çizmesini sağladı. Bunu biraz daha açmak gerekirse güvenlik, devlet merkezli, devletin askeri gücüne dayalı ve sadece sınırların eminiyetini hedef alan bir kavramdan çıkıp bireyin güvenliği olmaya başladı. Devletler güvenliği sağlama eylemini ulusüstü yapılara devretmeye başladı. Buna paralel olarak güvenlik kavramının içeriği ulusüstü, ulusal, bölgesel, toplumsal, bireysel, çevresel anlamlar kazanarak genişledi.

18. yüzyılda aydınlanma çağından itibaren güvenlik kavramının evrimsel sürecine baktığımız zaman realist perspektiften liberal perspektife doğru bir yönelme olduğunu görüyoruz. 20. Yüzyıla gelindiğinde kollektif ve uluslararası antlaşmalara bağlı bir güvenlik anlayışının olduğuna tanıklık ediyoruz. Soğuk savaş dönemi realist perspektife göre çift kutuplu dünya olduğundan ötürü uluslararası sistemdeki anarşiden kaynaklanan güvenlik kaygılarının en aza indiği bir dönemdi. Dünyanın güvenliği ABD ve SSCB nin nükleer- askeri dengesinde dolayı istikrarlı durumdaydı. Tabi realistlerin bu görüşü uluslararası politikayı algılama biçimlerine bağlı olmakla birlikte, siyasi arena da yeni sivil toplum stratejisinin geleneksel post-westfalian devlet anlayışından geleneksel olmayan, insanı temel alan bir güvenlik anlayışına doğru kaydığını görüyoruz. Küreselleşmenin her geçen gün artması beraberinde ekonomik, sosyal ve politik alanların birbirleriyle olan bağını artırmış ve bunun sonucunda devletler ulusal güvenlikleri yanında, insani güvenlik veya çevre tehditi gibi tüm dünyadaki insanları ilgilendiren konulara eğilmek zorunda kalmıştır. Tam bu noktada dünyaya hakim olan kapitalist sistemin ihtiyaç duyulan güvenlik sistemini karşılayamayacak bir sistem olduğu eleştirisi karşımıza çıkmaktadır. Tüketim ilişkilerine ve kar maksimizasyonu dayalı kapitalist sistem, bireylerin güvenliği veya çevresel güvenlik uğruna kendi dinamiklerine ters bir davranış içine girmesi beklenebilir bir durumdur. Bundan dolayıdır ki hiçbir çevre konferansında alınan kararlar tam olarak uygulanamamaktadır(1972 Stokolm Konferansı, 1992 Rio Konferansı, 1997 Kyoto Protokolü...), dünya da BM rakamlarına göre

850 milyon insan açlık sınırı altında yaşamaktadır.

İnsani Güvenlik

Günümüzde toplumların refah seviyeleri, kişi başına düşen milli gelire bakılarak değil yaşadıkları devlet içinde sağlık hizmetlerine ulaşabilme, yiyecek edinebilme kolaylığı, politik, ekonomik, sosyal hakların devlet tarafından ne derece sağlıklı biçimde sağlanabilme durumu, bireyler tarafından ne derece etkili biçimde kullanıldığına ve bireysel ve toplumsal güvenliğin ne durumda olduğuna bakılarak değerlendirilmesi gerekmektedir. Bu kavramların tümünü için-

de barındıran "İnsani Güvenlik" (Human Security) kavramı, "ulusal güvenlik" kavramına alternatif olarak soğuk savaş sonrası dönemde, 1994 yılında ilk kez Birleşmiş Milletler İnsani Kalkınma (UNDP Human Development Report) raporunda ortaya atılmıştır. İnsani güvenlik kavramı devlet veya ülke sınırlarından ziyade bireyin güvenliğini hedef alan bir kavramdır.

Öncelikle insani güvenlik evrensel bir kavramdır. Dünya da tüm insanların ortak olarak mücadele etmesi gereken tehlikeler vardır. Örnek verecek olursak işsizlik, uyuşturucu problemi, çevre kirliliği, insan hakları ihlalleri, ırkçılık.. Bu sorunlar dünyanın farklı bölgelerinde farklı şekillerde karşımıza çıkabilir ancak zengin veya fakir tüm insanlar her geçen gün büyüyen bu sorunlara karşı birlikte mücadele vermek durumundadır. İnsani güvenlik birbirine bağlı olarak gelişen, yapay sınırlarla sınırlandırılmayan bir kavramdır. Dünyanın herhangi bir yerindeki bir sorun tüm dünyayı etkileyebilir boyuttadır. Devletlerin bu sorunları ulusal sınırlarla engelleme olanağı yoktur. Örneğin Kalkınmış ülkelerin büyük oranda sebep olduğu deniz ve hava kirliliği sorunundan dolayı tüm dünya zarar görmektedir veya uyuşturucu trafiğini herhangi bir devlet tek başına engelleyemez veya terörist tehlikeler iş birliği yapılmadan çözülemez. Sosyal entegrasyon problemi yaşayan veya işsizlik, açlık çeken insanlar daha gelişmiş ülkelere göç ederek

orda işsizlik problemi bununla birlikte asayiş problemi yaratacaklardır. Dolayısıyla bu sorunlar tüm insanlığın sorunlarıdır ve çözüm küresel olmak zorundadır. Bundan dolayı enternasyonalleşme şarttır. Bugünkü küreselleşme ekonomik tabanlı olduğundan dolayı bu sorunlara çözüm getirememektedir. Neo marksistlerin deyimiyle alternatif küreselleşme (alter-globalization), sosyal tabanlı bir küreselleşme olmadıktan sonra dünyadaki ana problemler çözülemeyecektir.

İnsani güvenliği sağlamak için önceden tedbir almak sonradan müdahale etmekten çok daha etkili ve maliyeti düşük bir yöntemdir. Örnek vermek gerekirse Birleşmiş Milletler verilerine göre 1980lerden itibaren HIV/AIDS'e harcanan para 240 milyar dolar civarlarıdadır. Hastalık yayılmadan önce aile planlaması ve temel korunma yöntemleri hakkında eğitime birkaç milyar dolar harcarsaydı bugün durum çok farklı olabilirdi.

İnsani güvenlik insan merkezlidir. İnsanların toplum içinde nasıl yaşayacaklarını, sosyal ve ekonomik tercihlerini ne oranda serbestçe ve güvenli bir şekilde gerçekleştirebileceklerine dayanarak barış içinde mi yoksa sorunların içinde mi yaşadıklarını belirleyen bir olgudur.

İnsani güvenliğin temel amacı tüm dünyadaki insanlara evrensel bir yaşam standardı sağlamaktır. Böylece insanın medenileşme sürecinde bir adım daha atılmış olacaktır. Günümüzde medenileşme süreci geriye gitmektedir. Güçlünün güçsüz üzerindeki baskısı, zenginlerin fakir üzerindeki zorlayıcı etkisi her geçen gün artmaktadır. Bu durum insanlar arasındaki düzenle hayvanlar arasındaki düzen arasında büyük bir farklılığın olmadığını göstermektedir. Yani halen doğa yasaları devam etmektedir. Oysa insanın düşünebilme yeteneği onu hayvandan farklı yapmaktadır ve insanlar mantıkları ile ilerledikleri sürece medenileşeceklerdir. Medenileşme süreci önündeki en büyük engel kapitalizm ve milliyetçiliktir. Çünkü kapitalist sistemde güçlü olmak zorundasınız. Güçlü olmak içinde diğer insanlarla rekabet ederek gerekirse onları ezmek zorundasınız. Bu durumda insanın içindeki hırs ve ihtirası artmaktadır. Böylelikle insan mantığıyla değil duyguları ile davranmaktadır.

Milliyetçilik, in-

sanların birlikte yaşama inançlarını engelleme adına yaratılan en büyük virüstür. İnsanın farklı etnik, sosyal veya kültürel çevreden gelen diğer insana tahamülsüz bakmasını sağlayan soyut bir kavramdır. İnsanları duygularıyla hareket etmeye teşvik eder. İnsanların farklı kültürlerinin olması çeşitlilik ve insanın üretkenliğini artırıcı bir öğedir. Ama bunu devletler diğer devletlerle rekabet edebilme adına diğer toplumlardan kendi toplumlarını ayırt ettirici bir unsur olarak ortaya çıkardıkları zaman savaşlar kaçınılmazdır. Milliyetçilik hipnozuna kapılmış toplumlar ise sonunda Hitler, Franco, Miloseviç gibi insanlık tarihinin utanç verici isimlerini yaratır.

Dünya da devlet bütçelerinin en büyük dilimi silahlanmaya ayrılmıştır. Bunun nedeni halen birçok ülkenin kendi sınır güvenliğini herşeyin önünde tutması ve uluslararası politikada güçlü bir yer elde etmesidir. Diğer bir yandan da baktığımız zaman yukarıda bahsettiğim gibi dünya da işsizlik açlık, çevre problemleri gibi belki de dünyanın sonunu getirecek sorunlar devam etmektedir. Bu sorunların çözümünü isteyen devletler "insani güvenlik" kavramını benimseyip insani gelişime odaklanmak zorundadırlar. İnsani güvenlik kavramını dünya da Kanada, Japonya, Norveç, Belçika gibi ülkeler benimsemişler, sorunların küresel olduğunu, çözümlerin de küresel işbirliğinden geçmesi gerektiğini görmüş ve "İnsani Güvenlik Ağı" adı altında sivil toplum örgütleri ile birlikte bir oluşuma gitmişlerdir. Bu oluşumun amacı insanların güven içinde, korkulardan arınmış olarak, kendi potansiyelini geliştirebilecek eşit koşulları yaratmaktır.

Yerleşikler ve İnsani Güvenlik

Bilindiği gibi Kıbrıs sorunun önemli müzakere noktalarından biri yerleşikler sorunudur. Yerleşikler diye tabir edilen 1974'ten sonra Türkiye'den adanın kuzeyine göç etmiş veya ettirilmiş insanların olası bir çözüm durumunda akıbetinin ne olacağı konusu hem Türk yönetimini hem de Rum yönetiminin üzerinde tam uzlaşmaya varamadığı bir konudur. İki tarafın uzlaşmaya varamaması bir yana dursun, hem Kıbrıslı Rum toplumu hem de Kıbrıslı Rum toplumu bu insanlara karşı olumsuz bir tavır içindedir.

Öncelikle Rum toplumu açısından baktığımız zaman olası bir çözüm durumunda yerleşiklerin, Rum toplumunun politik, ekonomik, bireysel ve toplumsal güvenliğini tehdit ettiği öne sürülüyor. Kıbrıs Cumhu-

riyeti Devlet Başkanı eski danışmanı Claire Palley'in yaptığı açıklamaya göre yerleşiklerin bir çoğunun iyi eğitilmiş birer asker olduğunu ve herhangi bir tehlike durumunda Türkiye'den gönderilecek silahlarla tam donanımlı birer asker olabileceklerini bundan dolayı Türkiye'nin onları orada beklettiğini söylemişti. Neyse ki şu an ki devlet başkanı Demetris Hristofias Annan Planında da kabul edilen 45000 yerleşik çözümünden sonra adada kalmasını kabul etti. Hristofias'ın bunu kabul etmesi demek, Rum toplumunun yerleşiklere karşı olan önyargısını orta-

dan kaldırmıyor. Şunu unutmamak lazımdır ki bireyler gibi toplumlar da birbirlerine güven duymadan birlikte yaşamaları mümkün değildir. Güven duyabilmeleri için de birbirleriyle sosyalleşmeleri ve birbirleri hakkında doğru bilgiler edinmeleri gerekir. Rum toplumunun Türkiye'den gelen göçmenleri birer asker görenek kendi güvenliğine tehdit olarak görmesi bir çözüm durumunda askersizleştirilecek olan Kıbrıs'ta o tehditi ortadan kaldıracaktır. Yerleşiklerin sayıları Rum toplumunu asimile edecek boyutta da değildir. Bundan dolayı toplumsal güvenlikleri de tehlike altında değildir. Yerleşiklerin insan hakları çerçevesinden değerlendirilmesi, onların da insani güvenliklerinin sağlanması gerekmektedir. Ancak bu bakış açısıyla bir güven ortamı kurulabilir.

Kıbrıslı Rum toplumu açısından baktığımız zaman genel olarak Türkiye'den gelen göçmenlere bir önyargı vardır. Bu önyargıyı çözümlenecek olursak öncelikle şunu bilmek lazımdır ki "yerleşikler" diye tabir edilen göçmen kesim Türkiyeden gelen tüm göçmenleri kapsamaz. Bunu 3 boyutta inceleyebiliriz. a) Yerleşikler (KKTC vatandaşı olanlar) b) Göçmenler c) Geçici olarak KKTC 'de bulunan kişiler (KKTC vatandaşı olmayanlar). Problem vatandaş olanlarla olmayanları ayırmadan toplu olarak yargılamakta başlıyor. Vatandaş olmayanlar çalışma izni veya izinsiz işçiler, öğrenciler, ordu personeli, turistler ve öğretim görevlileridir denilebi-

li. Vatandaş olanlar 1974 ten sonra adanın kuzeyini kaldırmak amacıyla gelen teknik personel, tarım işçileri, savaş sonrası yerleştirilen askerler ve aileleri ve kendi rızasıyla gelip KKTC'de kalıcı olanlardır. Baktığımız zaman herkes "türkiyeliler" diye genelleme yapsa dahi toplumun asıl tepki gösterdiği grup vatandaş olmayan, işçi kesimidir. Bunun sebebi Türkiye'den gelen işçilerin Kıbrıs kültürüne uygun olmayan yaşam tarzları, neden oldukları asayiş bozukluğu ve ucuz işçi olmalarından ötürü ücretleri düşürmeleridir. Böylelikle bu durum toplum genelinde anti-türkiyeli bir tavıra neden oluyor. Bu sorun Kıbrıs sorununu çözmekle veya tüm göçmenleri geri yollamakla çözümez. Sorunun temeli sistemdir ve sorun küreseldir. Kapitalist sistem kar maksimizasyonu temelinde çalıştığı için maliyetleri azaltmak adına ucuz işçiye ihtiyacı vardır. Kıbrıs sorunu çözülsün de veya tüm göçmenler geri gönderilsün dahi sermaye dünyanın farklı ülkelerinden ucuz işçi ithal edecek ve yukarıda bahsettiğimiz kültür uyumsuzluğu, sosyal entegrasyon problemi, asayiş problemleri, ücretlerin düşmesi ve buna bağlı dış göç verilmesi devam edecektir. Buna en güzel örnek adanın güneyidir. Baktığımız zaman güneyde işçiler Polonya'dan Bulgaristan'dan Sri Lanka'dan Pakistan'dan gelmektedir ve bu insanlar tek odalı evlerde Kıbrıs kültürüne uymayan koşullarda yaşamaktadırlar. Yani her durumda bu sorunları farklı etnisitelere ait insanlarla bu sistem değişmediği sürece yaşamak zorunda kalacağız. Önemli olan bizim bu sorunlardan dolayı ırkçı, ötekileştirici bir durumda olmamamızdır. Onları etnik bazda değil, onların sosyal sınıf tememinde değerlendirip Kıbrıs'ta işçi hareketine katmak uyum sorunlarını bir nebze giderebilir. Unutmamak lazımdır ki herkesin "insani güvenliği" sağlanmadığı sürece bu sorunlar hep varolacaktır. Tabi ki Türkiye'den gelen göçün yukarıda bahsettiğim gibi sosyo-ekonomik boyutu yanında siyasi boyutu da vardır. Göçmenler Türkiye'nin iç siyasetede etki etme olasılığını doğurmuştur. Ama bu etkinin olası bir çözüm durumunda azalacağı inancındayım.

Sonuç olarak refah seviyesi yüksek insanların yiyecek kaynaklarına kolayca ulaşabildiği, sağlık ve çevresel güvenliklerinin sağlandığı bir Kıbrıs ve bir dünya istiyorsak sisteme karşı çıkmamız gerekmektedir. Çünkü yukarıda tartıştığımız gibi yerleşikler konusu özelinde veya Dünya'nın temel tüm sorunlarının kaynağı sistemdir düşüncesindeyim.

Meyhaneci

Meyhaneciyi elbette ilgilendirir meyın yapıldığı üzümün dedelerinin yıllarca birbirini katlederek oluşturdukları sınırlardan hangilerinin arasında sıkışmış topraklardan geldiği. Belki

de o sınırlar da onun düşünce sınırlarını aşıyordu. Kiminkini aşmaz ki? insanlık bir yılın kendini tüketip bu anlamsız

görevi diğer yıla teslim etmek için olabildiğine hızlı geçip gittiğine az mi şahit olmuştu? Bayrak devir teslim edilirken hep "ben bana verilen görevi layıkıyla yerine getirdim, aynı başarıyı sizden de beklerim" denmez mi belki de zoraki olan bir gurur gösterisiyle.

Bir yılın diğerine devrettiği bayrak uğruna ne çok şey yapıldı. olum, kan, savaş, iki yüzlü planlar. insanlık senden önceki yıldan ne manidar hayırlar gördü ki senden sonrakinden maniyazılacak güzel kafiyeler veya herhangi başka bir

güzellik beklesin. bu savaşlar sonunda çizilenler aslında sınır çizgileri değil insanlığın alın yazısıydı. bu alın yazısı sadece dünyanın patro-

nu kılığındaki vicdan noksanı zat-i muhteremlere kursun kalemle yazıldı. istediklerinde o yazıyı rahatça silip hiç yokmuş gibi davranıp gönüllerinin rahatını yerine getirsinler de hırslı çıkarlarını insan canlarını çıkararak devam ettirebilirler. ama hayattaki tek düşü ve derdi aslanın karnındaki ekmek olan ve insanlar arası sınıflandırmadan nasibini alıp "sıradan" sıfatına layık görülen insanlara bu yazı hiç çıkmasın diye tükenmez kalemle kazındı. bu yazgı babadan oğla, oğuldan toruna iletildi. her nesil bu yazgıyı aynı kalemle ama her seferinde daha çok bastırarak başka savaş anıları ve başka sınır boyları ekledi. bu çizik büyük bir aceleyle daha anne karnındaki cenine atıldı ki bebek ilk ağlayışında bu yazgıya sahip

olsun da sonraki ağlamalarında fizyolojik bir zorunluluktan değil, ağlamaya degecek bir gerekçesi olsun.

olsun da kaderin ona biçtiği bu tükenmez kalemle dökülen mürekkepten nasibini almış biri olarak hayata ilk çaresiz tepkisini versin.

Kimse muhtemelen bu tepkiyi ciddiye almayacaktır. alışlagelmiş bir tepki nasıl olsa. nesiller öncesinden dedeleri de aynı çizik alınlarına bastırılırken yine aynı acıyı hissedip sadece bu yolla tepki vermişlerdi zaten. birilerini öldürüp sınır çizdik diye kendilerine haklı süsü veren zat-i vicdansızların aldıkları "ah" ları bir gün yan yana dizip "ah, ah" diyerek pişman olup "sözde barışlar" arası savaşları kaldıracak bir son bir emirle jübilesini yapacaklardır. belki de meyhaneci daha önceden bu jübile hayalini kurmuş ve dürüst olup bunun sadece hayal olduğunu kendine kabul ettirmiştir.

Belki de çizgiler arası anlamsız-

lıklarda kaybolmuştur. Ye da meyın de bonkör yardımıyla artık herşeyi bulanık gördüğünden aynadaki yansımada gördüğü çizgisininin de sabit değil değişken olduğunu sanmış ve buradan o acımasız yazgının da değişken olabileceği sonucunu çıkarmıştır. belki de bu çizgini varlığından haberdar bile değildir. o da hanedeki ve hane dışındaki birçokları gibi önceki ve sonraki nesillerin her daim yanından ayırmadığı "sınırlar ancak kırmızı mürekkeple çizilir" anlamsızlığını ucu şimdilik kendine dokunmuyor diye umursamıyor dur...

Kim bilir belki de hiçbirini yapmadan sadece arada hayatın akışını seyredip arada gündelik küçük ümitlerini o akıntıya bırakarak bir sonraki yıllar arası devir teslim törenini bekliyordur....

GEPAZ TİCARET LTD.

- TOPRAK ve BIEN seramik ve vitrifiye
- GROHE ve ADELL Bataryalar
- DAMLA Banyo Aksesuarları
- İnşaatınızda Kullanılabilecek her türlü hırdavat ve İnşaat Malzemesi
- KKTC'nin her bölgesine servis verilebilir.

Merkez Ofis :
Mektep Adanır Cad. No: 3, Girne / KKTC
Tel : +90 392 815 15 34
+90 392 815 13 13
+90 392 815 94 75
Fax : +90 392 815 57 29
e-mail: gepaztic@gmail.com

LeRosa Şubesi :
DR. Faal Kaçık Bulvarı
Din Sitesi Yanı, LeRosa / KKTC
Tel : +90 392 225 49 74
+90 392 225 50 02
Fax : +90 392 225 36 48

Alıncak Şubesi :
Karaöğleniçli Cad.
No: 41, Alıncak / KKTC
Tel : +90 533 837 15 34
+90 542 870 03 61

GEPAZ

Çocuk İhmali ve İstismarı

Çocuk ihmali ve istismarı konusu, son zamanlarda tüm dünya gündemini etkileyen ve sayısındaki artışla dikkat çeken evrensel bir sosyal sorun olarak karşımıza çıkmaktadır. Yapılan araştırmalar çocuk ihmali ve istismarına sadece geri kalmış ya da gelişmekte olan üçüncü dünya ülkelerinde rastlanmadığını ortaya koymaktadır. Gelişmiş teknolojileriyle, "uzay çağı insanı" olarak tanımlanan kişilerin oluşturduğu, sosyal problemlerini halletmiş, sosyal refah düzeyi yüksek toplumlarda da çocuklara yönelik özellikle cinsel istismar eylemlerinin olduğu görülmektedir (2. Uluslararası çocuk istismarını ve ihmali önleme sempozyumu, Ankara). Bunun yanında gelişmiş dünyanın bir ürünü olarak kabul edilen teknoloji ve kullanımı yaygınlaşan bilgisayar, internet gibi kitle iletişim araçları, çocuk pornosunun bu kadar yaygın ve kolay ulaşılabilir bir "sektör" haline gelmesinde önemli bir rol oynamaktadır.

Çocuk ihmali ve istismarı fiziksel, cinsel ya da duygusal olarak bir çocuğa bir yetişkin tarafından kötü davranılmasıdır. Dünya Sağlık Örgütü'nün yaptığı tanıma göre çocuk istismarı; "Çocuğun sağlığını, fiziksel ve psikososyal gelişimini olumsuz etkileyen, bir yetişkin, toplum ya da devlet tarafından bilerek ya da bilmeyerek tüm davranışlar çocuğa kötü muameledir." Çocuk ihmali ve istismarı genel olarak fiziksel ihmali ve istismar, cinsel istismar ve duygusal ihmali ve istismar olmak üzere üç başlık altında toplanabilir. Fiziksel ihmali, yaşam için geçerli olan temel ihtiyaçlardan çocuğu yoksun bırakma şeklinde tanımlanabilir. Bu, yeterli beslenme, tıbbi bakım, giyim ve korunma ihtiyaçlarının karşılanmaması olabilir. Fiziksel istismarda ise vurma, dayak atma, yaralama gibi doğrudan çocuğa yönelen bir şiddet söz konusudur.

Bir diğer istismar türü olan cinsel istismar, bir yetişkinin cinsel doyum sağlama amacı ile bir çocuğa yaklaşması ve onu kullanmasıdır. Yürütülen bir araştırmada bu tip olaylarda saldırganların %75'nin çocuğun tanıdığı kişiler olduğu ortaya çıkmıştır (De Francis:99). Cinsel istismarın çocukta kısa ve uzun vadede travmatik bozukluklar ortaya çıkardığı görülmektedir.

Bunlar; davranım bozukluğu, kaygı bozukluğu, yeme bozuklukları, post travmatik stres bozukluğu, cinsel kimlik bozuklukları, ilişkisel sorunlar, fobik kaçınma, cinsel davranışta artma ve yaşına uygun olmayan cinsel davranışlardır. Ülkemizde de artışının gözlemlendiği ya da üstünün eskisi kadar kapalı tutulmadığı çocuğa yönelik cinsel istismar eylemleri tüm dünyada çocuk refahını ve güvenliğini tehdit etmektedir.

Bu tip olayların bir tabu olarak kabul edildiği ve aileler tarafından çoğu zaman bastırıldığı, üzerinin örtüldüğü görülmektedir. Bunun nedenlerinden biri istismar edenin ailenin içinden biri olmasıdır. Diğer aile üyeleri mevcut aile yapısının bozulmaması için ya da istismar eden kişinin evin ekonomik olarak geçimini sağlayan tek kişi olması nedeniyle bu durumu görmezlikten gelebilmekte ve durumun ortaya çıkması halinde istismar edilen kişiyi suçlayabilmektedirler. Bir diğer neden ise toplumun sosyokültürel yapısındaki sorunlardır. Toplumsal baskıdan kaynaklanan acizlik, damgalanma, toplum dışına itilme korkusu ailenin dış kaynaklardan yardım aye çalışmasına ve bir ömür boyu bu trav-

ma ile yaşamasına neden olabilmektedir.

Duygusal ihmali ve istismarı belirgin olarak tanımlamak daha zordur. Çocuğa yeterli sevgi göstermeme, yani sevgi yoksunluğu, çocuğa önem vermeme, tehdit edici şekilde davranma ve çocuğu reddetme, duygusal örselenme ve ihmalde rastlanan durumlardır (Günçe:99).

Peki çocuk istismarının önlenmesi için neler yapılabilir? Bu konuda çalışmak üzere multidisipliner bir ekibin oluşması ve farklı meslek elemanlarının bir araya gelerek olayı çok boyutlu bir şekilde ele almaları gerekmektedir. Bu ekipte yer alacak birincil meslek elemanları; çocuk pediatristi, sosyal hizmet uzmanı, çocuk psikiyatristi, psikolog, adli tıp doktoru ve hemşiredir. Bu ekip çocuk ihmali ve istismarını önlemek adına programlar ve projeler geliştirerek çocuk, anne-baba ve toplumla çalışmalar yapabilir. Bu çalışmalardan biri çocuklar için önleme eğitimidir. Çocuklara kendilerini nasıl koruyacaklarını ve nasıl "hayır" diyeceklerini öğretmek oldukça önemlidir. Failler genellikle dokunarak istismara başladıkları için, çocuğun kafası bu konuda önemli ölçüde karışabilir. Ona bu biçimde dokunmanın doğru olmadığı öğretilmemiştir. Nasıl kaçacağını, nasıl yardım isteyeceğini bilmez. Çocuklarla ilgilenen uzmanların çocuklar istismar edildiğinde bunu anlamaları için eğitilmeleri ve böylece erken tanı ve müdahalenin gerçekleştirilmesi önemlidir (Agathonos:99).

Anne-babaları eğitecek programlara da gerek vardır. Bebeğin doğduğu andan itibaren ilk bağlama ve yakınlığı sağlayarak ve ana-baba becerilerini erken geliştirerek ebeveynlerde iyi bir başlangıç yaptıkları duygusunu uyandıracak programlar hazırlanmalıdır. Anne-babalar çocuklarına, istenmeyen bir dokunmaya "hayır" demeyi nasıl öğreteceklerini ve çocuklarının cinsel istismara uğrayıp uğramadığını bilmek isterler. Bundan başka ebeveynler çocuklarının zamanlarını geçirecekleri çevreleri güvenlik açısından incelemelidirler. Tabi ki bu çalışmaların etkili olabilmesi için, önleyici sosyal politikalar üreten ve yasalarla çocuğu koruyan sosyal devlet anlayışı ve desteği oldukça önemlidir.

Socrates / Erasmus Programı

Her şahıs hayatında sadece bir kez Erasmus öğrencisi olabilir.

ERASMUS, Avrupa Birliği'nin üniversite öğrenci ve öğretim elemanları için oluşturduğu bir değişim programıdır. Programın esas amaçları; yabancı dil öğrenimini, kültür alışverişini, öğrencilerin ve eğitimcilerin Avrupa'da dolaşımını teşvik edip, ülkeler arasında karşılıklı tanınmayı ve mevcut eğitim potansiyellerini daha iyi kullanmayı ve geliştirmeyi sağlamaktır. Program, ismini Rönesans Hürmetinin önemli temsilcilerinden olup, değişik Avrupa ülkelerinde hem öğrenci, hem de akademisyen olarak bulunmuş Hollandalı bilim adamı Erasmus'tan (1469-1536) almıştır. Ayrıca ERASMUS kelimesi 'European Community Action Scheme for the Mobility of University Students'in kısaltılması olarak kullanılmaktadır.

Ülkemizde fazla bilinen bir program olmayan ERASMUS Programı, 2004 yılı itibarıyla 1 milyon 250 bin civarında (uygulanmaya başlanma tarihi 1987), günümüz itibarıyla da 1.5 milyon dan daha fazla öğrenci değişimi yapılmış olması bakımından, AB Eğitim ve Gençlik Programlarının en popüler programı olarak kabul edilmektedir. Bu değişim programı için seçim kriterleri ülkeden ülke-

disine eş değer olduğu, gidilen üniversitede alınan bilgiler sonucunda öğrenilebilir. Birinci sınıf derslerinin daha az ECTS kredisine sahip olabileceği gibi, final yıl derslerinin ECTS kredileri oldukça yüksektir. Kişinin kendi üniversitesi tarafından beklenen ECTS kredisini almaması/alamaması sonucunda, öğrencinin yıl bitiminde yine kendi üniversitesi tarafından sınava tabi tutulması olağandır.

Avrupa'da birbirinden oldukça farklı notlandırma sistemleri bulunmasından dolayı, ECTS kredi sistemi ve bu sistemde notlandırma, iki kurum arasındaki öğrencinin performans değerlendirmesi açısından doğabilecek problemleri önlemesi yönünden çok iyi düşünülmüş bir sistemdir. Ancak, bu sistemin ilk kullanılmasından bugüne uzun bir zaman geçmesine rağmen, her üniversite tarafından aynı ve 'doğru' bir şekilde uygulandığı söylenemez. Bunun bir sebebi, üniversitelerin ECTS notlandırma sistemini kendi sistemlerine nasıl uyarlayacaklarına kendilerinin karar vermesidir. Gidilen üniversitede alınan ECTS notunun öğrenciyi gönderen üniversite tarafından kabul edilmemesi veya anlaşılabilmesi sıkla yaşanan bir durumdur. Genelde Erasmus öğrencilerinin en çok problem yaşadığı alan olarak kabul edilen ECTS kredi sistemini geliştirebilmek için birçok kurum çaba göstermektedir.

Diğer yönden ERASMUS Programı sadece ECTS kredisi toplamak amacıyla, ya da sadece akademik yöndeki pozitif katkısından dolayı (kişinin yabancı dilini hızlı bir şekilde geliştirebilmesi, yeni bir sistemde farklı şekillerde öğrenim görebilmesi vs.) seçilen bir program değildir. ERASMUS Programının milyonca öğrenci tarafından seçilmesi ve popüler olmasının başlıca nedenlerinden biri sosyal ve kültürel alanda kişiye sağladığı zenginliklerdir. Farklı ve yabancı bir ülkede yaşama ve öğrenim şansı vermesi, gidilen ülkenin ve yüzlerce farklı diğer ülkenin kültürünü görme ve değerlendirme olanağı sunması ve farklı ülkelerden gelen binlerce öğrenciyle tanışma, arkadaşlık kurma ve fikir değiş tokuş olanağı, öğrencileri en çok etkileyen taraflarıdır. Üniversitelerin özellikle Erasmus öğrencileri için organize ettiği konferanslar, geziler, bilgi yarışmaları ve partiler öğrencilerin birbirlerini tanımalarında kolaylık sağlamakta ve büyük ilgi görmektedir. 'Erasmus (öğrencisi) olmak bir ayrıcalıktır' sloganı Erasmus öğrencileri tarafından en çok kullanılan slogandır. Çoğu öğrenci, Erasmus dönemi boyunca ECTS kredilerini alma ve kabul ettirme sorunu ile, kalacak yer sorunu ile ve

çeşitli diğer sorunlar ile karşılaşsa da, Erasmus döneminin sonunda yine aynı sloganı söylemeye ve kendini Erasmus öğrencisi olabileceği için mutlu hissetmeye devam etmektedir.

Öğrenciler tarafından bu kadar sevilen ve desteklenen ERASMUS programı nasıl finanse edilir ve ne kadar süre yapılabilir?

Erasmus öğrencisi olarak seçilen her birey Erasmus desteği (Erasmus Grant) alma hakkına sahiptir. Erasmus desteği, öğrenci değişimi yapabilen kurumların öğrencilerine bireysel olarak, gittiği ülkeye göre değişen miktarda maddi katkı sağlamasıdır. Fakat ERASMUS bir burs programı değildir ve öğrencilere verilen Erasmus desteği, öğrencinin aylık geçimini tümü ile karşılayabilecek bir maddi destek değildir. Bu yüzden, sadece Erasmus desteği ile, herhangi bir ekstra maddi destek almadan ERASMUS Programını finanse edebilmek mümkün değildir. Program ayrıca, sadece bir akademik dönem ve ya bir tam akademik yıl süre ile yapılabilir. Bir seneden daha fazla Erasmus öğrencisi olunamaz ve her şahıs hayatında sadece bir kez Erasmus öğrencisi olabilir.

Her disiplinden ve her düzeyden (lisans, yüksek lisans, doktora) öğrencilerinin ve öğretim elemanlarının yararlanabileceği bir program olan ERASMUS, peki ya biz Kıbrıslı Türk öğrencilere ne kadar açık?

Güney Kıbrıs'ta, Avrupa'da, Türkiye'de ve Amerika'da eğitim gören her Kıbrıslı Türk öğrenci ERASMUS Programı için başvurup, Erasmus öğrencisi olarak seçildiği takdirde bu programdan yararlanabilir. Ancak, ülkemiz üniversitelerinin gösterilen tüm çabalara rağmen Bologna Sürecinin olduğu gibi SOCRATES/ERASMUS Programının da halen dışında tutulmasından dolayı, Kuzey Kıbrıs'ta okuyan Kıbrıslı Türk öğrencilerinin ERASMUS Programından tam anlamıyla yararlanması şu an itibarıyla maalesef mümkün değildir.

En kısa zamanda ülkemiz üniversitelerinin de ERASMUS Programına dahil edilmesini dilerken, yurt dışında eğitim gören tüm Kıbrıslı Türk öğrencilere hayatta sadece bir kez yaşanabilir bir tecrübe olan 'Erasmus- öğrencisi olma'yı öneririm. 2007-08 Akademik yılında Atina Üniversitesi'nde ve Frankfurt Üniversitesi'nde Erasmus öğrencisi olarak geçirdiğim süreç, bana sağladığı katkıları bakımından önemli ve güzel bir süreç olmuştur. Erasmus öğrencisi olmanın size kattıkları, ilerideki sosyal ve akademik hayatınızda pozitif değerler olarak karşınıza çıkacaktır.

Socrates
Erasmus

ye ve üniversiteden üniversiteye geçişebilir olsa da, en önemli seçim kriterlerinin yabancı dil bilgisi ve öğrencinin başarı düzeyi olduğu söylenebilir.

ERASMUS Programı ayrıca Avrupa Kredi Transfer Sistemi'ni (AKTS) (European Credit System-ECTS) uygulayan bir programdır. ECTS, Avrupa Konseyi tarafından geliştirilen, Erasmus öğrencilerinin öğrenim başarılarını ölçmek ve bir kurumdan diğerine aktarmak üzere kullanılmaktadır. Bunun yanında, öğrencinin bir tam akademik yıl içinde yapması gereken toplam iş yükünün (seminer, araştırma, rapor, tez, vs.) sayısal değer olarak nasıl tanımlandığını gösterir. Bir Erasmus öğrencisinin ne kadar ECTS kredisi alması gerektiği kendi üniversitesi (Home University) tarafından belirlenir. Çoğu zaman öğrenci bir dönemde 30 ECTS kredisi, bir tam akademik yıl içinde ise 60 ECTS kredisi almakla yükümlüdür. Her dersin ne kadar ECTS kre-

Karikatür

Genellikle karikatürlerin yorumunu kişiye kalmış bir şeydir. Burada okuyacağınız çizenin yorumu değildir. Herkesin gördüğü kendi doğruları ve değerleri bağlamında şekillenir. Bu noktada burada yazanlar bir kişinin vizyonu kadar aydınlatıcı olacaktır.

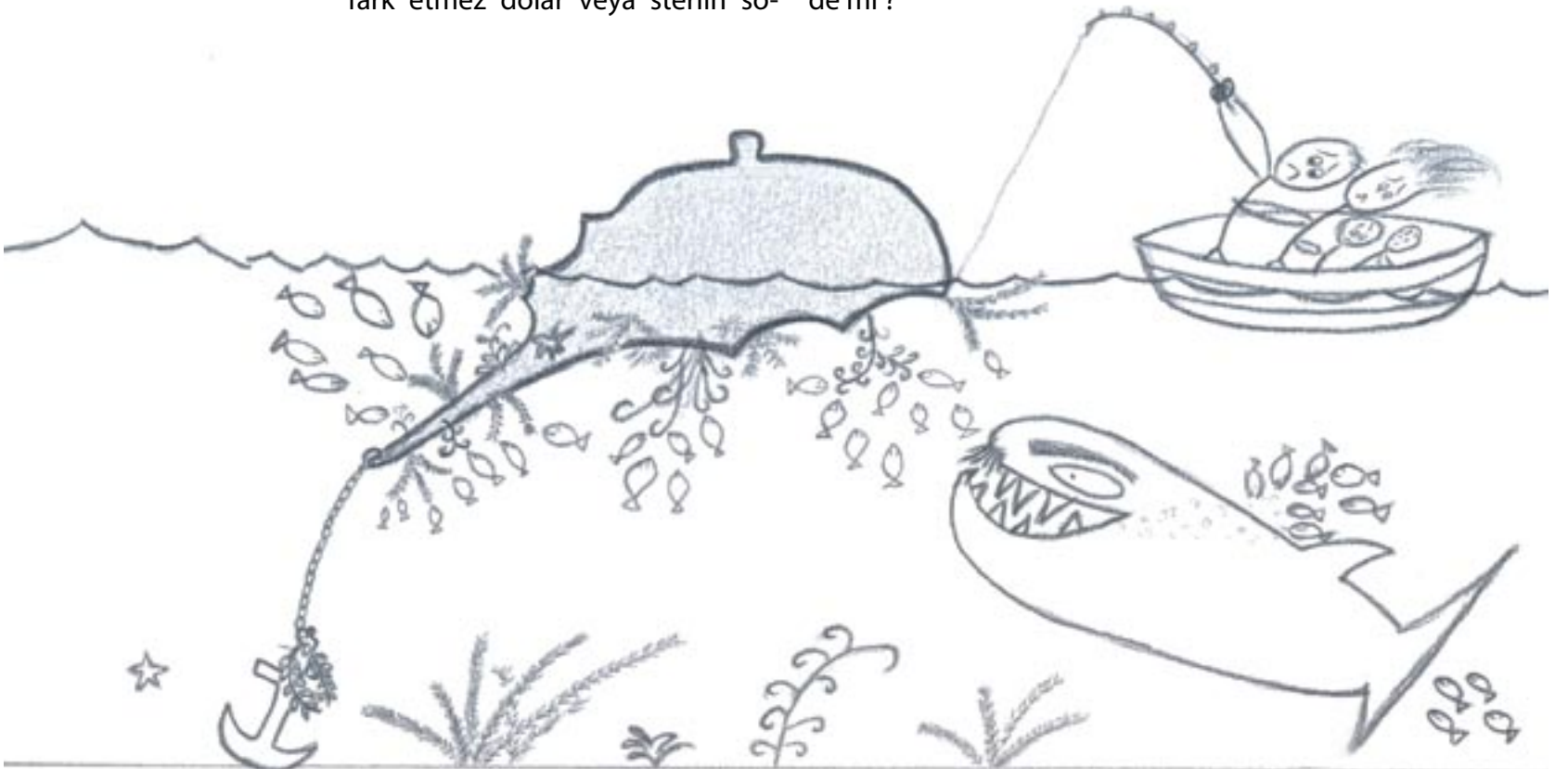
Akdeniz'in bu küçük kara parçası, bir zamanlar batmayan uçak gemisi, doğunun anahtarı ve benzeri birçok benzetmeye maruz Kıbrıs adası, Bir tarafı kendini bir şekilde tuzlu Akdeniz'in acısından kurtarmış güneşin ve tadını çıkarırken, suyun altında kalmış parçası ise, yosunlanmış, kirlenmiştir.

O kadar kirlenmiş bir durumdadır ki artık denizdeki leş yeyiciler onun üzerinde beslenir olmuş. Afrodit'in güzelliğın tanrıçasının doğduğu adacık artık denizin altında kalıp yosun bağlamıştır. Üstelik bu onun kaderi haline gelmiş. O ağır çapa kuma o kadar ağır saplanmıştı ki, onu oradan çekmek ne mümkündür.

Gün geçtikçe yozlaşan ve yosunlanan Kıbrıs, gittikçe daha büyük leş yeyicilerin dışarıdan saldırılarına ya da bir anlamda nemalanmalarına şahit olurken, gelen büyük balığın Türk-İslam sentezli bıyıklarına takılmamak elde mi? İster dış güçler diyelim, ister emperyalizm, ister Amerika, Türkiye, İngiltere... Hiç fark etmez dolar veya sterlin so-

nuçta büyük balık çoktan gözlerini suyun altında kalmış bölüme kilitlemiştir. Üstelik onun da arkasından gelen takipçisi küçük balıkları da unutmayalım

Peki çok umutsuz bir karikatür mü dersiniz ? Belki biraz, Kıbrıs'ın dışında olup da çaresiz küçük sandalcıklarıyla, ellerindeki kamışla, saplandığı yerden Kıbrıs'ı çekip çıkarmanın mücadelesini veren bir avuç insan var. Büyük balık, küçük balık ve adanın saplanmış olduğu çapa hepsiyle mücadele etmek için kolları sıvamış bir avuç insan, şansları nedir bilinmez ama mücadeleye devam edenler oldukça elbet bir gün gerçek zaferler de kazanılacak. Belki de durumumuz karikatürdenkinden de kötü. Kurtuluş şansı, olmaya da bilir. Saplandığımız yere çakılıp tamamen yosun bağlayabiliriz. Fakat umutsuz da olmamalı insan, çünkü zor şartlar altında bir şeyler yapan bir avuç insanın emeği gün gelir her şeyi değiştirebilir. Önemli olan yerimizi bilmek, sandalda mı olmalı yoksa denizin içinde mi ?

Kemal TEZAY
Hacettepe Üniversitesi

Arkadaşlar herkese merhaba;

Dergimizin bu sayısında sizlerle, 2004'teki referandumdan 4-5 gün önce yazdığım bir şiirimi paylaşmak istedim. Bu şiir ilk olarak referandumdan 2 gün önce (22 Nisan 2004) tarihinde KIBRIS gazetesinde yayınlandı ve 4 yılın ardından "2008 gibi önemli bir barış sürecine girerken" şimdide dergimizde yayınlanmaktadır. 2003-2004'te yapılan barış mitinglerinin heyecanı ile yazılmış olan bu şiiri her okuduğumda o coşkulu günleri tekrar yaşayıp, heyecanlanmaktayım. Umarım lise dönemimde yazdığım bu şiiri okuduğunuzda, sizlere de o günleri hatırlatır ve sizleri de heyecanlandırır...

BARIŞ İÇİN EVET

Benim yurdunda da uçacak beyaz güvercinler,
Ardından gelecek barış dolu günler,
Rüzgarlara yelken açacak barış tomurcukları,
Işıl ışıl parlayacak geleceğin umutları,
Şimdi sıra sende almak için bu mutlulukları.

İçimden geldiği için yazıyorum bu şiiri,
Çünkü biliyorum barışın geleceğini,
İncancımız sonsuz gelecek olan güzel günlere,
Ne olursa olsun barışı getireceğiz ülkemize.

Endişem yok gelecek güzel günlerden,
Vaat edilen o mutluluk resimlerinden.
Ebediyen barış içinde yaşayacaksınız,
Tek bir evetle dünyaya açılacaksınız.

Nihat AĞDAÇ
Hacettepe Üniversitesi Ankara
Devlet Konservatuvarı mezunu
Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası

Alışılmışlık

Bir vardın , bir yoktun
Bu alışılmışlığa toktum
Etrafım hep toz dumandı
Kapalıydı perdelerim
Arada bir geliyordun
Sokaklara yani bana değil
Bazen yalnız bazen daha yalnız
Bana değil , caddelere
Kaldırımlı sokaklara..
Çocukluğun bana gelir
Caddelere adamlığın
Sokaklarda vurur bana
Bakışının can damarı
Donar kalır gözbebeğim
İçim dışım buz kesilir
Güneş çözeceğine beni
Tepeme bulutlar yollar
Kah yağmur yağar , kah kar
Caddelerde adamlığın
Yağmuru yer sere serpe
Çocukluğun bende durur
Alışılmışlığımdan ibaret
Geriyeye toz duman kalır
Bir de alışılmışlık.

Vicdani Ret

Kemal Kiraz

Vicdani ret, bir bireyin politik görüşleri, ahlaki değerleri veya dinsel inançları doğrultusunda askerlik hizmetini reddetmesidir. İlk olarak, 19. yy.da ortaya atılan ve 20.

yy.ın başlarında I. ve II. Dünya Savaşı sırasında taraftar bulan bu düşünce savaş karşıtlarının uzun mücadeleleri sonucunda, Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komisyonu ve Avrupa Parlamentosu tarafından temel insani hak olarak kabul edilmiştir.

Vicdani reddin geçmişinin ilk devletlerin kuruluşlarına kadar eskiye uzandığı iddia edilse de, resmi kayıtlara göre yirminci yüzyılın başına uzanmaktadır. Vicdani reddi Anayasasına dahil eden ilk ülke 1916 yılında İngiltere olmuştur. İngiltere'yi 1917'de Danimarka, 1920'de de İsveç izlemiştir.

Vicdani ret, Avrupa Birliği üyesi tüm ülkelere tanınan "askere gitmeyi reddetme" hakkıdır. Bazı ülkelerde, vicdani retçiler askerlik yapmak yerine, zorunlu olarak bir kamu hizmetinde görevlendirilirken, bazılarında ise tamamen muaf kalıyorlar. Avrupa Birliği üyesi 27 ülkenin 13'ünde askerlik yapmak istemeyenler direkt olarak muaf olurlar. Geriye kalan 14 ülkede ise askerlik yapmayı reddedenler bunun karşılığında belli bir süre zorunlu kamu hizmeti görevini yerine getirmek zorundadırlar.

Kamu Hizmeti Süreleri

Askerliği reddedenlerin yerine getirmekle yükümlü olduğu kamu hizmeti süresi ülkeden ülkeye değişmektedir. Baş Güney Kıbrıs'ın çektiği (42 ay) ülkelerin bazıları şöyledir: Letonya – 24 ay, Yunanistan – 23 ay, Litvanya, Polonya – 18 ay, Estonya – 16 ay, Finlandiya – 13 ay

Avusturya, Romanya – 12 ay, Almanya, Danimarka – 9 ay, İsveç – 7.5 ay, Portekiz – 7 ay

Ayrıca bazı ülkelerde askerlik süresi zorunlu kamu hizmeti süresinden daha azdır. Örnek olarak Almanya'yı ele alabiliriz. Almanya'da zorunlu kamu hizmeti süresi 9 ay iken askerlik süresi 7 aydır. Bunun gibi daha birçok örnek teşkil edebilecek ülkeden bahsedebiliriz.

Kıbrıs'ta Vicdani Ret

Kıbrıs Cumhuriyeti'ndeki yasalarda yükümlüler "vicdani ret" hakkından yararlanmak için askerlik öncesi başvuruda bulunmaları gerekirken, "vicdani ret" kararını ve bu kararın hangi kriterlere göre verileceğini Savunma Bakanlığı belirliyor. Kuzey Kıbrıs'ta şu anda böyle bir yasadaki söz etmek mümkün değil. Kuzey Kıbrıs'taki mevcut anayasanın 74. maddesine göre:

Silahlı Kuvvetlerde yurt ödevi, her yurttaşın hakkı ve kutsal ödevidir.

Yurt ödevine ilişkin kurallar yasa ile düzenlenir.

Kıbrıs'ta Vicdani Ret İnisyatifi

Kuzey Kıbrıs'ta Aralık 2007'den beri var olan ve çeşitli faaliyetler düzenleyen Kıbrıs'ta Vicdani Ret İnisyatifi bu konu hakkında mücadelelerini sürdürmektedir. Kıbrıs'ta Vicdani Ret İnisyatifi Anayasanın 74. maddesine bir değişiklik talep edip, söz konusu maddeye, "hiç kimse vicdani kanaatlerine aykırı olarak silah kullanma dahil askeri hizmeti yerine getirmeye zorlanamaz" cümlesinin eklenmesini öneriyor.

Vicdani Ret ve Beyin Göçü

Beyin göçünün Kıbrıs'taki olumsuz etkilerinin her yerde karşımıza çıktığını düşünmekteyim. Yurtdışında yaşayan ve kendini birçok konuda geliştirmiş olan Kıbrıslı Türk'lerin bilgilerini adaya kanalize edememesi adamızın gelişmesine ne kadar zarar verdiği yadsınamaz bir gerçektir. Tabi yurtdışındaki vatandaşların adaya dönmesinde kabul edilir birçok sebep olduğunu biliyorum. İşte bu sebeplerden belki de en önemlisinin askerlik sorunu olduğunu söyleyebiliriz. Bu noktada Vicdani Ret Yasası askerlik sorununu ortadan kaldırmak adına yapılan önemli bir alternatiftir. Askerlik sorununun ortadan kaldırılmasıyla beyin göçünün de azalacağını ve böylece adamızın gelişiminin artacağını düşünüyorum. Çünkü bir toplumu daha ileriye taşıyacak olan yeni nesillerdir.

Bilgisayarlarımız Intel Core Quod E6600, 2GB Kingston Hiper X DDR2 800mgh, Samsung 206BW 20" X2900 xf ekran kartı özelliklerine sahiptir.

Adres: Bolu sokak no 54, Küçük Kaymaklı / Lefkoşa

Barış hemen şimdi...

Bir varmış bir yokmuş akdenizin ortasında masmavi denizlerle çevrili güzel mi güzel yeşil bir ada varmış bu ada o kadar güzelmiş ki ve de o kadar önemli bir konumdaymış ki başına gelmeyen kalmamış. Kimi onu stratejik konumundan ötürü, kimi çok güzel olduğundan, kimi sadece egemenliğini güçlendirip dünyaya mesaj vermek için, kimi ada halkının dinini değiştirmek için kimi ise şarabının güzel oluşundan bu adaya sahip olmak istemiş ve savaşlar yapmış ancak her defasında en zararlı çıkan yine güzelim ada olmuş her gelen şeyler götürmüş ondan, her gelen talan etmiş bu güzel adayı kimi ise açık hava hapisanesine çevirdi bu yeşil adayı ama ada kendine değil üzerinde kardeşçe yaşayan halka üzölmüş

en çok çünkü büyük güçler egemenliklerini sağlamlaştırmak için her defasında adada yaşayan halkı bölüp çatıştırıyordu.

Ada halkında ise ne buna karşı koyacak güç vardı nede bilinç vardı. Oysa oturup düşünseler üzerlerinde oynanan çirkin oyunları görebilirlerdi ama yapmadılar çünkü savaşmak düşünmekten çok daha kolaydı ve itildikleri noktada düşünme diye bir terim yoktu.

Neyse daha fazla uzatmadan adanın yakın geçmişine dönelim. Ada 1960'ta kurulan Kıbrıs Cumhuriyeti'yle rahat bir nefes aldı artık ada ve halkı hiç bir egemenliğin altında değildi ve kendi kendini yöneten bir halkı vardı ama bu güzel ortam uzun sürmedi ve yine bazı güçler ve adadaki işbirlikçileri tarafından o malum oyunlar oynanmaya başladı ve ada halkı yine bir birine düştü.

Bir işgal sonucu tarihi boyunca hiç yaşamadığını yaşayıp ikiye bölündü ve bu güzel adanın or-

tasına çirkin dikenli teller çekildi.

Ada ve halkı ne kadar barışseverse egemen güçler o kadar savaşçı bir ruha sahipti kimi bu adada askeri üstlerkuruyordu kimi ise adanın bir yarısına 10 binlerce asker dolduruyordu.

Ancak yine de adanın güney yarısı kendi kendini yönetiyor ve sürekli geliyor kuzey yarısı ise sözde anavatanı tarafından yönetilip sürekli çöküyor ve içinden çıkılmaz bir hale geliyor yine bu sözde anavatan yavruvatanını bilerek ve isteyerek soktuğu bu kötü durumunu kullanarak egemenliğini güçlendirip, nüfusunu getirerek sözde kurtaracağım vaadleri ile daha da kötü duruma sokuyor.

Ancak daha bu sözde anavatan özde karabasan daha istediğine ulaşmadan halkın çoğunluğu bilinçlenip aydınlandı. Kıbrıs adasını ve halkını bir elma olarak düşünecek olursak ikiye bölünmüş taraflar diğer yarılarını çağırılmaya başladılar ve adada bir barış sürecine girildi. Bundan memnun olmayan saygıdeğer anavatanımız ise her fırsatta bir oyun çekip adada olumsuzluk rüzgarları estiriyor kimi zaman askeri, kimi zaman genelkurmayı, kimi zaman ise nebileyim neyi ile bunu yapıyor.

Bize gedirdiği ekonomik sıkıntıları da çok iyi kullanarak sözde yardım altında verdiği borçlar karşılık binlerce vatandaşını kakatc vatandaşı yapmamız gibi ahlaksız tekliflerde bulunuyor.

İki tarafında liderlerine her ne kadar da bizimkini beyenmesem de bir çağrı yapalım lütfen oyalamayın bu kıbrıs meselesini bir an önce çözüne bu kıbrıs adasını ne de üzerinde yaşayan halkı daha fazla ağlatmayın zaten bulunduğunuz noktaya gelmiş olmanızın sebebi bu halkın barış için döktüğü göz yaşları ancak daha fazla bu halkı oyalayıp ağlatırsanız halkın

okyanusu sizi de boğar.

Burdan bir mesaj da sözde anavatana: TÜRKİYE DEFOL mitingleri başlamadan çek git ne sen üzöl nede bizi daha fazla üz zaten yeteri kadar üzdün ve yoldun yolacağın kadar zaten birşeyimiz de kalmadı YÜREKLERİMİZDEN BAŞKA.

Bu yazdıklarımın dolay sakın beni yanlış anlamayın ben türkiyeyi ve türkiye halklarını (diğer ülke ve halklar gibi) çok seven biriyim benim sadece hazine den geçinmeli yöneticileri ile cami parfümlü ve kışla parfümlü siyasetçilerinin kıbrıs konusundaki düşünce ve eylemleri ile alıp veremediğim var o kadar.

Tabi benim burdan birşeyler söylememle ne birileri barış sürecini hızlandırır ne de birileri çekip gider ama bir ata sözü var gerçi atasözlerini çok sevmem ama buraya luk diye oturuyor. Sıçanında sidiği denize fayda.

Sabah kalktığınızda aynaya bakıp yüzünüzü bulabiliyor musunuz ?

Böyle bir ülkede, böyle bir dünyada yaşıyor olmaktan dolayı utanmıyor musunuz?

Arsızca yüzünüze bakabiliyor musunuz?

Gözümüzün önünde insanlar katlediliyor, köyler boşaltılıyor, yakılıyor, kan gözyaşına karışıyor ve insanları boğuyor, yüzüstleştiriyor!

Herşey ama herşey olağan hale geliyor!

Artık ortası yok!

ya seyirciyiz bu vahşetin ortasında, sırasını bekleyenler olarak

ya da öfkesini örgütleyip barbarlığın karşısında ezilenlerden yana saf tutup taraf olmaktayız!

Ortası yok yaşamımızın ya barbarlık gelecek ya da...

İnternet ve Toplumumuzun İnternet'i Benimseme Şekli

1960'lı yıllarda ABD'nin savunma araştırmaları proje dairesi olan DARPA (Defence Advanced Research Projects Agency) tarafından ortaya atılan bir proje, günümüzde pek çoğumuzun evlerinde bulunan ve yüzyılın icadı olarak değerlendirilen İnternet'in temellerini attı.

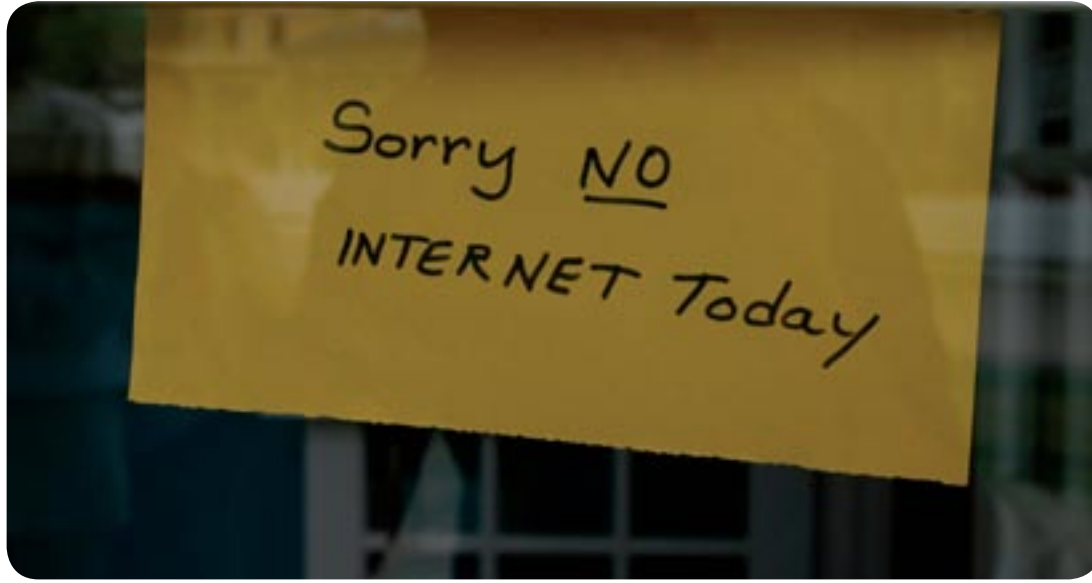
Başlarda sadece 4 bilgisayarı kapsayan bu projenin amacı, farklı konularda bulunan askeri üslerin birbirleri ile daha rahat haberleşmesini ve hızlı veri aktarımını sağlamaktı. Bu gelişmeler elbette bununla sınırlı kalmadı ve bilim adamları tüm ABD'yi birbirine bağlayabilecek bir proje geliştirdiler. Bu projenin adına ARPANET (Advanced Research Projects Agency Network) denildi; İnternet'in en önemli te-

şöyle bir göz attık, en akla mantığa uygun olanını seçtik, kopyaladık yapıştırdık, adımızı ekledik, çıktısını aldık ve öğretmenimize götürdük. Sonuç istediğimiz gibiydi; yüksek bir not aldık. Üstelik oldukça hızlı ve kolay bilgi alınıp verilebilen bir ortamdan kopyalayıp yapıştırdığımız bu bilgilerin doğruluk derecesini bile önemsemedik. Sonralarda, yabancı ülkelerdeki trendler bizim ülkemize de ulaşmaya başladı. Lisedeyken, tanıdığım herkesin –ki bu gruba ben de dahilim- 'icq' isimli 'chat' programından alınmış bir kullanıcı hesabı olduğunu hatırlıyorum. Birbirini yüz yüze gördüğü zaman selamını bile esirgeyen insanlar, bu chat programında konuşurlarken adeta kırk yıllık arkadaş oluyordular.

ilgi alanlarımıza, mesleğimize ve becerilerimize uygun olanlarını bulmak artık çocuk oyuncağı gibi. Örneğin resim yapmanın tekniklerinin öğretmen inceliğiyle aktarıldığı, bir insan animasyonu üzerinde sanal ameliyat yapılmasının olağan olduğu siteler bile bulmak çok kolay. Dünyanın dört bir yanında gelişen olayları anında öğrenebiliyoruz. En güncel haberleri takip edebiliyoruz. Televizyon gibi bir medya kutusu bile İnternetin güncelliği ve hızına yetişemiyor. Hiç bilgi sahibi olmadığımız yerlerin fotoğraflarını görebiliyoruz, haklarında yazılan fikir yazılarını okuyabiliyoruz. Dilediğimiz her konuda makalelere ve doğruluğu resmen onaylanmış belgelere ulaşmamız iki dakika sürüyor. Hindistan'ın adını bile duymadığımız bir köşesinde yapılan yerel müzikleri bile dinleme, indirme ve satın alma imkanı buluyoruz. Gitgide büyüyen İnternet pazarından aklımıza gelemeyecek kadar çok ürün satın alma ve satma olanağına ve daha nicelerine sahibiz...

Bütün bunlara rağmen maalesef biz toplum olarak İnternet'in yararları ve zararları arasında sıkışıp kalmışız; bir orta yol bulmakta sıkıntı çekiyoruz. Nedenine baktığımız zaman ise gördüğümüz şey çok net: Eğitim sistemimizdeki aksaklıklar. İnternet'e karşı uzun süren toyluk dönemimizin ardından açıkça söyleyebilirim ki genç nesiller popüler kültürün sunduklarına yer yer kendisini kaptırsa da, diğer yandan kendisine özeleştiri yapacak kadar İnternet'in zararlarının ve çözümünün farkında. Fakat üzücüdür ki bu farkındalık, araştırmacı ve incelemeci bir eğitim sistemine geçilmediği takdirde pek bir işe yaramayacak. Ebeveyn olduğumuz zaman bizler bilinçli bir kesim olarak çocuklarımıza doğru yolu gösterecek olsak da onlara bu doğru yolu uygulama fırsatı tanımayan, ta ilkokuldan başlayan hazırcı ve 'yap, getir, not al'cı eğitim sistemi nedeniyle bizim öğrettiklerimiz teker teker silinip gidecek.

Önümüzde çamurdan güçlükle çıkarılmış dev bir sandık duruyor. İçerisinde ise çamura bulanmış her çeşit mücevher saklı. O mücevherleri çamurun içerisinden bulup çıkarmak sadece ve sadece bizim elimizde.

mel taşı oluşturuldu ve bu taş durmaksızın gelişti. Hala da büyük bir hızla gelişmeye devam ediyor.

Peki Türkiye'ye ancak 1993 yılında ulaşabilmiş bu eşsiz teknolojiyi biz hayatımıza nasıl dahil ettik ve onu ne gibi amaçlarla kullanıyoruz? İnternet'i kullanımizden memnun muyuz? Daha yararlı bir şekilde kullanabilmek için çözüm önerilerimiz var mı?

İlkokuldan üniversiteye kadar olan eğitimimiz süresince biz gençlerden ödevler talep edildi ve onlar belirli bir prosedüre göre değerlendirildi. Ancak bu ödevlerin ve değerlendirmelerin hiçbiri bizi araştırmaya ve öğrenmeye iten türden değildi. İnternet'in en önemli arama motorlarından biri olan Google'a istenen ödevin konusunu yazdık, çıkan sonuçlara

Zaten reel iletişimden kopmaya meyilli olan toplumumuz böyle sanal bir iletişim imkanı bulunca onu hiç sorgulamadan, olduğu gibi özümsemi. Daha sonra yeni yeni trendler oluştu. Pek çok insan bilgisayarını msn'de arkadaşlarıyla muhabbet etmek, Facebook'ta kimlerin yeni fotoğraf eklediğine bakmak ve insanın benliğini zamanla ele geçiren İnternet oyunlarını oynamak için açar oldu. İnternet'i asıl amacından uzaklaştırabildiğimiz kadar uzaklaştırdık. Elbette ki msn, facebook vs. gibi popüler kültür programlarının oldukça yararlı sayılabilecek sekmeleri de var ama asıl sorun bunları ne oranda kullandığımız.

Tüm asosyalleşme ve zaman kaybı sorunlarından bağımsız olarak İnternet'in hayatımıza getirdiği sayısız avantaj var: Milyonlarca İnternet sitesinin içerisinde

Çözümün ertesi günü

2008 yılı Kıbrıs'ın iki tarafında da Birleşik Federal Kıbrıs ümitlerinin yeniden yeşerdiği bir dönemin başlangıcının yılıdır. En başından beri Kıbrıs'ta federasyon temelli çözümün destekçilerinden olan liderler şu an toplumların başındadır. Ayrıca bugün uluslararası ortam, adadaki toplumlar, Garantör ülkeler Türkiye, Yunanistan ve İngiltere, Birleşmiş Milletler parametrelerinde oluşabilecek bir çözüme hazır olduklarına dair net açıklamalar yapmaktadırlar.

Bu yazının amacı, Kıbrıs'taki mevcut durumu tekrar hatırlatmaktan veya günlük politikalarda yapılanları eleştirmekten – yüceltmekten çok uzaktır. Elimizdeki tabloyu günlük politikaların oluşturduğu, popülist tavırların yarattığı kirlilikten arındırdığımızda Kıbrıs'ta çok da önem vermediğimiz veya farkında olmadığımız, fakat mevcut dünya sisteminde bir umudu belki de yeniden bir uyanışı gösterecek olan daha önemli bir gerçekle karşılaşmış oluruz.

Kıbrıs ile ilgili detaylara girmeden önce, dünyamızın fotoğrafına bir daha dikkatli bakmak sanırım yerinde olacaktır. 2004 itibariyle Kıbrıs ile ilgili herhangi bir konudan bahsederken, Avrupa Birliği ülkeleri ve Avrupa Birliği gerçeğini konunun dışına bırakmak büyük bir hata olur. Çünkü öyle yada böyle Kıbrıs Cumhuriyeti Avrupa Birliğinin bir üyesidir ve Kıbrıs adasında yaşayan insanlar tüm politik travmalara karşın, Avrupa Birliği sınırları içerisinde yaşamaktadırlar. Günümüz Avrupa'sından Kıbrıs'a bakacak olursak, Avrupa'nın kendi durumunu da değerlendirmemiz yerinde olacaktır.

Almanya, Fransa, İngiltere ve İtalya Avrupa Birliği'nin hatta Dünya'nın en güçlü ülkelerindedir. Şu anda tüm bu ülkelerin iktidarları sağ, hatta İtalya'da aşırı sağ çizgi de politika yapan partilerden oluşmaktadır. Gelişen bu koşullarda İspanya, Portekiz gibi bir kaç üye ülkeyi saymazsak Avrupa Birliğinde en küçük ülkeden en büyük ülkeye kadar sağ partilerin iktidarında üyelerden oluştuğunu kolaylıkla fark edebiliriz.

Avrupa Birliğinde durum böyle olunca Kıbrıs'ın kuzeyinde ve güneyinde

sol partilerin iktidarda olması sırf Kıbrıslı ilerçiler için değil, sol değerleri benimsemiş tüm insanlar için oldukça umut verici bir gelişme olmalıdır. Belki de Kıbrıs'ta sol partilerin birlikte inisiyatif göstererek Kıbrıs sorununu çözüme ulaştırabilmeleri Avrupa Birliği içerisinde sol hareket için yeni bir umut, bir motivasyon kaynağı olacaktır. Kim bilir belki de Kıbrıs sol hareketi, Avrupa Solu içerisinde bir emsal teşkil edecek kadar önemli zincirleme hareketlerin önemli bir halkası olacaktır.

Şimdi gelecek ile öngörüler yapıp Kıbrıs boyutuna daha yakından baktığımızda bugün iki sol görüşlü toplum lideri seçilmiş onlara toplumlar kaderlerini be-

European LEFT

lirlemek üzere müzakere etme yetkisi vermiştir. Ne kadar bugünlerde oluşturulacak olan devletin Kıbrıs Cumhuriyetinin bir devamı mı yoksa bakire bir doğumla oluşturulacak bir devlet olacağı tartışılıyor olsa da, öyle ya da böyle kurulacak olan devlet yeni bir anayasayla, toplumsal gerçekleri gözden kaçırmayarak yeniden inşa edilecektir.

Peki oluşturulacak olan Birleşik Kıbrıs Devletinin kurucuları ve bu süreçte aktif rol oynayan çalışma grupları dışında kalan devletin vatandaşları olacak olan halk nasıl bir devlet istemektedir? Siyasi eşitlik, yerleşikler, mal mülk konularının çözümlenmesi ve geniş kitlelerin kabul edebileceği çözüm yöntemleri tabii ki yeni federasyon yapısının kurulması için bir ön koşuldur. Peki bu devletin sürdürülebilmesi nasıl olacak? Gelmek istediğim

nokta kurulacak olan ortak devlet nasıl bir devlet olacaktır? Bunun için devletin ideolojik anlamda tüm kurumlarıyla beraber tartışmasını yapmak, belki de bu yazıya sığdıramamak açısından çok da mümkün olmayacaktır. Fakat hem toplumlararası ilişkilerin hem de bireylerin ilişkileri açısından ekonomi penceresinden sistematik öneriler yapmak sanırım çok da fazla tartışılmayan, fakat üzerinde bolca düşünülmesi gereken bir konudur.

Yeni kurulacak olan devlet özellikle Kıbrıslı Türkler için ekonomik anlamda açık bir ekonomiyle ilk kez tanışmaları anlamına gelecektir. Üretim teknolojilerinin yenilenmesi, uluslararası ve ulus üstü örgütler ile ilişkiler, emek hareketleri ve rekabet, kar maksimizasyonu uğruna bol bol sömürü... bunların tümü teoride çok fazla bahsettiğimiz fakat hayatımızda birebir olarak çok da alışık olmadığımız uygulamalar olacaktır.

30 yıl boyunca yatırımların olmadığı, ambargoların yaşandığı bir yönetimde, belli bir dönem sonrası mal ve hizmet dolaşımının serbestliğinin artması, zamanla kamudan daha fazla istihdama sahip olacak özel girişimcilerin emeği daha fazla sömürmesi, yabancı yatırımcılar, sendikaların gücünü yitirmesi, işçilerin özel şirketlerde sendikalaşamaması, göç akımları ve bunun gibi bir sürü kapitalist dünyayla entegre

olduktan sonra ortaya çıkacak olan piyasa hareketleri, bunlarla birebir olarak çok geç tanışmış olacağımız bir gerçek. Fakat asıl sorgulanması gereken ekonomik anlamda bu devleti oluşturacak olan liderler, aydınlar ve toplumlar ne derece neoliberal dünyaya ayak uydurmalıdır veya uymak zorunda mıdır?

Kurulacak olan devlet liberal değerlerle, sermayenin Avrupa'sına entegre olacak şekilde kar yapma anaşisinde orta doğuda batmayan bir uçak gemisi olmaya devam mı edecek? Birleşik Kıbrıs Devleti'nin yeri emeğin Avrupa'sını benimseyerek mi oluşacak? Emperyalizme karşı emeği savunan geçmişleri olan bu liderler, ortak devleti oluştururken gerçek dünyanın adaletsizliğine de bir darbe vurup, emeğin yanında olan bir devlet oluşturabilecek mi? Yoksa devletten çok

Avrupa Birliğine deniz, kum ve kara para aklayacak bir yapı mı sunuyoruz?

İşte tüm bu soru işaretlerinin ardından, oluşturulacak olan devletle ilgili olarak çok dar olsa da ekonomi noktasından hareketle gözönüne alınması gereken belli maddeleri hatırlatmak, bunlar üzerine tartışmak ve bunun için mücadele vermek yerinde olacaktır. Aslında bir cümle ile özetleyecek olursak, toplumsal ihtiyaçlar için oluşturulacak bir ekonomiye ihtiyacımız var. Bunun için tartışılması gereken

Özelleştirmeye karşı çıkıp kamu mülkiyetini savunmak, kamu mülkiyetindeki işletmelerde çalışanların denetimini geliştirmeyi desteklemek, özel sektördeki emekçilerin haklarını genişletmek, bunun için doğru politikaları oluşturarak, toplumsal emekle toplumsal artı değer oluşturabilmeliyiz.

Bu denetimin gelişmesi için emekçi kitlelerin tüketici kimlikleriyle, belli inisiyatifleri yada mesleki uzmanlıkları eksenindeki örgütlenmeleriyle bu komiteleri denetlemeleri, özelleştirme karşıtı politikanın somut çözüm yöntemini oluşturabilir; üretim politikalarının toplumsal ihtiyaçlar

temelinde demokratik bir planlama çerçevesinde ve adil bölüşümün sağlanması yönünde oluşmasına özen gösterilmesi gerekir.

Bugüne kadar kamuya dezavantaja neden olan kamu açıklarının önlenilmesi için:

Sermaye gelirleri ve servet üzerindeki vergi sisteminin tekrardan düzenlenmesi, vergi adaletinin sağlanarak, kazançla doğru orantılı bir vergilendirme sistemiyle ülke içi ekonomik dengenin oluşturulması.

Mali sistemin kaynakları, yüksek faiz ve spekülasyon mantığına göre dağıtılmasına son vermek amacıyla, kamunun mali kaynakların dağıtımını denetlemesini ve bu alanda belirleyici olmasını sağlayacak düzenlemelere gidilmesini,

Çevre ve toplum sağlığına zararlı ekonomik faaliyetlerin engellenmesi, toplumda yeni ürün ve hizmetlerin geliştirilmesi, mal ve hizmet kalitesinin artırılması için çaba göstermek.

Kayıt dışı kesimin bir an önce kayıt altına alınarak vergi gelirlerinin artırılması için ve sigortasız işçi çalıştırılmasına, iş gü-

venliği normlarının ve çevre düzenlemelerinin çiğnenmesine karşı yapılan belirlemeler.

Kara paranın hukuksal zeminde yok edilmesi hedefi yanında, vergiler ve mali denetimler yoluyla ekonomik olarak da kuşatılmasını, politik ve militer gücün geriletilmesini, servetinin kaynağını açıklayamayanların, açıklayamadıkları kadar kısmının gerekirse kamulaştırılması.

Temel bir hak olarak herkese insanca yaşayabileceği bir konut sağlanması

Günlük çalışma süresinin 8 saat olması ve emek değer ilişkisinin kurulmasına önem göstermek.

Bilmem yukarıdaki maddeler sizlere ne derece gerçekçi veya uygulanabilir geldi, fakat başka bir dünya mümkünse, Kıbrıs'ta oluşturulacak olan devletin kurulmasının önündeki engellerin yanında, kurulduktan sonraki gün hakkında da konuşmanın vakti gelmiştir.

Katliamın resmi

Yedi Kralın diyarı, hükümdarların gözbebeği bir ada. Tarihin tozlu sayfalarında depremi, seli, kuraklığı ve her türlü çevre felaketiyle beraber savaşları yaşamış bir coğrafya, Kıbrıs. Kıbrıs halkı son zamanlarda öylesine yalnızlaşmış, öylesine becilleşmiş ve sorunların çokluğundan artık tepkisiz kalmayı seçmiştir. Halkımız sorunlar karşısında "ben mi uğraşacam be amma?", "memleketi gurtarmak bana mı galdı" ve "bu memleketi sen mi gurtaracan?" dedik sonra, sorunlar birikti ve içinden çıkılmaz bir hal aldı. Nazım Hikmet'in Kerem Gibi şiirinin çok can alıcı bir bölümü vardır. "Ben yanmazsam, sen yanmazsan, biz yanmazsak, karanlıklar nasıl çıkar aydınlığa". İşte kimse yanmayı seçmediği için son beş yılda yaşanan çevre felaketlerine deyinmek istedim.

2002-2003 döneminden sonra büyük bir değişim geçirdi ada ve hala değişmeye devam ediyor. Eskiden St. Hillarion kalesinden Girne sahiline baktığımızda ufka kadar uzanan zeytin ağaçları ve bu ağaçların arasında da köyler ve güzelim Girne vardı. Bugün ise manzara, dağın tepesinden denizin içine, en doğudan en batıya kadar betonlaşmış ve çarpık kentleşmiş Girnenin arasında göze çarpan birkaç zeytin ve har nıp ağacı. Adamızın kuzey sahilinin bozulmamış doğasının her karışını kaybettik. En azından Mağusa bölgesi Girne gibi olmasın dediğimiz anda Bafra sahili oteller zincirlerine bir halka daha ekleyebilsinler, zenginliklerine zenginlik eklesinler ve bunları yaparken benim Yeşil Adamın doğal güzelliklerini katletsinler diye birilerine peşkeş çekildi. Tüm bunlar olurken halk olarak sesimizi gerektiği kadar çıkaramadık. Yetmedi, birileri tatmin olmadı Karpaz'a elektirik götürdüler. Sivil toplum ayağa kalktı, yapamazsınız, yapılamalı dendi. Ancak düne kadar sivil toplumun siyasi alandaki en büyük destekçileri, bugün tam da desteğe ihtiyaç duyulan anda belkide makam sahibi olmanın şarhoşluğundan olsa gerek, omuz omuza mücadele ettikleri insanlara arkalarını döndüler.

Tüm bu olaylar olurken gazetede bir haber okudum. Kaplumbağaların Altın Kum sahiline yumurtlamalarında yüzde otuz düşüş olmuş. Aslında kaplumbağaların yumurtlamasındaki azalma beni şaşırtmadı. Çünkü önceki günlerde öldürülen ve sahile vuran zavallı hayvancıkların haberleri çıkmıştı. Tabi Altın Kum sahilinin bakiriği de

Mustafa İlgen

tartışılır. Söz hayvanlara gelmişken, çok değil daha birkaç gün önce hayvancılar birliğinin meclis önündeki yarı vahşet eylemini hatırlayalım. Kamyonetin arkasına asılmış ölü bir kuzu. Meclis bahçesine acımasızca atılan keçi, koyun ve EŞEK. Hayvan haklarının açıkça ihlali ve yapanların belli olmasına rağmen yetkililerin sessizliği ortada.

Hazır eşek lafı geçmişken gelelim esas konuya. "Karpaz Sözde Milli Parkı" diye bir bölge var dipkarpazda. "Sözde" dedim çünkü hepimizin bildiği gibi park sözden ibaret. Her zaman olduğu gibi bugünlerde de pek hoş olmayan bir durumdan dolayı herkes Milli Parkı konuşuyor. İskele Yurttaş İnsiyatifi yıllardır yaşanan ancak bu boyutlarda ilk kez karşımıza çıkan eşek ölümlerini kelimenin tam anlamıyla getirdi ve hepimizin yüzüne vurdu. Okuduğum haberde 10 adet ölü eşekten bahsedildi. Yapılan aramalarda ise eşeklerin en yoğun olduğu bölgede bile sadece 3 eşeğe rastlanmış. Eşeklerde insanlar gibi canlılar sonuçta. Doğanlar, yaşarlar ve ölürler. Olması gerekende budur. Ancak bu eşekler ölmedi. Açık bir şekilde acımasızca öldürüldüler. Bu eşekler Kıbrıs özgüydü ve simgeleşmişlerdi. Karpaz eşekleri özgürdür, bağımsızdır ve kendi içlerinde barış vardır. Kimsenin boyunduruğu altında değil, kendi hükümleriyle yaşarlar. Kısaca Karpaz Eşekleri bizim halk olarak sahip olmadığımız herşeye sahiptir. Ve bugün birileri bu hayvanları öldürüyor. Ve öldürmekle de kalmıyorlar, direk olarak Kıbrıslı kimliğine ve kültürüne saldırılıyor ve Kıbrıslılık olgusu planlı bir şekilde yok edilmeye çalışılıyor. Bu cinayetlerin sorumlularını bulmak polisin işi. Bizlere düşen, İngiltereye milli parkları gezmek için heyet yollayan bu hükümete Karpaz Sözde Milli Parkını da gezilen yerler gibi bir an önce Karpaz Milli Parkı haline getirmeleri için baskı yapmaktır. Belkide bölge birilerine peşkeş çekilmiştir de bizim haberimiz yoktur.

Adamız çok büyük değil. Yeteri kadar çevre felaketi var ve daha fazlasını kaldıracak durumda değil. Kıbrıs'ın çevre sorunlarına karşı yarın atılacak bir adım çok geç olabilir. Siyasi otoritenin görevi derhal çevre sorunlarına ve özellikle Karpaz Milli Parkı sorununa el atmak ve sorunları ortadan kaldırmaktır. Sivil toplumun görevi ise yapılan işleri denetlemek ve her an her konuda hükümetin tapikçisi olduklarını unutmamak ve unutmamak olmalıdır.

Kuklasını kaybetmiş çocuğun amansız çırpınışları

Hayat oyundan ibaretti. Tüm oyuncaklar emrindeydi: Onlara istediği rolü veriyor, onları istediği gibi konuşturuyor, dilediğince oynatıyordu...

Çeşit çeşit oyuncakları vardı: Çıngıraklar, pelüşler, düğmeleri olan ve istediğine basıp hoş giden sesleri duyabileceği piyano, resimlerini gönlünce konuşturabileceği resimli kitaplar, bebekler, rotasını istediği yönde belirleyebildiği, oturup sürebildiği araba ve KUKLA! Evet, en çok bununla oynamayı seviyordu. Kukla, tüm bu sayılan oyuncaklardan dünyasına giren en son oyuncaktı. Diğerlerinin pabucu dama atılmıştı artık: Onun dünyası kuklasından ve kendisinden ibaretti.

Niye diğerleriyle oynasındı ki? Çıngırakların çıkardığı sesler belliydi; sadece ritimde değişiklik yapılabilirdi. Piyanonun ise oktavları hep sınırlıydı, yine aynı sesler! Resimli kitaplarda artık konuşturabilecek karakter kalmamıştı; onlar da kendini yineliyordu... Bebekler desen! Bebek ne yapardı ki? Yemek yerd, gülümserdi, uyurdu, boşaltıma geçerdi... Yine mi döngüler? "Arabaya da bak! Tamam, rotamı kendim belirleyebiliyorum da, bu duvarlar ötelere geçmeme izin vermiyorlar... Kapıdan bahçeye çıkıyorum; orada da dikenli teller! Her şey pek bir sınırlandırılmış!"

Çocuğumuz kontrolü dışındageleşen olaylara gelemiyor... Her şey onun istediği gibi olmalı. İsteddiği yere gitmeli, istediği sesi duymalı ve çıkarılmalı, dilediği eylemi yaptırabilmeliydi oyuncaklarına... Tüm bunların olabilmesi için oyuncaklar stabil olmalıydı; aynı kalmamalıydı. Herhangi bir değişime uğramaları durumunda her şey kontrolden çıkabilirdi, duymaktan hiç hoşnut olmayacağı çığlıkları duyabilirdi. Bu durağanlık da sıkıyordu ama onu! Bu oyuncaklardan ne istediğini kendi de bilmiyordu; pi-

yanoda seslerin dizilişini değiştirerek farklı ezgiler yakalayabilmeyi de tabii... Eee, malum! 4 yaş çocuğu! İşlem öncesi dönemde; eylemleri düşünmeye dayalı, ama yetişkinlerde görülmesi beklenen anlamda bir mantıktan söz edilemiyor. Nesnelere ilgili semboller geliştiriyor: Bir tahta parçası, bebek olabiliyor. Annesiyle arasında geçen bir diyalogdan bahsettiğimde daha iyi anlayacaksınız: Anne, "Çocuğum elmanı iki parçaya mı böleyim, yoksa dört parçaya mı? Nasıl yemek istersin?" Çocuk: "Anne iki parçaya böl, dört parça bana çok geliyor, yiyemiyorum." Oyuncaklara döndüğünde, onların gelişim ve değişimi diye bir şey söz konusu olamazdı! Onlar cansızdı ve sadece ona aitti. Değişim ancak onun istediği zamanda, mekânda ve düzeyde yaşanabilirdi.

Amaann neyse! Zaten artık kuklası vardı... Boyanmamış, ayrıntıları işlenmemiş, saf tahtadan ibaret. Tüm soyunmuşluğu ve çıplaklığıyla karşındaydı. Eklem yerlerini de oynatabiliyordu, biliyor musunuz? Ne âlâ! Bu, piyano gibi pille de çalışmıyordu, ömrü hemencecik bitemezdi; pili azaldığında sesini kısıp ona baş da kaldıramazdı. Ona istediği kıyafetleri giydirebilir, değişik yapışkanlıklarla yüzüne maske geçirebilir, onu dilediği cinsiyete büründürebilirdi.

Hayat ne de güzeldi tanım!!! "Sahne sadece kuklam ve ben! Kâh annem olup beni sarıp sarmalıyor, kâh arkadaşım olup bana sırdaşlık yapıyor, kâh kölem olup sorumluluklarımı benim yerime yerine getiriyor... Onu çok seviyorum. Dünya yansa umurumda değil! Benim dünyam bana yeter!"

Bunları söylerken kuklanın tahtadan yapıldığını, bu tahtanın değişik eylemlere, rollere, maskelere büründükçe aşınabileceğini, onu zorladığından üzerinden yontular, talaşlar çıkabileceğini

aklının ucundan bile geçirmiyordu. Şey de vardı tabii düşünmedikleri arasında: Evdeki masa bile üzerine bardaklar konuldukça, hava ve çeşitli kimyasallarla teması geçtikçe değişime uğruyordu. Yani kuklası sandığı gibi cansız ve stabil değildi. Onun da kendine has bir benliği vardı. Unuttuğu en önemli şeylerden biri de -tam da "dünya yansa vız gelir" derken- dünya yandığında, ateş sıçradığı anda en kolay yanabilecek şeylerden birinin de kuklası olduğuydu...

Gel zaman git zaman, bizim çocuk kendi dünyasında, 4 yaşın getirdiği gelişim özelliği gereği tüm egosantrikliğiyle, kuklasını farklı şapkalar ve maskeler altında çeşitli rollere büründürüp mutlu mesut yaşarken, birden bir felâkettir oldu! Bu da nesi! Dış dünya

çok değişmiş, ağaçlar yeşermiş, yeşermiş olanlardan kuruyanlar olmuş, diğer insanlar piknik yapıp eğleniyor, içip güzelleşiyor, güzelleştikçe maskeler kabuk misali dökülüyor ve olmadıkları kadar saldırganlaşıyorlardı... İçki şişeleri oradan oraya savrulurken kayaya çarpmasın mı? E kırılmış haliyle... Siz de takdir edersiniz. Mevsimin kavuran sıcaklığı camla etkileşime geçtikçe alevler sarmış dört bir yanı! E herkes kendi derdinde

tabii! Kendi dünyasında... Ateş onları yakmak üzere kapılarına dayanmadan, yaydığı sıcaklık da hissedilmemiş. Çocuk ne mi yapıyor? Dünya yansa umurunda değildi ya, kuklasını oynatmaya devam ediyor...

Bir de ne görsün! Resimli kitaplardan ona doğru sıcak bir rüzgâr esmekte... "Kukla da neymiş! Savur diğer oyuncaklar arasına. Ben yanmamalıyım!"

Tüm alevlerin arasında yanıp küle dönüşen kukladan kalan tek eser belliydi işte! Daha soruyor musunuz? Cümlelerin içinde de söyledim, yineletmeyin. Neyse söyleyeyim: Külleri. "E peki çocuk?" Siz de çok oldunuz! Bunda olsun bir çıkarımda bulunabilmenizi beklerdim. Neyse anlatayım: Çocuk tek başına. Elinde hiçbir şey... Ne istediğini hâlâ bilmiyor. Başka oyuncaklar seçmeye çalışıyor kendine; ama hayır olmuyor! Tüm oyuncaklar onun direktiflerine uymak bir yana, onu hegemonyaları altına almaya çalışıyorlar. "Bu nasıl bir felâkettir? Her şey benim kontrolüm altında olmalıydı. Ne diyor bu top? Onu çok uzaklara atarsam yuvarlanıp gidermiş! Hayır efendim, gidemez, hep benimle kalmalı! Neredesin kuklam? Seni öylece atıp kaçtığı için nasıl pişmanım bilsen!" (Ve çılgınlıklar... Haykırışlar...)

Nerede olacak! Kül olup toprağa karışacak kadar asil... Toprağı besleyip üzerinde yeşeren ağaçlara hayat verme yolunda... Derler ya, portakal çekirdeği, portakal, toprak olarak hayatına devam edecek; bu da öyle işte. Her daim üretecek, gelişecek, yine farklı rollere bürünecek: bazen portakal çekirdeği, bazen portakal suyu, bazen sadece portakal, bazen toprağa karışıp yeniden yeşermeyi bekler halde... Ama roller artık sadece onun, kendi belirlediği, olmak istediği... Üretmek onun özü, yaradılışı... Sen kim oluyorsun da "Ben kontrol edecem, ben kontrol edecem" deme cüretinde bulunabiliyorsun? Kontrol edemezsin işte... Artık o yok!

"YANAMAZSIN, YAPAMAZSIN BİLİYORUM, BAŞKA CANLARA HİZMET EDEMEZSİN. SEN SADECE BENİMSİN, SEN BENSİN."

"Hadi ordan! Seni sen yapan bendim be! Kendini bu kadar önemli sanmana yol açan da. Sandığın kadar önemli değilsin, artık biliyorsun... Ve yine sandığın gibi dünya senin çapın etrafında dönmüyor. Bunlar duymak istediklerin değil, senin için yenilir yutulur lokmalar da değil. Ama artık çiğnemedenden yutmaktan vazgeçmek zorundasın. Şimdi bu lokmaları iyice çiğne, hazmetmeye çalış. Midene oturmasın!"

"SEN BENSİN DİYORUM. BİR ŞİİR VARDI HANİ ÜÇ MISRALIK: -KİM O DEME BOŞUNA, BENİM BEN! ÖYLE BİR BEN Kİ GELEN KAPINA, BAŞTANBAŞA SEN.- BİZ BUYUZ İŞTE. NE BİZİ! BEN SENSİN, SEN DE BEN! SENİ EN AZ KENDİM KADAR TANIYORUM; ÇÜNKÜ DİYORUM YA: SEN BENSİN! YANIP KÜL OLMAYACAĞINI, BENDEN GEÇEMEYECEĞİNİ BİLİYORUM. BUNU HİÇBİR GÜÇ YERİNE GETİREMEZ."

"Hadi sus, bağırma! Bu tiz çılgınlıkla kulaklarımızı paslandırma, kirlletme! Fiziksel anlamda büyümektesin, görüyorum. Bilişinin de benzer oranda gelişmesi dileğiyle; anomali tabloları çizmemen için. Evet, artık kukla yok. BİZ yok... Sen varsın, ben varım ve ne ben benim; ne de sen bensin... Yok böyle bir şey, anlıyor musun? Hiçbir zaman da olmadı, olamaz da! Yangının sıcaklığını hissettiğin gün beni öylece savurduğun günü hatırla... İşte o gün ne sen bendin, ne de ben sen! Sen sendin, ben de ben; BİZ yoktuk. Ve beni bıraktığında tüm benliğimle var oldum. Bu, birlikteliğimizin, dünyamızın portresiydi. Tanımıyorsun işte beni! Nasıl da kendinden bu kadar emin olabiliyorsun? Beni sadece benim sana gösterdiğim kadarıyla tanıyorsun. Üstelik her şeyin aktığı gibi ben de akıyor, değişiyorum. O oyuncak senin, bu oyuncak benim saldırmayı, hükmetmeyi bırak. Kendini ortaya koymak üzere köprüler inşa etmeye kalkışacak kadar aciz olma. Hadi şimdi git ve bir daha gelme. Yıkıl karşımdan!"

Hız ve gürültünün, sizleri içine çekmeye çalışan girdabın, benliğinizi iliklerine kadar sömürüp tüketmeye çalışan herhangi bir şahsın ya da olgunun sizi sizlikten çıkarmaması dileğiyle... Siz, sizken güzelsiniz...

Herkes merhaba

Öncelikle herkese merhaba arkadaşlar, ben 1990 doğumlu Orcan Saygılı şu an İngilterede okumakta olan Kıbrıslı Gençlik Platformu (KGP) üyesi Wolverhampton Üniversitesi öğrencisiyim. KGP ile tanışmam Türkiye'de okuyan bazı arkadaşlarımla KGP'nin İngiltere ayağının da kurulduğunu ve bu konu hakkında daha çok bilgi almam gerekirse verdikleri bazı numaralara ulaşmam gerektiğini bildirdiler ve bu oluşuma katkı sağlamamı istediler. Bunun üzerine benim araştırmalarımla arkadaşların verdikleri bilgilere dayanarak KGP oluşumunun içerisine girdim. Peki ne yapar bu KGP? Evet arkadaşlar KGP isminden de anlayabileceğiniz gibi Kıbrıslı gençlerin bir araya gelip ortak çıkar ve amaçlarına ulaşmak için oluşturdukları bir platformdur. Kıbrıslı gençlere imkan sağlamak, beyin göçünü azaltmak, öğrencilerin parasız eğitim almasını sağlamak ve bunun gibi güzellikler sunmaya çalışır. Benim size anlatmak istediğimse 1990 dan beri yani doğduğumdan beri Kıbrısta gördüklerim, duyduklarım, yaşadıklarım, bunlardan dolayı Kıbrıs halkının üzerindeki psikoloji, bugünkü durum ve kendi yorumum olacaktır.

İlk olarak, küçüklüğümde başlamak istiyorum. Herkes gibi bende beş yaşında anaokuluna başladım ve altı yaşında ilkokula yazıldım. Tabiki anaokuldaki bir çocuğa olmaz ama ilkokula başlamış bir çocuk artık okuma yazmayı öğrenecek ve okuyup yazması gereken şeyler olacaktır. İşte bu noktada bütün olay devreye giriyor ve etkileşimin ilk meyveleri alınmaya başlanıyordu. Peki neydi bu etkileşim? Herkesin bildiği gibi Mustafa Kemal Atatürk'ün ilkelerinden yola çıkılarak ortaya konulan milliyetçiliğin saptırılmış haliydi. Kıbrıslı Rumlar'ın Kıbrıslı Türkler'i nasıl barbarca öldürdükleri (Türk)kiye askerinin nasıl kahramanca gelip Kıbrıslı Türkler'i kurtardığını, Kıbrıs'ta yaşayan iki milletin asla beraber birlikte barış içerisinde yaşamayacağı, bol bol, tekrar tekrar açık bir dille ders kitaplarında yazılıyordu. Daha neyin doğru neyin yanlış olduğunu kestiremeyecek yaşta olan çocuklar, bu kitapları okuyor ve bu etkileşim içerisine giriyordu, yaşadıkları çevreye göre ise o anlatılanların, gösterilenlerin kısacası o etkileşimin etkisiyle kendi düşüncülerini oluşturuyorlardı. Bu durumun benim lise hayatıma kadar sürdüğünü söyleyebilirim. Peki bu kadar basit miydi? Karşı görüşten olan devlet memurlarının işten atılması veya karşı görüşten olan esnafın halk arasında dışlanıp işleri-

nin zorlaşmasını sağlamak, işe alınmalarında ise okumuş, alanında uzman, yeterlilik diye adlandırdıkları sınavları daha yüksek notlarla geçen insanlar yerine sınavı dahi yapamamış, sorsanız soruların ne hakkında olduğunu hatırlayamayacak insanlar tercih ediliyordu. Bu da halk üzerinde kurulan baskılardan biriydi.

Kıbrıslı kelimesinden anladığının ne olduğunu bilmiyorum ama benim anladığım Kıbrıs Türk ve Kıbrıs Rum toplumlarının tümüdür. Ben Kıbrıslı Türklerden bahsettim size çünkü yıllar boyunca sanki Kıbrısın diğer yarısı ülkenin bir parçası değilmiş gibi sınırlar çekilmiş ve güney kısmı bize hiç gösterilmemiştir. Önceleri yedikleri içtikleri ayrı gitmeyen bir çok işlerini ortak yapan hatta birinin işi varken diğerinin çocuğuna bakan iki millet bir den bire bir birinden koparılcasına ayrılmış ve yıllar boyunca bir birlerinin yüzlerini dahi görememişlerdir. Özellikle hiç güney kesimine geçilmeden önce gençler sadece anne, baba, nene, dededen duyduklarıyla kalıp güney kesiminde sanki canavarların yaşadığını havanın daha karanlık ve soğuk olduğunu sanacaklardı nerdeyse peki neden hep böyle kötü düşünceler? Hiç mi iyi düşüneni yokmuydu bu insanlarda? Bence vardı ama bu kadar baskı arasında insanlar korkmuştu şimdi anlatırsam çocuktur gider dışarda söyler işimizden gücümüzden oluruz korkusu herkezi sarmıştı diye düşünüyorum. Kıbrıslı rumlarda durum neydi? Ben başta belirttiğim gibi arkadaşlar İngilterede okumakta olan bir öğrenciyim ve daha önce Kıbrısta herhangi bir Rum arkadaş edinecek fırsatım olmadı. İngiltereye geldim yurt idaresiyle konuştum ve anahtarlarımı teslim aldım odama yerleştirdim bundan iki gün sonra aynı mutfağı paylaştığım bir Rum arkadaşım daha geldi o gün onun ordaki ilk günüydü annesiyle gelmişlerdi ilk gün bir suru patırtı kütürtü ve bağırma çağırma duydum. Meğer kız annesine burda bir Türk kız bir de Türk erkek var ben onlarla aynı mutfağı paylaşmam diyormuş. Anneside onu ikna etmeye çalışıyormuş tabi ben bunlardan habersiz okula gitmek için kapıdan çıkıyordum, bu arada kız elindeki eşyaları taşıyamıyor aldım yardım ettim sonra noldu biliyor musunuz? Yılbaşına yakın bir tarihte bizi Bafa evlerine yemeğe davet ettiler çünkü sonradan o benim bir canavar olmadığımı aksine ona yakın olabilecek en iyi kültürün bende olduğunu anladi ve ne zaman ki bir tartışma konusu açılır ve ne zaman ki Kıbrıslı Türk veya Kıbrıs Rum kelimesi geçer ben

daha ağızımı açmadan o kız ikisi arasında bir fark yok sadece dilimiz ve dinimiz ayrı Türk veya Rum kelimelerini kullanmamıza gerek yok diyor. Burdan da anlayacağımız gibi demek ki onlar üzerinde değişik baskılar veya yanlış öğretilmiş birşeyler vardı.

Bu kadar anlattığımı KGP ile bağdaştırmak gerekirse arkadaşlar düşünün ki bu yazıyan herkes Kıbrıslı Türk yani Türkçe konuşan Kıbrıslılar. Kabul etmesek de bu Türkçe konuşan Kıbrıslıların usunde ambargolar var bir çok zorluklar yaşıyorlar bu zorluklara karşı KGP nin kesin bir tavrı var bunların çözümlensin bu insanlar neden ezilmek zorunda! Evet bencede öyle neden bir Kıbrıslı Türk veya Türkçe konuşan Kıbrıslı yurduna döndüğünde iş bulamasın neden onlarda okurken burs alamasın neden onların aileleri bu çocukları okuturken zorlansın veya okutamasın? Bunları düşünüyorum ve diyorumki saçma sapan bencil duygularımız yüzünden! Bunları aşalım Kıbrısta barışı sağlayalım birlikte yaşayamayız diye bir şey yok Londra da İngilterede okumaya gelen öğrenci yerlerinde bu insanlar nasıl bir birlerine destek çıkıp yaşatabiliyorlar? Kıbrısımızdada yaşatabilirler hem herkes huzur içinde sıkıntı çekmeden hemde kardeşlik barış içinde iletişimimizi geliştirerek dünyaya açılarak bal gibi de yaşabiliriz. KGP nin bu uğraşlarını boşa çıkartmayalım ona destek olalım ki büyüsün gelişsin amaçlarına ulaşsın daha da ileri gitsin ki daha çok hayalimiz olsun insanlar her gün nasıl bir icat yaparım da dünyaya yararlı olurum gibi düşünceler içindeyken biz daha iki toplumun kardeşliğini sağlayamıyoruz. Bunu aşalım bizim de bir dünyalı gibi büyük hedeflerimiz olsun.

Son olarak da günümüzden bahsetmek istiyorum arkadaşlar, yıl 2008 yılı Kıbrısın iki yarınınsında barışçıl amaçlarla yola çıkmış iki liderimiz var peki bu liderler gerçekten barışı istiyorlarmı yoksa barışı kullanıp halkın duygularıyla mı oynuyorlar sanırım bir çok Kıbrıslı arkadaşımızın aklında bu var. Bana sorarsanız bir insan bu kadar büyük yalanlar söyleyemez ama gene da atladıkları bazı noktalar olabilir tabi veya atlamaları gerektikleri barışı sağlayacaklar ve bu halkı huzura kavuşturacaklarsa bir problem çözümüne ulaşacaklarsa bunu en yakın zamanda bize gösterebilirler. Kıbrıs halkı artık verilen vaatlerden bıktı usandı zaman hareket zamanı harekete geçelim Kıbrısdaki barış için kendimizi gösterelim.

Komedyatik Kurmacalar

Yazılacaksa senfonisi insanlığın ufkabakan süngüsü düşmüş bir notanın noksanlığı arifesindeki sergüzeşt melodramadan beynimize damlayan tınılardan, diyorlardı ki tanrılar; tınılar çınıları, çınılar çanları, çanlar ise tamları doğururlar. Koydular anıtlardaki dağların en körelmiş kuyruklarına kültürü, karınlarına birer düğüm döşemişler insanların, solsunlar milliyeti coşunca hayvanların.

Önceleri güneşleri giydirmiş kadınlarına adamlar, ardından pusu kurmuşlar eşekliğiyle babalarının karabasan kıvrımlarıyla kararmış çarşafının. Kaburgalarından kaşık yaparak daldırmışlar baldırlara, çocuklar fırlamış her kan ağlayanın karamsarlığından. Masum olan bu çocuklar şimdileri, giyecekler cinsiyetin kara kaşlı cübbesini, giymeyenler cübbeyi bekleyecekler amberi.

Amber yerine kamber gelmez ise eğer, yakacaklar eşitliğin sönmeyen meşalesini. Şayet yakabilirlerse meşalelerini, aydınlanan yollarda aramaya çalışsınlar esaretlerinin mahremiyetini çözen anahtarı.

Karşı dursunlar eğer durabilirlerse eğitimin saltanatla sevişmesine, do-

ğurmadan hilkat garibesini şafağa. Varıp da doğar ise bu başımıza, kaybolabiliriz hepimiz kurdun kovanında. Taş atımlar elbet olacaktır bu kovana, olan da onlara olacaktır şayet bürünmedi ise kurt başka bedene.

Siyasetçi kılığına girerek kurtla örümcek çalacaklar meşaleyi insanlıktan. Özelleştirdikleri vakit o meşaleyi, komaya sokacak kavramları medyacılara. Çırpınmaz ise insanlık çıkmaya komanın amansız karnından sebata, 200 kelimeye hapsedecekler evreni yakalama potansiyelindeki beyinleri.

Olta atacaklar uzaya, hareketsiz bekleyecekler, belki bir şey takılır olta. İsa, Musa, Muhammed'i çekecekler sicimin her bir kancasıyla. Her coğrafyayı karanlığa bağlayacak kitaplar kusacaklar bizlere, biz de kutsayacağız bunları erdemlerimizle.

Ölünce diri bedenleri inancın işte o zamandır ki dirilecek kulübeleri kurtların. Demirlerle çevirecekleri yaşam sevincimizi, havadaki oksijene kurt atacak sinekler, biz de ulumaya başlayacağız konuşmaya ve de tartışmaya çalışırken.

Havada dolunay olduğu vakit,

kanlar akacak her yerinde dünyanın zira harbe girişecek bütün cinsleri kurtların tarihler 1914'ü gösterdiğinde. Bu kanlarla banyo yaparak arınacak meclisler ve de şirketler, biz salak salak kurşun gönderirken biri birimize.

Buharlarının eritici etkisiyle boğuşurken vatanların, çiğ çiğ insan yiyecek papatya görünümündeki canavarları küreselliğin.

Her şeylerin altından başka şeyler çıktığı içindir arayışları insanların, yoktur damarlarında bilgi topları yıkacak feodal düzenini sahtekarlığın. Kırabilselerdi kale surlarını bunların, yine çağ atlayacaktı kolektif bilinci insanlığın.

Kahrolmasaydı paranın şamarıyla sabisi kızılın, can vermezdi tahayyülü özgürlüğün. Öldürmeseydik darağacında ya da kurşunlarla vizyonu, yaşayabilirdik sömürmeden işçi gibi bir bizonu. Kan damlıyor göğsündeki memeden bizunun, uyanır o da elbet karabasanından sermayenin ve sevinçle koşar Afrika'dan Amerika'ya eğer biz koşarsak en yakındaki cephanesine bilginin.

Durma koş...

Londra'daki Türkçe ve İngilizce konuşan toplumun

- En çok okunan
- En güvenilir
- En güçlü
- Lider gazetesi

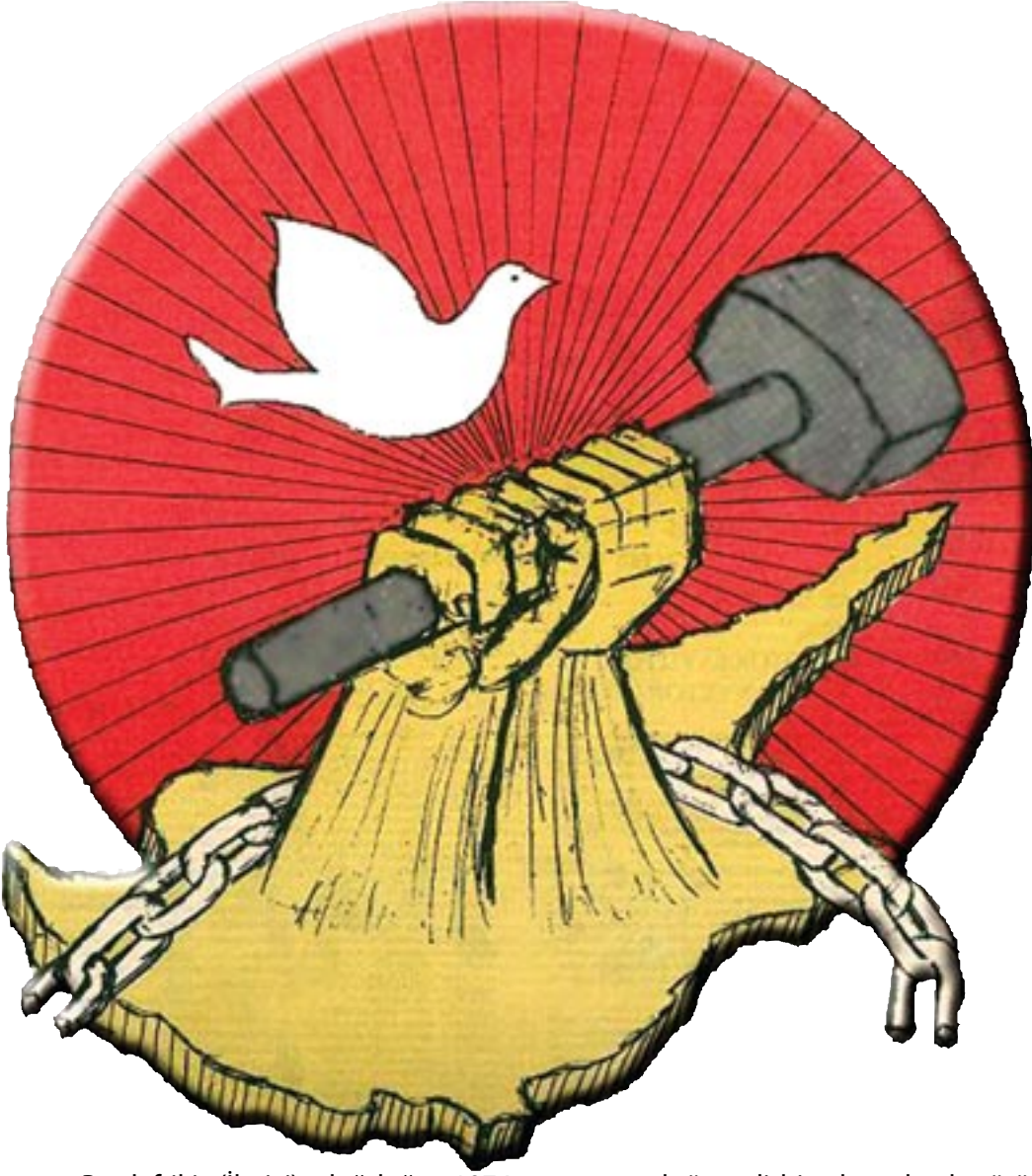
LONDRA

177 Green Lanes, Palmers Green, London, N13 4UR
haber@londragazete.com - www.londragazete.com

Tel: 020 8889 5025
Fax: 020 8889 5101
KKTC: 0542 857 5880

Kıbrıs Kıbrıslıdır

Atina'daki Kıbrıslı İlerici Öğrenciler Hareketi-("Proodeftiki"), Kıbrıs Gençlik Platformu'nun üyelerine ve Kıbrıslı Türk gençlere en sıcak kardeşlik ve mücadele selamlarını göndermektedir. Şanlı KÖGEF'in devamcısı olan KGP'in Kıbrıs'ın yeniden birleşmesinden yana faaliyetlerinizi umutla izliyoruz.

Prodeftiki (İlerici) doğduğu 1974 Kasımı'ndan itibaren ülkemizin yeniden birleşmesinden yana açık bir şekilde tavır ortaya koydu. Kıbrıs sorununa ve çözümüne ilişkin görüş ve faaliyetlerimizde, Kıbrıs halkının mücadele ettiği düşmanın kimliğinin hakkında net bir anlayışın temel alın-

masını çok önemli bir olgu olarak görüyoruz. Halkımızın düşmanı emperyalizmdir ve emperyalizmin yetmesi olan milliyetçiliktir. NATO'cu emperyalizm ortak devletimizin altını oymak, adayı bölmek ve Kıbrıs'ı "batmayan bir uçak gemisi"ne dönüştürmek için onlarca planı uygulamaya soktu. 1963-1964 toplumlar arası çalkantıların, iki toplumun içinde terörist örgütlerin oluşturulmasının, 1974'de darbe ve istila ile yaşanan çifte cinayetin ardında NATO'cu emperyalizm vardı. Zaman içerisinde ortaya sürülen kabul edilemez ve halkımız için adil olmayan bir dizi çözüm planlarının ardında emperyalizm ve çıkarları bulunuyordu. Elbette ki emperyalizmin suçları, iki toplum içerisinde de kin ve milliyetçiliği alevlendiren ve halkımızı kana-

boğan faşist örgütlerin sorumluluklarını bir nebze dahi olsun azaltmamaktadır.

Geçmişten alınan dersler, yarını kurtarmak için bugün verdiğimiz mücadelede güçlü bir silahtır. Zaman de facto bölünmenin oldu-bittilerini kalıcılaştırarak, Kıbrıslırumların ve Kıbrıslı Türklerin aleyhine çalışmaktadır. Mümkün olan en kısa sürede Kıbrıs sorununa adil çözümün bulunması gereksinimi bugün her zamankinden daha da zorunludur.

AKEL lideri Dimitris Hristofyas'ın Kıbrıs Cumhuriyeti Cumhurbaşkanlığı'na seçilmesinin tarihi bir değişiklik ve bütün ada için yeni bir dönemin başlangıcı olduğuna inanmaktayız. Dimitris Hristofyas'ın başlattığı politika adil çözüm umutlarını güçlendirmekte ve ortak mücadelemize yeni bir ivme kazandırmaktadır.

Lidra Caddesi'nin açılması önemli bir olumlu adımdır ve bölünme duvarına bir çatlak daha eklemektedir. Ancak bu Kıbrıs sorunun çözümünü teşkil etmemektedir ve bizi stratejik hedefimiz olan yeniden birleşme hedefimizden uzaklaştırmamalıdır. Dimitris Hristofyas ve Mehmet Ali Talat arasında 21 Mart'ta varılan anlaşma ve teknik komitelerle çalışma gruplarının oluşturulması Kıbrıs sorunun çözümü sürecinde bir başka güçlü ivmedir. Sorunun çeşitli yanlarına ilişkin iki toplum arasında var olan mesafenin azaltılmasına yönelik olarak bu komitelerin çalışmalarının önemli sonuçlar vermesini ümit ediyoruz. Kıbrıs sorunun ilişkin özlü müzakerelerin başlamasından önce bu hazırlığın olması şarttır. Çünkü bu çözüm çabası başarısızlığa uğramamalıdır. Tarihin çağrısına yanıt vererek ilerlemeye hazır olup

olmadığımız konusunu tarafların bu komite-lerde takınacakları tavırlar aracılığıyla, hepimiz birlikte değerlendirileceğiz.

Aynı zamanda samimi olmalıyız. Esas olarak Türkiye'den duyulan, Kıbrıs'ta "iki halk ve iki devlet açıklamalarının yeniden birleşme yolunda engel teşkil ettiği tam da bunun aksi istikametinde hareket ettiği görüşündeyiz. Bu anlayışın değişmesi ve Kıbrıs sorununun adil çözümü sadece Kıbrıslıların değil, bizzat Türk halkının da lehine olacaktır. Biz "Tek Vatan-Tek Halk" ilkesini iki toplumun ortak evini inşa edeceği temel olarak görüyoruz.

Prodeftiki (İlerici), Sol Halk Hareketi'nin bir parçası olarak Şubat zaferi için en ön saflarda mücadele etti. Ancak bize göre seçim zaferleri ve siyasal sahnedeki gelişmeler doğrudan toplumun nabzıyla bağlantılıdır. Bu nedenle de toplum içerisinde çalışmalarımızı daha da yoğunlaştırmak, genç nesilleri bilinçlendirmek, yeniden yakınlaşma hareketini yaygınlaştırmak ve iki bölge - iki toplumlu federasyon için dürüst uzlaşma gereksinimini izah etmek birincil görevimizdir.

Sizin de bildiğiniz gibi, Prodeftiki içerisinde yer alan biz gençler burada, Yunanistan'da Kıbrıslı öğrenci hareketindeki milliyetçilik yanlısı güçlere karşı her gün çetin bir mücadele yürütmekteyiz. Terör ve saldırı yöntemlerine başvurmakta tereddüt etmediğinde dahi milliyetçilik ve şovenizm karşı mücadeleyi sürdürmekte kararlıyız. Elbette ki yeniden yakınlaşma ve yeniden birleşme düşünceleri zamanla öğrencilerin bilinçlerinde daha fazla zemin kazanmaktadır. Kıbrıs sorunu hakkında olumlu kararların onaylanmasının başarıldığı genel kurul toplantılarımızda bu yıl da "Kıbrıs halkındır" ve "Kıbrıs'ta barış engellenemez" sloganlarıyla toplantı salonları inledi. Prodeftiki'nin faaliyetlerine giderek daha fazla öğrencinin katılımı kesinlikle umutlarımızı daha da güçlendirmektedir.

Son yıllarda KGP ile geliştirdiğimiz işbirliği de bu çerçevede yer almaktadır. Prodeftiki ve KGP'nin ortak mücadele başı Kıbrıs'ın bağımsızlığı, taksimin ya da adamızın bir bölümünün başka bir devletle birleşmesinin ret edilmesi, iki toplumun siyasi eşitliği temelinde iki bölge - iki toplumlu federasyon gibi ortak tezler temelinde daha fazla güçlenebilir ve güçlenmelidir.

Kavazoğlu ve Mişaulis'in, Hikmet ve Gürkan'ın, Menikos'un, Tofaris'in, KÖGEF'in kahraman şehitlerinin, Papalazaros'un, Tsikuris'in kabirlerinde sizinle birlikte, yeniden birleşmiş Kıbrıs mesajını taze çiçeklerle bırakacağımız günün yaklaştığına kesinlikle inanarak, AKEL'ci genç nesil olarak biz tarihsel süreç boyunca yoldaşlarımızın gösterdiği fedakârlıklara sadık kalmaya, vatanımıza tarihsel borcumuzun bilincinde olmaya ve mümkün olan en kısa sürede ülkemizin yeniden birleşmesi için bütün gücümüzle mücadeleye devam edeceğimizi bir kez daha vurgulamak istiyoruz.

Yarına

Kalbimde küçük titreşimlerin büyük fırtınalara dönüşürdü. Sense farkına varmazdın nelerin olup bittiğinin o küçücük bedenimin sınırları içerisinde. Senin düşünmeden ağzından atıverdiğin küçücük bir sözünle zelzeleler olur, küçücük bir dokunuşunla coşkular sel olur taşardı. Ne zaman ki paramparça ederdin ruhumu, öylesine yaşamak dediğin umursuz, bencil soluklarınla, bir yanardağ hareketlenirdi içimde, eğer onu söndüremezsem kendi soğukkanlılığımla, sıcak kor kendini salıverirdi vücudumun her yerine... Dokunduğu her yerde asla iyileşmeyecek bir delik açardı. O delikten sızan giderdi içimdeki sana ait birşeyler... Sense her sezdiğinde o hareketlenmeleri, huzursuz olurdun ve suçlardın beni...

Sanki herşey senin çocuksu maceraperestliğinin bir sonucu değilmiş gibi.. Ve acılarımı hiçe sayardın.. Onları basite indirgeyerek kurtulmaya çalışırdın onlardan... Bana kendimi bırakmamı söyledin ve gökkuşağının beni götüreceği yere götürmesine izin vermemi... Oysa sana canlı gelen o renkler benim için sadece soluk bir yansımasıydı kırılan ışığın... Daha fazlası değil... Ben göz yanılsamalarıyla vakit kaybetmek değil yer yüzünde rengarenk çiçekleri toplamak, tatlı kokularını içime çekmek istiyordum... Sense korkuyordun... Gökte bulutların koruyucu yumuşaklığı arasında güvende hissediyordun belli ki ve orada kalıp yeni yerler keşfetmek istiyordun göğün bilinmezliğinde..

Oysa keşfedeceğin yeni yerlerin şimdikinden daha huzurlu olduğunu nereden çıkarıyordun? Nereden biliyordun ki pişman olursan her zaman yolu bulabilecektin geri dönmek için? Bulutlarla rüzgarın ne bir haritası, ne de belirli bir rotası vardı ne de olsa.. Ne de senin kalbin bir pusulaydı... Üstelik ya soğuk rüzgarlar gelirse? O zaman ne yapacaktın? Üzerinde mutluluk diyarlarına yolculuklar yaptığın bulutların yağmura dönüşür yağarsa, yere inerse? Yeryüzünde bana ve gerçekliğime katılırsa? Sen düşecektin o çok korktuğun yere... Korumasız ve benden uzakta...

Sıla Atıkol

Düşünmüyordun bir kez daha... Düşünemiyordun... Yine bendim düşünen... Hani ellerini bırakıp da bir kaydırak misali gökkuşağında kayamayan... Hani sendeki deli cesareti olmayan... Oysa deli cesareti bendeydi... Ben sonuçlarını düşündüğüm halde kendimi yere bırakmıştım.. Orada kalabalığın ortasında yapayalnız... Sanki koca okyanusta tek bir akvaryum balığı.. Tehlikelerine, ürkütücü büyüklüğüne karşı tek başına... Korkularımın üstüne gidiyorum... O yüzden ya zaten, artık umurumda değil senin mutlu bulutların... Heyecanlı gökkuşakların... Keşfedilecek yeni yerlerin, yeni maceraların... Ya da sen ve korkuların... Çünkü kendi korkularıyla savaşıyorum... Sensizlik korkumla... Sensizliğimle... Ve seninle birlikte geride bıraktığım bütün ışıltılı şeylerin eksikliğiyle... Umurumda bile değil artık...

Çünkü yorgunum... Kocaman tıkalı bir kum saatine hapsolmuş gibi beklemekten artık çok yorulmuş... Biliyorum artık, asla çiçekleri koklamayacaksın benimle... Çünkü sen bu değilsin... Ben de o değilim, kendini yanılsamalarla kandıran... Ben kırılmalı bir deniz kabuğu, sense beni sürekli kayalara vuran deli bir dalga... Ben artık binlerce minicik parça.. Al hepsi senin olsun demiştim biliyorum ama verecek birşeyim kalmadığı zaman ne olacağını düşünmemiştim... Şimdi oradayız... Sana verecek birşeyim yok... Bir sandık dolu su kalp kırıklığı ve öfkeden başka.. Senin yere inmeni beklerken vakit geçsin diye topladığım demet demet hayal kırıklığından başka.. Oysa inmeyeceksin yere... Bir kez daha bir küçük kuşu kovalıyorsun gökte... Bir kez daha beni unutuyorsun onun verdiği heyecanın içerisinde... O heyecanın geçtiğinde geleceğini bilsem de, en az onun kadar iyi biliyorum sürekli bir yenisinin geleceğini... Yapabileceğim ne kaldı ki? O çiçekleri kendi başıma toplamaktan başka... Onları saçlarıma takıp rüzgarı arkama almaktan başka... Ve yürümekten başka gün batışına karşı... Ne bir umut, ne de bir beklenti, yarın doğacak yeni güne karşı...

www.kibrisligenclikplatformu.com